

Bréf til Jóns Blöndal

Bjarni Benediktsson – einkabréf – Jón Blöndal – 1927 – 1928 – 1929 - 1930 – 1931 – 1932 – 1933 –
1934 – 1935 - 1936

Tekið af vef Borgarskjalasafnsins

bjarnibenediktsson.is

Einkaskjalasafn nr. 360
Uppvaxtar- og námsár
Askja 1-6, Örk 2

©Borgarskjalasafn Reykjavíkur

Bjarni Benediktsson

brif dags. 16/11 1927 - 14/1 1937.

Brif til Jón Bláindalr

hona kann Vitharta afhenti meir þau
fróðlegum 10-öldum 1989 með þeim
andum að þau hefðu legið sama öskifti
í 42 áv rðan myndu kenna líf
og þell þá þeim.

Bjarni Bjarnsson.

Reykjavík 16. nóvember 1927

Kæri vinur!

Ég þakka þér kvítt þar, en forvaldur bróðir þinn flutti mér þér nokkrum dögum, og skal ég mi reyna að verða vit þeirri fávíslegu ísk þinni að skrifa þér nokkrar línur.

Sáumst sagt brá mér niðög, þegar ég sá það: ~~þú~~ Reykjavík blótunum, myndu á Sigluferði: sumar, að þú vært talinn meðal þessara á einhverju skipi til útlands. Óvæð mér það fyrst þér, að stla, að þú myndir vera örtinn sjúkur og þér fleira arinda, gleddi það mig þér niðög, en ég heyrði það þegar þú komst, að þú hafdir þar út af öðrum ástæðum. Þykir mér og vænt um, að þú hefur ráðist: heilbrigðisráð, þú að það er sú vísindagrein, sem ég hafi einna mestar metur á, þótt vitanlega sé þakking mín á þinni vegum.

Af mér er þótt að segja. Síðan við sáumst síðast í sumar, og þessum samam st: ~~þú~~ og vitar, þessi ég að vissu allvita þar, en þótt markvert hefur á dagana drifit. Ég fór norður á Sigluferði og var: þú ferdalagi réttu tvo mánuði. Glefði ég upp úr þér nokkra peninga og lét samilga, hafi þitt að gera og gott starf, en virtist staturinn, en sem þú, þarla þitt. Þú andrú mér niðög og þér min, sem ég þessum síðustu þitt og þú fleiri blótunum, þessum á þér stundur, að þú staturinn þessum þessum, þú að það er þú lögnil, að allir þér, en þú þessum að staturinn verða gjaldþrota áður en þú. Að vissu mi segja, að þú veit: þessum þessum staturinn, en það þessum, að minn

viti lítit úr skák, því að sá ljúkur er einmitt dægurinn frá Öðruun
 þarfari og þröggaði ávinnuvegi, sem einmitt þessu vinnu-
 krafti á þessum tíma, sem sá handbrústi. Því hefur sennilega eigi
 minna áberur fyrir þessum áföngu og er því nóg komið um
 þess í bili. Í þessu fertalagi brá eg mér inn á Akureyri, mi-
 mentaskólasteiri Norðurlands og tilvandi höfundastar, og fotti mér
 sá þar samant sagt eigi eins fallegur einn og af er lítit, og þessi
 hefi eg komið: meini þar á götum á síni minni.

Öðruun eftir það, að eg kom að norðan höfundastar og
 hefur sítan sem að líkindum letur, atleggja mér heit komið at
 fróði: Öðruun (!!). Þegar enda verit heldur tíðindalítit: skólinum. Þó var
 allmikill áhugi: minnum mi fyrir nokkrunum dögum, en komið var:
 Stúdentaríð, en það er all-flókið mat og nærast heit til frásagnar.
 Þá var bróttur var: ráðinn í fjóra og bauð sig mi fram við al-
 manna kosningar en féll við friggja atkvæða minn, þann þell þó
 atkvæði: en sá næsti fyrir afan þó atkv. Annars voru höfundastar-
 statur: kosningunum á milli Þíturs og okkar loga manna annars-
 veir og Kristín minnar okkar Stefánssonar og hans manna (Síska Guðm.
 og þeirra Tíma- og norðan-mananna). Þó svo að þeir þell báðir en
 þó hlaut Kristín allmikla þarri atkvæði. Þótti mér þetta samant
 sagt heldur leitt, því að eg hefi miklar matar á Kristíni, þó að eg
 mi neyddist til að vera á móti honum, þar að hann er ortinn
 verk þarri: handi Síska Guðm. manna, sem eg ~~meint~~ hefi
 eigi minna ástá, þó að hann, at vísu sá matar óþeirskur. Síska
 náði kosningar: norðurlandi og atkvæði sér að ná fljóttum
 í: "ráðinn", þell hann, mat þrettum þó, þegar frenda minn Þlafsson

sáum mér en Gísli handbardi, kosinn: lagabild og Gíttmund störf:
 lakrabild, og við „landkjör“ stítt að koma Kristni að, en það mis-
 tók. Þar voru kosnir vitnis og rölegir menn, fött og væri eigi með
 þeim öllum. Áhersla voru svo mikil gætt á kosningu Gísla sjálfs,
 að hann var gert ígild, en hann var samt endur kosinn eftir hundra
 kvíð, á mót: kosning var þá: Kjöri Magnús Þeimboðsson. Latti Gísli
 það með fádama afþakki að ná kosningu, sérbat Magnús mun
 að draga sig: hlé, en en það tók sig, lít hann gamla student,
 þar svo við samvinnu skólans, skrifa sig inn í deildina, fyrir
 15 krónur, til þess síns að kjósa, enda drógti það, þarí að á þri
 atkvæði valt. Eigi er minnum ljóst, hvar Gísli hefur atlat sér
 með þessu brótti, en sannlega hefur það eigi verið lítill, hvort
 hann hefur atlat að stala vinnu sinni og þennifötur þótt
 og gæst nobbuvörður Þórunn eta Mussolini, meðal stúdenta,
 svo hann þóttur en minn orðum gífur öllum landmönnum, þessu
 kosningu en það sína markvanda, hann gætt hefur meðal stú-
 denta: hant, og hafa þar lítill orðið til þess að auka vinnu með
 mér.

Þessagildið hefti þarítt heldur slökkulega fram, drukkitt það og
 mikill djöfulgættur. Á þri var Lárus Blöndal og drukk öf en þrátt.
 eigi á þri, og mun hann mér vera: þriðindi. Á þriðindi frá gildinu
 var Stefán Guðnason grípinn af höfreglu, þar hann hann var
 að bjóta vörur: þrið, og var hann drukkinn fyrir þrið og þrið
 og hlaut 50 króna sekt. Eigi veit ég, hvort hann hefur gætt
^{relatíva}
~~þessu~~ að hvort hann atlat að sitja hana af sér í stöðunum.
 Í opinberum máli hefur eigi verið tilfundað, sitja þá þrið.

af landi brott. Gæfar hin nýja stjórna gerst all-unnisfamíkil og
 látið vita til sín taka, þess og dómur manna um löva all-misgjafir,
 svo sem þá munnt séð hafa af íslenskum blöðum, ef þess hafa
 þess þess þess þess þess. Eigi vil eg minna dóm á þess með leggja,
 að svo komur, en sést ~~annar~~ sjálfvörðun þess mér þess dómur-
 ráðherra verið hafa. Þess hafa þess að vissu vel gert og má
 vera að anna rættir úr. Þess hafa þess var þess samt þess komur,
 að þess þess vart skipta lögin, þess að þess gert við atlan sinni með
 ein þess þess, en þess verið að gata þess, að þess þess þess
 þess litla þess þess þess í ávissum sinnum á þess út af
 þess mála. En þess vortist mér miklu þess er þess þess
 sig til og stöfuð mentaþöta á Akureyri en samþykkt þess
 þess þess þess, sem síðasta þess þess þess þess þess þess
 þess þess þess, með þess þess þess, að þess þess að veita skól-
 annu þess þess gæti að þess lögin. Vortist þess þess þess þess
 þess þess þess þess. Gæti av annað þess, að eg minni vortam-
 mána þess þess vel, að þess þess skola sinn með lögbrotum,
 þess að þess av þess og þess þess þess í þess máli þess þess
 samþættd, og þess þess að árangurinn af öllu þess þess þess þess
 sigi eftir upp þess.

Að öðru lagi þess stjórna stöðit sig vel, t.d. av þess þess
 þess vort, að þess þess þess á stöð öflugri manna á athvata-
 þess þess vort, sem þess gæti allt þess þess vort þess þess
 þess. Gæfar þess þess þess þess þess þess þess þess þess
 vort þess þess þess og þess þess á þess þess þess þess
 þess þess þess, sem vortist hafa vort stöfa þess þess þess

mesta samvirkunarmi og stulldik. En Þhalldinn mun þykja höggið fullnærvi sér og sínum gætingum með þessari vinnuöku.

Ánars er það fullgætt, og munu þau hafa verið alvarlega rætt á Vartarfundum, að bregða allt nafni Þhaldflokkanna og nafna hann heitan: frá Landvannar flokk, skv. uppástungu Górs þorl., Sjálfstæðis flokk, skv. uppástungu Gólauss frá Þrautarholt: eða jafnvel fjóðernis flokk svo sem Þvenna brekka höftingjum, Sváva-þorl., höft: lagt til.

þekkir gömlum Landvannar- og Sjálfstæðismönnum það allkyndlegt og ótt af hinum gömlu þingum þeirra, sem mi myndu þjónna Þhalldinn að atla að sanna minningu þessara flokka og rana nöfnum þeirra.

Sennilega þekkir þér mi nóg komit af þessari vaxi, og get eg næmest látt þér það. Vonast eg samt til að þú skrifa mér bráðlega og segir mér frá högun þínum hjá danskinum, hvernig þér gætt að þínum nýju fræðingum og levinasturum.

Eg bit að heilsa þínum arlegum mönnum, sem eg þekki: þessu spillingarinnar vali, er þú dvaler í.

Með bestu kveðjum

Þjarni Benediktsson.

Utanskrift mi er:

Þjarni Benediktsson

Skólavörðustíg 11^a

Reykjavík

Ísland.

Reykjavík. 26. des. 1927.

Því minn!

Ég þakka þér mjög fyrir þitt ágæta bréf frá 8. des. Ég hef þent Guðmundi Þen. í þetta með "Lálandit", og hefur hann lofað að kippa þér í lag, og á þó enn þá eftir að láta hann þá "adressuna" í brestofu þessa, ~~og~~ mun gera það hið bráðasta og mun þá eigi á löngu lita, áður en bláit kemur til glesu. Munars er mi samlokunum sá, að mér vinstrið bláit þetta eigi eins vel vitað eins og aðilegt væri, að vísar eru oft í þér samillegar greinar, en þar líka of oft um sama efnið og heldur bláiturslega ritastar.

Þetta er í sjálfu sér ginslegt að þetta, þetta og munu fast til taka, sakir þess að mest af þeim munu þú sjá í blótum og hitt þá munast frá sagnaveri. Af opinberum máttum hefur mi sýnt á síð þessit langmest búið á "skólamála-tillögum og umvættum" þess: Stúdentafélagsi Reykjavíkur. Mikil af þér mun þú sjá í blótum, en þú get og eigi stílt mig um það að munast nokkur vísar í það þér. Stjórn Stúdentafélags Reykjavíkur felak Skriflu-þomas til þess að hefja umvættum um skólamála, mun það mest hafa verið gert sakir stofnunar Akevegrar skóla. Þá fundur þér mjög röðga þess, málit var mál af kappi, skólamenningu komu þess á fatur öðrum og þess þess sína tillögum, sem voru heldur sundurleitir og frálitir þess, en umvættum vart eigi lokið. Háskólinn hefti skiptað mál til þess að atbera, þess heft vart að gera

til þess að hindra hinu mikla fjölda stúdenta. Si nefnd
 sáði svo álit þat, sem prentat er: síðarta Fina. Var þat
 síðan sent stúdentaráði til umsagnar. Stúdentaráðið hóf þat,
 meiri hlutinn. Karl Jónsson, Stefnir Sæmsson, Jóhann Sam. Sveinur
 Karl, Erla Sæm og Ragnfríð Jónsson, söndu nokkrar tillögur
 og álit um málið. Áðaltillaga þeirra, sin fyrsta og sin sína,
 sem þeir sögðu að mundi duga og kafa nokkru þjótríki áhrif
 var sin, að þegar i vor yrði fyrir þat gert, með einhverjum
 vaxnum, að fleiri en þessir þjótríkingar hefjist, komust inn
 embattadeildir Gláskólans. Með þessu voru svo nokkrar aukatillögur
 frá þeim. Meiri hlutinn: Guðni, Þorgrímur Sigmundsson og Sigmundur
 Sigmundsson, lagðist einnig á máli þat, að slíkar takmarkanir
 yrðu settar á námsbrátt manna. Þar mi mátti málið undir
 álmannan fund Gláskólartíðanta. Var þat mjög fjölskráð fundur
 stóð frá þat kl. 8 ½ til 2. Töluðu ötal margir og allir i máli
 tillögum ráðsins, aðeins Kristinn sígur voru Stefnir og, "rát-
 herra" sjálfir. Þat, sem i máli voru, þóttast sígur þess i, að
 ö. gubast væri að finna einu samlegu máli kvæða til þess að
 ákveða með fyrirfram ákveðnum tölum, hve margir þessu inn i
 hvenja deild. Þat yrði mjög mislikt máli og engin tryggging
 fyrir þat, að þessir hefjist komast at. Þat væri satt, að sem
 stóð i vaxnum nokkru margir i Gláskólannu, en þat væri þat, að
 við álitum sláur, sem þess voru mi, sigi svo miklu farvari
 en alla þá, sem i eftir sláur komu, að við álitum máli, að
 minna þessu, að þá þá sömnu mentan og við, og sína álitum við
 þat ósamlegt, að loka námsbráttinum i miðju hafi fyrir þessu.

sem þegar voru út á hana lagðir. Lítt var þá á sína sam-
 lega: þessu máli, að gera mönnum, sem flestar leidir favor,
 til þess að komast ífram, bæti: með því, að stunda að aukinni
 gegnfræðamentum og gera stúdendum best á því, að nema fleiri
 námsgreinar, en mi er gert. Hér get og annars eigi talið upp öll
 þær við, sem á var dregið, enda er þá óþarft. Þegar þessu
 ferðin „vát heyrnin“, samant sagt, fram niðr litlar vinnur,
 þeir tölur um „akademískan óvígahjú“, að málið væri
 niðr áberlegt, en virtust alls eigi hafa gert sér grein fyrir mánaði
 afleiðingum af tillögum sínum. Því átti höfðingur á eftir því, sem
 áleit, voru að lokum samþykktar tillögur á móti höfðingum, í
 svo að segja sínu hljóði. Þá kom fram tillaga um það, að skora
 á stúdentaráðið, að senda eigi sína tillögur, þar á til þess hlft:
 einangis verið leitað, sem fulltrúa stúdenta, en mi státi þá
 eitt uppi, og væri því eigi ástæða til þess, að þá gæði annað en
 skilva frá síligu stúdentum, en um þeirra persónulega álit hlft: augu
 spurt. Þessi tillaga var og samþykkt með þessum áhræða. En málið
 ne: á: að taka hana til greina, fjótt: mönnum mi skólinn þarast
 upp: haldinn og samþykktur því varð á þá, með allri hliðun
 athvæðum, 27 gegn 17, en nokkur sáta hjá. Þá átti hvar þessu
 ferð af þánum og hvarst mundi bota til annars fundar bráðlega
 en hann er eigi um kominn. Hóstið eftir var svo haldinn fundur
 í stúðfélagi Ríkis: þrásgir af komum er í blótumum, og er því
 óþarft að segja frá komum þess. Þess skal þá gert, að þrásgir
 Tímans er niðr villandi og ósáur. Á fundinum var á löf kleppi og
 ákegnum þeirri, en nema þessu, að þessu mánaði var á móti Áhræðum

skola og tölutalarniörkanna. Jónas frá Skriflu stóð sig, að vinna,
 samlega á þessum fundum, en á hitt varta sigi brögðum
 borðum, að meiri hlutinn var á móti honum, jafnvel þó hann
 tók sigi afstöðu, beinlínis, til talmenningarinnar, sem hann er
 virst með: hjarta sínu. Og hefji mi samlega þegar þveitt þig
 með frásöguum af þessum máli, og skal þú sigi mikit meira
 um það vata, en mi^{er} þú þú hit mesta ábyrgð og vildi óska,
 að stúdentar þessu sem væru, vísu upp og mótvalta sínum
 vönu þeirri óheyrta aðferð, sem hvar á að leita við mentallif
 landsmanna. Annars er það einhenniligt, að hvar virdist, sem
 Skaldsmenn atli að verða málsvavar þeirra og samgjörni, en
 Fransókan aftur að stytja að hignum og situmennigverlegi.
 Þessu þú ásamt fleiri, á völd þú, sem hvar er á flokkalíkingu
 allri og fjöðmilum.

Sírus Sigurjónsson hélt mjlega fyrirlestur: stúdentafélagi
 Háskólans. Stakk hann þar upp á gjörum vátum, en hann
 ólit vanþegast til þess að fjöruga stúdentallif hvar. Meðbest
 mjóla hann var það, að háskólastúdentar gefu út blátt
 fyrir stúdentar. Sagði hann, að Skapmannanna hólfvartíðentur atli
 að gefa út blátt fyrir sínu hóp og 'Skuldinga: Skóla. Alsit
 hann, að okkur atli sigi að vera vandara en þessu. Samþykt
 var að fresta máliu, til atlegunav og vátum, til mesta fundar.
 Og er þessu fremur hlitkollur, ef ant er vegna lestrarmann.
 Stúdentablatt þú, sem mi er gefit út í des. er verro en skli,
 enda velti sem grótafyrirskli, en er mjög misþeppuð og
 siginlega vörvinda stúdentum, að andleg ársfrámiðla

þeirra, skuli sígi vera burtugri, en t.d. síðasta blát.
 Sjálfragt virdist mér, af slíkt blát komit út, að þá fyrri lestað
 samvinna við glesur, sem arlandis erit, og þið fengur til þess
 að vita: það, að stáaldri. Mér virdist all-hatt við, að in þessu
 vendi elki, en tel það ver þarit.

Élf stáður til að bráðlega vendi þarit: þegar þjórn, munu
 vera allar líkur á því, að þeir fjáðlynda bráti sig saman
 við þáldit: þeim. Tel eg það mjög miltur þarit, af svo vortur,
 sakir þess að mér virdist, sem fjáðlyndur með því vorti sjálfum
 rár bana höggit, því að þvat síga þjórnendur að hugsa, þegar
 þessir flokkar vinna allt af saman öðru hvorn, en eru svo
 hitt þarit að burtast með ríðstöð mál, sem gleymt alveg á
 sambráðstímanum. Eg vona enn þá, að skert vorti in
 þessu, en er kváður um, að mér bráðist sí von. Í sjófu
 rár en eg alls-sígi áhefur á móti: þáldsmönnum gífurlegt
 í heiminum, því að t.d. flert þess stórnentis sögunnar, en eg
 met mest, hafa þeim megin þarit, en mér virdist sem him
 íslenski þáldsflokkur rí næmst á hissum hófar, sakir
 framfærdis síns, og engin samvinna við hann sígandi.

Þi munst eflaust hafa þarit, eða lesa bráðlega, skýrðu
 þá um þrífðalsmálið, sem þess: Tímanum nýlega. Þess
 er merkileg og af þess er engu slátt, sem málið vortar,
 sem sígi virdist, þá þarit mér svo, sem langur gati lígi
 vafi á því leikit, að þrífðstjórnin rí saklaus. Virdist mér
 svo sem þoggi skrífi enn all-heimskulega um málið, þar
 sem hann þarast gífur því, að skýrðu þessu rí alveg rétt.

og forsendur fyrir láni gífur þeirri Skrifstofumáttum. Því að
 Lánaárið vintist einmitt hefi gert ~~þu~~ sév þar um það, að afla
 sem besta og flestra gagna: málin, og ^{er} frálítt að bregða
 honum um blót dragi, þá að niðurstata þeirrar rannsóknar
 verði svo bersýnileg, að hún er sem „forsendur fyrir
 selat“ vissra manna.

† Af félögum okkar er heldur lítið að segja. Mann er
 gífurllíkt líkiv sjálfum sév og þeir fátt niðt um þá. Skrifit var
 það, þegar vinur vor Fritvik Þorjónsson atlaði að fara að
 gifta sig, um daginn. Var hann búinn að gefa allan
 nauðsynlegan undirbúning undir það, lefði þautat húsögur
 og fleira, sem til heyrir. En þá skaut upp einhverri amari
 en brúðurinni, og lefði Fritvik verit svo óhappinn að eiga
 barn með þeirri og kom hún ni og mótvalt: kröftug-
 lega. Varð þá brúðurin verit og afsagði giftisgema, svo
 að hatta varð vit alt, húsögguvernum var skildt aftur, og
 Fritvik sjálfur fór sitt leat út á land. Svona hefur mér
 veit sögt sagan, get eg sigi ábregzt saumindi þennar, en
 atla þá, að einhver flugspötur sé fyrir þenni.

Ég skal minnast á þatta með stórkinum við þetta, og tel fyrir-
 þann vist, að hann verði með honum, einu get eg talat við
 þannar þel og ef til vill fleiri.

Slafi sigi tíma til að skrifja meira að sinni, en vonast eftir
 bréfi frá þér, hót brúðasta.

Þú að heilsa öllum samilegum mönnum.

Mét bestu þorjón
 Þjarni Benediktsson

Reykjavík 4. febr. 1928.

Skari minn!

Ég þakka þér bréf þitt frá 20. jan, sem ég fékk fyrir velli
vissu. Þér þegjur verst, að þetta bréf verður eiginlega að vera skamma
bréf um þig, fyrir vili þína og ofstaki, þau eru þú hefur mér á
langu, að ég hafi látið nokkur lögfróði: Þótt þú hafi áhrif á
mér af stjórnmálalega skotanni. Þessu þér þetta samantega þyr-
lega fyrir sjónis og það þér þessu, sem ég stla, að ég hafi: þinn
unnada bréfi eigi látið átrav skotanni: ljósi, en þér, sem ég hafi
langi haft, sem sagt að mér en látið væri bogit við alla
flakkskipum þér á laudi. Ég verð ég að halda fast við það, að
gott dæmi um þann flakkarugling er það, af Franssóknarflakkskipum
þú að stiga átt hit mesta afturfararþor: andlegum spurnu, en
þú heldit aftur á móti stundur gegn þessum hveiser. þú segir, að
vissu, að Fransókn hafi eigi gert mál þetta að flakksmáli, og vona
ég og samantega, að svo sé eigi, en hitt er vist þú frá
þessum hveigist þessu að takmörkunum, Ásgrei Ásgreisson verð:
þér og þessum á stúdentafundinum, þú þessu þessu teldi
sig, í vassu og vassu, á móti þessu. Síðast en ekki síst þessu þessu
opinberlega teldi að sér að þessu höftum. og, vegast sagt, kallat
velli máli í frásögunum þessum af stúdentafundinum, heftaminnu
í vil. þessu það þessu er vitat, að þessu stúdentar, sem standa með
þessum áhrifum þessu þessu, en svo að segja þessu þessu stú-
dentar, sem eru með höftum, þá verðist mér það eigi með öllu
íatlikegt, að ég þessu Fransókn við þessu höft. Annars er það
svo, að þú ég sé andstætingur þessu, þá get ég vel við þessu þessu

sem betur má fara hjá þeim, því að eg hefji neqvestu andtöggð á því
 atferli en menn þykjast einungis sjá gott hjá öðrum en ilt hjá hinum
 það er að vísu eigi þygi, þótt foringjum flokkauma fari svo, því
 að kevingum þykir einu þygl þagur, en af við, ungu menn, sem
 eru svo utan við deilurvar og höfnum á leikinu til þess að
 sjá, kevingir hefji betri málstað, létum þegar blinda okkur af of-
 stöð og hleggjóðumum, þá gerum við aldri okkar og sjálfstæði skömm
 til. Eg skal geta þess að mjög svipað því, sem eg hefji nú sagt, hefji eg
 orðit, síðast í dag, að segja við Þabðssonum stúdent, út af öfstöðu þakks-
 manna til ~~þess~~ ^{annars} máls. Það er þessi biði galli á gþkann, sem telgjit gþkann
 til ákættinna flokka, að aldri má hversu andtöng gþkann eða
 banda á galla hjá gþkann eigin flokki, svo að þið njúkt skili upp
 og segið, að þetta komi af hinu neqvesta ósjálfstæði og röðurþap
 hjá ávitandannum. Þú segir mi að vísu, að eg sé alveg eins viðkomur
 þyngir hönd þeirra „þrjúlskydu“, en það er eigi rétt, því að eg er alls eigi
 svo sérlega hrifinn af þeim. T.d. er blátið Ísland illa skrifað og vit-
 lum, að minnum dómi, en þeimur er eg einn þingum á móti Sigurði
 Eggert i hili þins Anders. Lemur það þó eigi af því, að eg þylgi
 t.d. þóttur minnum i því, þar sem hann var þar einmitt á sama
 máli og Sigurður. Skal eg svo, að sennu, láta eitruð um þetta mál,
 en þóri óhikað að standa þrekar þyngir máli minnu, ef þú vilt þrekar
 salja á.

Metal stúdentu hafur vandi rólegt mi eftir jobin, þó hvesti mjög á
 einum fundi, sem stúdentaváðið hóðaði til eit af vandrættinu. Þóv
 það þar hina mestu sveggþföri, eigi atvins að minnum dómi heldur
 og þeirra manna, en komu óráðnir á fundinum. Frammistöðu þeirra

má best markaða á því, að þeirra best: verjandi, áða rá, sem mest
 var á, var Stefán Guðmarson, og var hann fallen til fólks á
 ríðingav. Enda fór svo, að við þessum fjögurrafundu meiri hluta
 fundarinn með okkur. Sígi er ráðit samt sum farið frá, og er
 það mest að kunna deglega okkur að gíta sígi fólks við þeim. Tal
 og og vist, að þeir kangi ív þessu.

Þá hefur fólks verið minnt á bláttöfnum. Þá er það er farið
 að tala um norraut stúdentsmót hár 1930, var um það vott á fundi
 : Stúdf. Kvíkur. mjlega. Af þessu umræðum, sem þar fóru fram
 vintist mér öllu heldur, sem framkvæmd slíks mótis mundi verða mjög
 erfitt, og sist vísulegri 1930, þegar allt verður hár ummunið og full
 útlendingar, en ella, þá er eg sígi sum svo inni í málinu, að eg
 hafi myndad mér óhæg ákvæða skóðum á því.

Þú dreypur á björstjörnuvörðingarnar: bráfi þessu. Eru þar ein um
 gætt gengur, og fóru svo sem raun þar vitni um. Því miður var
 miklu um sambærslu milli fjárlýðna og íhaldsmanna, þátt okkur gæti
 ív þvi. Spiltu íhaldsmenn þvi með fjögurum sínum og þessum, þá er það
 og betur fjúv fjárlýðna, að sígi verð ív þvi melli. Því sígræða
 að vísu þessum með lagabrotum og fjögurum, en fjúv þvi sum
 verða hart, og sum þá raun á það komast, hvort stjörnuvill halda
 hlífðskyldi fjúv lögbrotum þessu, er hár hafa frammi verið. Við erum
 ástæðir með ívslitum, því að þátt við þessum engum manni að, þá
 þessum við litlu þessu afkæði en í sumar, og er það ágætt, þegar
 miðað er við það, að sambærant ráðstöfunum björstjörnuvörðingarnar, var okkur
 gert ómögulegt að komast að manni, og því á allra vitandi, að við
 vorum vita von þessu, og er sígi lagt um hönd að björst,

þegar svo stundur á. Sigurður Eggertsson var með iðaldssambrotinu en
 þótt á mót, og hefur þetta valdið nokkru hlutum innar félags,
 þar sem Sigurður hljóp mjög upp á nef sér, en hans tillögum
 var hafnað.

Þá er þing komið saman, og hefur þar gengið all ófrið-
~~lega~~. Éru menn mjög þunguðir og skömmðir, svo að mér
 vintist ív hófi heira. Iðaldsmenn segja vaxnar, að þótt
 stundi fyrir öllu þessu, en það er eigi rétt, hann á vaxnar
 mikinn þátt í illuallum þeim, en þar er frammi höfð, en
 honum drjúgur, en þó erindræki gætt í þinginu, Magnús
 Jónsson, sem er: semur iðaldur og heimska, þar sem þó
 verður eigi, nema hið fyrra sagt um þótt. En það söm
 fjóðarman, að önnur eina persóna sem Magnús dásent, skuli
 vera þingmaður, og það ein af hinum atkvæðamanni. Í þessu
 sambandi vil ég þakka þér umvega fyrir frimála-úrskurð
 þínu í síðasta bréfi, og byggja á, að skert skilyrði þemi sé
 en misheppnum Kristindómsins til þess að hafa viðtak gætt
 áhrif, heldur en einmitt þetta, að Magnús skuli vera forspaki
 í hinu íslenska kirkju. Þó það, að vissu sé sárt, að Magnús
 skuli vera ein og hann er, (sem sé, best vera botni heitdarleikans og
 freidmennskunnar, en eys út rögrinn og mannsbundunum), þá er hið
 þó ein líkara, að mikill fjöldi manna litur upp til Magnúsar.
 Langt komast menn í skömmunum í máli þótt Antons, það skal
 og eigi veigja hér, þar sem frá þeim er sagt í öllum blöðum. Skal þó
 geta þess, að þar hilt M. J. vötn þá, sem hefur negt mig til að láta
 í ljósi þetta álit mitt á honum. Best talaði þar Hlakdun Guðm.

Sannfandi kann mig fjallilega um vandeyr þess, að gera komu-
 ógilda. Þaðan var flutt viturlaga og stillilega, en þó með miðilli
 meðli. Þriggri fjörellosan hilt óviturlaga vátu mig, með að-
 dróttarinn í gætt hegra. Seint var, sem eigi vátu minni ítt, holti.
 Tv. einna mesta skömm af málinu, af öllum þessum, sem töluðu.
 fínas hilt, að gressu holti, góðar vátu, þó sumt var vargt.

Þaðan er ég um, að sparnvátu hafi gripit þingmenn minn
 og hofin þá eigi vanlega fjórir gákur, sem í styrkjum þessum
 að heldu. Líklegt tal er þó, að of Bjarni Ásgjörsson breitt sé
 fjórir unsiker þina, þá geti hann komit henni í gætt. Flokkarinn
 hafa oft gætt slíka styrki að flokkarinn og vátu þá góðar,
 of Bjarni gætt komit þá í hring, að svo gætt með þing, að
 þessu sinni. Annars hefur stjórnmál felit vátu af fjórlega þessum.
 sinn styrkjum til Valgætt Thor. og Bjarna Sig, og er það
 heldur illt viti.

Þú stæður missvæða skifta-þú gætt, og er þú gætt vátu til þess
 að sitja í þing, þegar þar er eitt vátu um að vera. (Í dag
 var stjórnmálfrumvátu felit). Þagius þessum ^{professor} er nýkominn
 inn sinni miðli lardómþar, er hann um þráðar og sjálfur
 sér líkur hót gætt, hvernig sem hann inni matu hefur
 vátu: fövinnu.

Þú gripit minn á fövinnu og skrifa ég þú eigi minna að
 sinni, þó skal þess gætt, að þó hann Sveinsson segit „eiginlega“
 þessa heldur hilt, heldur minn það vera heimspeki og gætt, og þá
 semilega situr minn gætt. Þú skrifa þú vátu hilt.
 Þú: Með bestu hilt þessum

Bjarni Þorsteinsson

Reykjavík. 11. mars. 1948.

Ólafur Guðnason!

Það hefur dregið óhæfilega, að ég skrifði þér til endurgjalds fyrir þitt góða bréf frá 13. febrúar. En það fé ég einhverju af leiði, heldur og hitt með, að ég hefði haft óvenjulega mikið að gera undanfarið, auk þess, sem ég freistast oft til þess að sitja á þingi, þegar eitthvað er þar sem að vera.

Þér er það sönn óvegja, að éta ofan í mig lítið fyrir lit, þar óvinsingavænni, sem ég hefur að hafa haft um þig í síðasta bréfi mínu. Ég bjóst mi rannar stíð við þér, aða réttara sagt var þess fullviss, að þér væri sigi álevara með þin umþvattin ort, en ég heyrði, "að allur væri verum góður", og vildi þér gera hvínt fyrir mínum dýrum. Auk þess hefti ég rétt áður ^{þu gítati þér} verið að þræta við einn "Þhaldsmann", svo sem ég mun hafa dregið í í bréfi mínu, og hann brá mér um "Þima" fylgi, sakir þess að ég vildi sigi fallast á allar þinnar þau, og mun ég þér hafa ortið hantandi í bréfinu, en ég mi vildi að verið hefti. Annars vona ég og til vilt, að þetta verði áður sigi til sundurþekkingis.

Um mína stjórnmálaástæðu get ég annars sagt mikið það sama, og þú segir um þina í bréfi þínu. Ég veit samt sagt samant siglfur, með þessum og munu henda áður en þú kemur. Til skammst tíma hefi ég óveitulega hveigst migög: íhaldsitt, þitt og sigi væri íhaldsflakkarur þin samunala, en þetta er fremur að breytast. Ég sé að þú séar þar þessum, sem ég þessum taldi réttar, gata samant stöðist, og hefði sigi ann afstá mér nægva þekkingar til þess að kvíða upp ív með heildarstær. Zuda er samunaleikum þi, að allir þessir pólitísku flakkarur þin á Íslandi, hvíngla til þu frá, og viltast oftast hafa þú sitt markmið að vera sigi samunala.

Hér hefa þeir atkvætur allmannaþingar um stöðu og vilti þeir ríðast
 menn og þó minnst á þá einn, þeir að um flesta þeirra munu þeir sjá
 gætt: blótum. Þið langmerkasta, sem fram hefur komið mi í vöxt, tel
 og tímatala, þá samkvæmt gífurlegu allra flokka, að þeir vildu
 segja upp sambandslögunum. Þótt munu að fullgæta, að þeir hafi munu
 hefa búið við svo gættum sínum í þessum máli, en allflest munu
 þó hefa tekið ívölitunum með öbláðinu gæti. Um tvo menn hefi ég
 þó heyrt, sem telja gífurlegu þessu heimslæðing, og eru það þeir
 Þórnundur Glaumsson, sem áður fyrr hefur ritað allra manna best
 fyrir skilnaði, og Arnur Pálsson. Hafa þeir þó hefur verið látið álit sitt
 þínarlega: ljósi. En: hefur þeir þá gildi þessara gífurlegra.
 Þ þeir, að mi mi vora, að allir Íslendingar geri sér það ljóst, að þeir
 atla sér að skilja við Danir og segja að standa í stöðu í sjálfs sín
 fötum. En til þess að þetta gæti orðið, þarf langan og vakið og undir-
 birning, bæði á stjórnmálum og á fjármálum, af þeim að undir-
 völdum vörðum við allsinni alþingi 1943, af við vörðum þá bundin á
 höndum og fötum af dönsku bankamönnum og fjármálaþingum.
 Hér undir gildi þessara gífurlegra mest liggja: þeir, að mi hefa
 munu gætt sér gætt fyrir þeim, hvert halda skal, og gæta þeir betur
 lítið hin bestgættu leið og haldið í lítið að markinu, en áður forða
 munu hefur þá að gæta sjálfum sér ni öðrum gætt fyrir vilja sín
 um aða takmarki, og undir mið sett, hvílið á því þá gætt
 heft.

Þ þessu sambandi dattur mi þá: heft, að miðla gætt: velti þeir þá
 gættum Íslendingum þá gætt sjálfstjórnarinnar: Færeijum. Þá heft miðla
 þá eftir þingum-Frants þá gættum þá Færeijum, og sýni þeir gætt
 heft við dönsku skilningu þá Danir á þeim málum og sýni þá
 þá gættum við stjórn á „þingum“. Þótt þeir að tala um þingum
 þá, en þá gættum þá: Íslensk áður fyrr, þá þá þá gætt
 þá gætt: dag, þá þá þá gætt, og munu öllu þá gætt, Færeijum

Hin er Jóhannes Pátursson kominn hingað til þegarinnu, og mun hann á morgun tala um Farvagnmál í Studentafélagi Reykjavíkur. Þráði mun og vera að halda honum samstí, sem verðugt vindið vera um slíkan höfðingja og fjátt hetju.

Saman hafa menn um Morgunblaðinu og Þingfráttum þess. Frægast er ein þetta mál „flokksleggið“, sem Valtýr skrifaði um hála grein og fjátt sama mál þar, að síst hefti: hann gítt: frásögunum sínum af orðilsku þrífur-fórnar, en síst er komið upp úr kafinu, að þórn sagði „flokksleggið“ fórn forðakssonar, og hefur Valtýr þar blótt verðugan sömu af málinu. Sígi minnst þoggi þó á málið: dag, sem honum væri þó samstí, og bitja afþakunar á framblæpi sínu.

All-handartur voss þingmenn um daginn, þegar þeir tóku til aðhvarfanna. Að þar hefti, sem og blýddi á þar umvottur vindið mín þagur Jónmundsson þara vott úr þarinn. Þungur sálin voss andvittat þorner á þinas, en þar voss flestar mangtöggur áðar fjátt þar semur voss fjállaga vott matar. Þagur Kristjánsson var greinnur við dósentinn. Endaði H. Sv. svavottu sína til H. G. á þessu leiti: „altí svo þessi fjárfjórí snillþakar, sem er að reyna að fjárfja þin uppförvottu í kalds-brögu, að þvottu til og reyna að hefta sív þvottu sínu og samþegun matar.“

Mikilvægt líkítt mál hafa þar valítt atþvottinnir á lítlu-förva, þar sem tvín strókar hafa á þvottablagu þátt dregit 19 fjárv. Þetta er að vinnu áþvottat mál, en lítt er lítlu ómerkiblagu, fjátt þátt sem leiti sí þvottat, að strókarvinnu skyldu geta á svona þvottablagu þátt líkítt á fjállu manna. Best var þegar þar þvottu marga menn til þess að lesa Fátuvottit H sínum, áður en þar þvottu inn í fjárv þvottu. Þvottu manna var þátt þar í þá, sem taldi vott, að þvottu voss dregur á þvottinn, og fjátt þátt óþvottu vottu, þegar gótt var gótt að þvottablagu í þessu sambandi.

Af fátögum okkar held ég að ekkert sé að frétta. Þeirir gæmdu
 kollega "drifi" nýlega einhverjastatar upp lík af einhverjunnar væsing,
 og hafa þeir síðan í allan hátt verið að miðfyrma þeir, munu þó ein
 nýlega hafa verið höttir, enda munu þó hafa verið þeir hjóttagjör eftir á
 náminum, en þessar hámsögur hendur slátravanna hafa eigi verið bráar að
 sundurslita.

Mi mun fulltrúið að stofna Studentablað. Aðalritstjóri er Jónas
 Língurbjörnsson, sem mæritstjóri hefur verið nafundur af Studentaráði
 Þóði Gudmundsson, annan á Studentafélag Háskólans að nafna, en
 ötrúið munu ann, hvern þeir þeir vali verður.

Ég sé, að þeir vorst eigi boðinn fram til stýrslis við 3. nmr. fjárl.
 ; Hæðveit, þó ég þeir : gar og talaði við forvald brótar þeim um
 málið. Þessi þann, sem sannað aflest sláttar þeir, að reytt mundi verða
 að þann þeir inn í Efriðveit, og taldi hann vist að það mundi talað
 Eftir skildið mér, að þann hafi dregist í það, að reyna að útvega
 þeir stýrslis, af þessum einhverjaga stamfarastýrslis : vor. Vindist mér
 þeir, sem þeir sé allvel borgið. Annars ann boðinn fram þessum
 öll af stýrslis bítum og þess háttar, og eru munu vist halder von-
 lit þeir um framgang þess af þeir.

Alleg nýlega er boðit fram framverp frá meiri hluta Mentu-
 mála nafundur : H.d., um talmáttum á nýttöku : háskólann. En þar
 þessum einstökun skildum, veitt þessum til þess að talmárka aðstök,
 þess þar vilja og þessum, sem þar vilja, þeir meittur veit ég
 eigi ann, hvern þessum þessum þessum þessum þessum þessum þessum þessum þessum
 eigi fram að ganga.

Þess þess þess eigi að skrifa meira, að þessum, en vona að
 þess þess þess þessum þessum þessum þessum þessum þessum þessum þessum
 Með bestu hvettingum
 Þessum Þessum Þessum

14
Reykjavík. 11. júlí. 1928.

Heiir vinur!

Eg þakka þér ástæmlega bréf þitt frá 7. júní, sem eg þakka mi
því tvíminur lögunum með bestu skilmum. Þátti mér vanta mér að fá þátt,
því að eg var næstum þeir farnir að óvanta mér að fá bréf
frá þér aftur; og þátti þátt sígi sem, að eg hafi heyrt ljóssan freygi
af þér, að þú værir lagður í spítala. Þykki mér gott, að þú ert þú á
fötum og þetta þér hins besta batan

Af mér er sábert að þvætt, síðan tíman heitir í vor hefi eg verið þú
heima, niðri slæpt og „hvílt mig“, en einnig lesit málkerit í lögunum og
öðrum göðum bókmuntum. Án daginum var eg t.d. að lava saman og
menniga vit: Stjórnartíðindum þann lög, sem munir kafa verið í
gildi á síðari árum. Vit þátt starf vort mér fjölliuga ljós hvaru-
grautar og íssurami í lagarvort þú mí á lögunum. Þátt hefur t.d.
þúmit því aftur en einu sinni mí á einu árum, og fleust
þú líka, þátt eg hafi sígi atþvætt þátt, að þvætt samur vit enda vit
og þvættiv lögunum, sem því málkerum árum kafa verið í gildi
þátt, en miðist alls sígi kafa mína heyrmynd meir síguv lögin, sem
á miðast þvætt: öðru af
þú þvætt þvætt þvætt tilfallum, sem eg hafi málkerit mí, kafa verið
þvætt þvætt einu átt tvíminur árum áttur. Svona miðast þvætt einu íaf-
sástanleyp og óvættandi, þvætt að þátt síguv: semmi hirturleyp og vort-
þvættandi. Þvætt gati manumart þvætt þvætt af þvætt þvætt þvætt,
þvættan, þvætt þvætt þvættan, sem þvætt skýldu til að atþvætt
þvætt þvætt málka. Þvætt sí þvætt þvætt að þvætt þvætt, þvætt hafi eg
þvætt þvætt mí, að þvætt vort þvætt þvætt þvætt þvætt, og gati
eg þvætt sígi stítt mí, sem að þvætt þvætt þvætt þvætt þvætt.

þeir þessir gífurlegir í sambandsmálinu eigi einu tilkomu-mikil og
 mér, og vil ég því votta það atviti öggu mínar. Ég skal minna elki
 votta um hvatir þingflokkanna til þess að gefa þessa gífurlegu,
 samant sagt hjótt og miðvit, að þessu hafi elki verið samlofsam-
 leystar hjótt þeim öllum. En þessu er óhætt að sé förtu, að með þessu
 hafi íslensk stjórnmál rúmt inn á vöðum aðra brant en þess
 hafi fylgt frá árinu 1918 og til þessa árs. Nú hefur sam sé þessu
 viderkenning á mikilvægi staurmálaanna og þá einum sambands
 öllum við Dan, en því ~~er~~ haldið fram, að þessi mál væru í
 sögunni, sambandsleikunni slátt og Íslendingar væru þessu að þá
 mög sjálfstæði. Þessu hefur mið verið haldið með samhljóða gífurlegu
 allra þingmanna og við þá gífurlegu en þessu þessu, hvat sam
 kvótum þessu hitu. Þetta er það ~~er~~ í málinu. Um hitu get ég og
 minnst verið þessu samnála, að konungssambandi sé atalatrútt.
 Ég viderkenning sé vissu, að í mánu og þessu hafi Íslendingar hitu gegn
 af konungi, og þessu haldið altíð að setja danskan hlutt á landit.
 En svo getur þessu, að 1943 verti þessu að komast að þessu sam-
 ungunni við stórvöldin, sem öllum eru vottuð og þessu, þessu mánu hvi
 viderhit alls-alkis slátt mikilvægi þess, af við höldum í konunginu,
 og þessu er elki hitu að setja konungssambandi þessu sig-éta hitu
 sig í að vera endilega á motti þessu. Þessu vottuð altíð atalatrútt
 og í þessu vottuð hitu að laga öllum eftir þessu, sem hagarþessu
 vottuð er í „sláttarstundinni“.

Ég er þessu samnála í lokunarmáli Mentarablauns,
 þessu viderhit mér þessu hafi gengit of langt. Þessu veigir að þessu
 gertir sínar í síðast. blátt: Tímars. Ég skal eigi sljóða frá
 minna þessu þessu vottuð, þessu að hana minnt þessu af þessu sjá.

Samt get og eigi stílt mig um að minnast á tvö átíði í heimi, sem
 mér virðist óvitaulega vera vitni um helst til mikala óvæðvæðni í
 rökræðum. Ámót er það, að þann gæfur fjölbilaga í slagi, að Thalderson
 og þó einbunni fvaðir Reykjavíkingar, hafi komið skólagjöldum á til
 þess að útiloka fjölda Reykjavíkinga-pilta frá meiri. En skólagjöldin
 eru leint undan ríðum þessum gjöldum og hafa einmitt
 haldist út fyrir atfyllgi þess, en hið er vitað að langflestir þess,
 engi situr þeir fvaðir en þeir, hafa verið eindregin á móti þessum
 gjöldum. Slítt er það, að þann segir, að Reykjavíkingarvaldið hafi
 gætt loflega tilvænu til þess að hafa reitapiltum frá skólum með því,
 þvermig niðurbæturlyftum er lagat (að menn þi skil að taka þess
 upp í hvar á hvar sam er). Samleiðuminn í þess máli er sá, að
 þetta ákvæði var sett inn í reglug. 14. sept. 1904, þess afur: vilja meiri
 hluta þess. Þess m. laudlekin, sem þi var annar þessur á Reykjavíkingum
 mál eindregit á móti þess. Þess þess 1905 samþykkt eindregin mál
 máli gegn þess ákvæði, fyrir þessur skula Thorderson, þess þess vilji
 þessur var málur að veltugi af Glannesi Skofsteinis og er gættur
 að þessu hvar þess voru þessur sammála um þetta af þessur.
 Skul þess þess til þess þess þess, Þessur þessur, Stofin
 skulameitara og Þessur þessur. Átt haldur á þessur þessur
 þessur, og þess þess er oftast vituð: um velta stjórnmálaþessur - þessur
 tvö átíði eru þess, sem þessur byggis einu mest á í þessur sinni, en
 þessur er sammleiðuminn um þess. Tal og það næmest samerði fyrir mál-
 þessur að þessur sammleiðuminn vit á þessur hátt, en þessur minnit
 og þessur itorlega á þetta að samþykking þessur, sem þessur þessur máli
 máli er þessur þessur, að þessur hafa eigi veitit engin: þetta mál um-
 þessur þessur og sammleiðuminn um þess.

fær virdast sumu árabarir þá haldamanna á stjórnum veigabitar. Um það get ég verið þær sammála, en þó verið ég að segja, að hær hefur gefið sig ræða í þessum stórvægilegum brotum, Enn er síður tel ég það samt hafa verið til bota, að þá haldinn var krúnt af stóli, en hitt er annað mál hvert sós er eigi og ein komið um þessa stjórn. Ég er sem sé alveg á báðum áttum og veit eigi hvert réttulegast er. Hér finst það t.d. alveg stórt lígi þ.f. að tilhafna menn til þess að velja skólastofur austan fjalls og vinda síðan lán hans sta útskrátt að veltungi. Líkt þar vitni um einvæði, bláfarþeg og vanþekkingu á stjórnmálögum.

Þessig er nokkurt langt gengið í bláfarþegum um embættavæðingar, en þær ferst í haldinu mi rannur þá er að láta mik hit. Stórt er þó að ræða alla þá haldamenn frá A þingisverðum, en þess að sumir hafi nokkurt til ræða umrit annað er að vera þá haldamenn sta jafnval standum einangris að vera í allt við þá haldamenn, en þess meina þinnast lerni.

Samulitunum er sé, að þátt þá haldamenn hafi oft rétt fgrin sér í mótstæðu sínu gegn stjórnum, þá er það of oft bersýnilegt, að sé mótstæða spottur þá af annarri stöðum sta betri þekkingu á málinum, heldur einangris veiga þess að þær álita, að þessi mál megi nota sér til haggmunna, og blásti rannur að vera röng. Þess stjórn ~~hann~~ þar þær fram. Þetta hefur t.d. komið berlega fram: umrættumum sem Sanger, vátur stöðum og Martastöðum. Þær að aukir er bláfarþegur þeirra og duglausa sós mik hit, að þær með þessum eytilegum síu bestu vopni, sós og þær mál, sem ég nefni á sta.

Af öllum þessum málum sís, að ég er eigi alveg fatur í flóðþegningu, og veit eigi hvar munir vanlegast að hella sér, þá er það broddur er ég um að „frjálslyndi“, sem ég þó þfji, sís þá mikla framtíð, og stítt virdast mán „þalau“ á tabanlega bláfarþega skrifat.

sin æta eitlævat it á land fól þess at vinna fyrir sín. Þegar Ólafsson
 er þó hér í barnum, hefur hann komið at á skrifstofu S. S. P. og
 minnst mi þess.

Ég hlýst við þess, at þessa bráðlega vortur á Siglufjörð og vera
 þess í sumari, þess at þó þess sé sígi beinhlíis skemtilægt, þó þess vortur
 þess þó atit nokkurt þó. Þessum bráðis minis er þess þess vortur.
 Þess bráðis þess um daginn á studeatavortit: Stokkholmi, þess atit
 ritum nokkurt um í Siglufjörð og minnst er min þess til þess
 lands, var í Berlin, ritum er ég vissi. Þess þess þess þess um
 vortu minsta rit.

Þess þess og sígi eftir þess í sigl og þess þess. Þess þess
 þess eftir þess þess þess og min þess þess at þess: Þess er
 at skrifa mig þess þess, þess þess vortur, þess þess þess þess
 til minis

Með bestu kvæðiss.

2. þegar komið í ljós, að þú hefur haft ill áhrif, þar sem heil miknið af reglum og fjármálum hefur verið samit og fjárfelpt, sem ómöglegt er að framfylgja í meir. Én er þó, að svindlarinn aða fjórvaldsmataninn Jónas Guðjónsson, bróðir Fríðriks Þellogbróður þins, var í vor sendur í erendum hennar til íthanda, og þygg ég, að manni séu ekki enn þess, að hita úr nálinni með þessu leitangur. Jónas þessi er hinn mesti ágrindarsæggur og svifst þessa hita í fjórvöllum sínum, en er þó á rassinum, og var því næmst hegt að þessu íþyppilegri sendimannu en hann. Én þar sem kvortveggja menn vana, að þú hefur ekki áhuga á sildarmálum og hitt sígi síður, að enn er allt í set um ávangur þessa fjárfelmslags, þú skal ég sígi vata meira um þátt.

Ég get tákitt undir þessu staf, sem þú segir um sambandsmálið: bréfi þínu, og þygg ég, að vit séum þar í ranninni allveg sammála. Þú vilst ég geta þess, að þar sem þú segir, að meira sé komið undir almenningu vilja en gífurlegu flakkauma, þú er þó vitanlega allveg rétt, sem og hitt, að vilji almenningu í þessu efni hefur verið meirig óákvæðum og jafnvel hlæðum. Én atakgildi gífurleguanna liggur einmitt í áhrifum þínum, sem þú sigst að hafa á almenningu áhitið. Énig er þó undirvitað rétt, að þú flakkaumni ~~þessu~~ þessu sínu eftir þú er, þú er þess ekki lagalega bundin við þá gífurlegu, sem þessu mi hafa gefið. Síð þess: þú er þess þess bundin, nema allveg óvart atvika komi. Og vitanlega er ekki hegt að hefjist meira af þessu úr en þessu þessu gífurlegu og minni að þess, að þetta geti orðið. Þetta er því allkært nema byrjun, en miknið verð þessu, sem óskit: þú er vitan að halda áfram og sem vata verður í eftir. Af þessu á niður.

Þú minnist nokkurt á stýrdum, sem þú hefur fella og segir, að hann sé vel til stýrslu þess, af þessu þessu: ekki er gæla þú, sem erin á skapgerð þess. Þetta er allveg rétt, en þú vilst ég vata málið ögn þess, að þú, að þessu málið: vata þessu á að þessu meirum meirum en þessu.

og þakki og kann þú allvel áfar. Ég var mjög mikil met Rítti í vör og vor, og vart ég að segja að álit mitt á honum hefur verið vit auðin kynnir. Slann hefur auðvitað galla, en þeir eru flestir vitráðanlegir ef vel er að farið og skiljanlegir. Slann kom rannar daki byggilega fram, þegar hann var í 6. bekk, signdi þú af sér merkilegt skautingavletri og stífur. Éu fátta mi þú skilja. Að honum var farið klaufalega og keimskulega; mér er mi kunnugt um, að hann var þú, einn og að nokkurn leyti einn, mjög veill til heilsu og oft veikur. En stítt var litit svo í, að hann skrifaði og vit fát ekspertist þrákallhinn. En þú var, að stórnunda matar, oft veikur og veill, freistist til öfga, einhann þegar hann er met sér keimskari mönnum, sem þegar þvötja er ljót. letja hins nevra. Auk þessa hefur hann auðvitað þvi mitor, nokkurt verið hveigður til óreglu. En þat sá gelli, er eg tel síst bót melandi og vertur hveigjum til falla, en þgnir vertur. Slv er þú svo, að eg tel nokkurt ástæðu að stítt. Ég held að til þessa megi nokkurt neilja sömu ástæðu, sem til hins. Auk þess brúðist mér sem Rítti sé þessi katta fullgjóð og munni þvi vorast hana. Tel eg þvi, að mi sé síst meiri katta á, að hann leudi í þvi forati, en þvur annar þvira, sem daki eru fullkominn brúðindismann, þvur þessum þessi „vannavotta“ ef til vill byggilega þgnir sjórnir, en eg vilði þú daki slappa henni, þvur sem mér einstítt vef þitt gefa til þvi til þessum og Ríttur er sá félaga okkar, sem eg hef þvur þvur einna mestur matar og álit á, og eg þvi síst vil, að vortravets nýti líga öðrum góðum mönnum.

Litan og skrifaði þvur síst hefur fát muntalsvert orðit: stjórnmálin, svo og viti til. Rannar er matar þvur ut in öllu og á högl met af fylgjast mit, en: þvur las og þvur talv vert þvur af sísturta blóðum og vortítt mér fát: þvur, sv gefi til þvi til sístalvara byggileit inga. Litillvannalega vortítt mér þvur Alfjörðingur þvur þvur þvur í skólabókunarmálin, þvur sem þvur mi vortítt byggileit mitor öllum sístum þvur á vitan ut af henni og byggileit mi að þvur málit til þvur að þvur síst vortítt af þvur þvur stjórnmála. En þat

övanlega forðslegt at vera hinir ábrotnefna möti lokum, meðan Gónes er
 erlendis en jeta svo allt ofan í sig, en hann kemur heim, og veita þá um
 þeir aukastíði. Allbroslegur vinstast mér og gættar þær, en Gvendur
 Glegalin og Gísli Sudmundsson eru mér at rita í blót sín um ástand
 Mentarbolens. Þat eru mér nauðast þá á síðan Gísli skreift þat, svo at
 þat getur nauðast verið rétt, sem Glegalin segir, at gættir mín hafi aldrei
 orðið eins hissa á afi sínum og þá þeir sáu ástand skólans. Því að
 gættir mín, þaki áður en þeir á Glegalin og Gísli, og hefur
 ástandit nauðast versuast svo á þessum á árinum, at þessi undrun
 Gísli hafi öll gættat verið eðlileg. Auk þess er af mikit ein öllum göllum
 gætt og lægðt þessat um hit aut vinstilegasta svo sem um þrotkrist at
 kannara og annat álíka merkilegt. En þat þykir þeim svo mikilsvert
 at þeir geta mörgam orðum og hugnum: at finna þyngni og skop um
 þat. Slitt er annat mér, at Mentarbolinn hefur verið vanvaldur, en þat
 er ekki annat en þat, sem við undstatningu Akureyrar skóla höfum t.d.
 oft balið fram á miðfundum, at þeir á skólum væru ekki saman berandi
 meðan í annan vori ausit þá, esa himn vori láttum ábrotnefna og
 gætt þessat til anna jenda en kann þá þannig, at Framsóknarmenn hafa
 atit stótt gegn andlegum og verblegum mubótum á Mentarbolnum,
 meðan þeir hafa stutt fádama þykju sigga gráa við fjárbæni þá
 skóla.

Þú byggur, at ákegi minn þykir löslum stjórnmálum mér ekki
 mikill, þetta er ástundit rétt at nokkum lagi, en þá vil ég geta þess, at
 mér þóttu þráskvinn þínar mér hinu bestu og frótlegtu og þykir mér
 vart um at þá slíkar þráskvinn, sem oftast, því at þú mér liggir í litlu
 vinni þveinn þar þær með völd, mér allt af margt lava af þér, at rita um
 aftötu flakka og afþreif stjórnmála.
 Með og þá ekki eftir fleira í bili og þat því. Já þá þér gætt og
 varanlega þat. Vonast eftir bréfi þá þér hit fyrsta.
 Þat bestu þráskvinn
 Bjarni Benediktsson

Síglufirði. 21. september. 1928.

Kæri vinur,

Nú mun tími vera til kominn að reyna að endurgjalda þér bréf þitt frá 25. ágúst. Fekk eg það fyrir allöngu, en hefi aldrei komist til þess að svara því fyr en nú. Er það ekki eingöngu leti minni að kenna, heldur alt eins hinu að eg hafi undanfarið haft mjög mikið að gera við skriftir og út reikninga. Skipafloði sá, sem við höfum haft með að gera í sumar, hefur sem sé verið að smá fara heim síðastliðinn hálfan mánuð, og hefur verið töluvert verk að koma honum með tilheyrandi reikningum og útborgnum af höndum sér. Nú er þessu samt lokið, fer eg enda heim nú með "Drotningunni" eftir 2 daga, og vildi eg reyna að koma þessu bréfi til þín með henni. Sveinn bróðir mun þó verða hér nokkru lengur til þess að sjá hér um loka- uppgerð reikninga og rifast í Einkasölnunni um fjárgreiðslur og sildarmeðferð. Einhverstaðar mun sagt vera, að umhverfið skæpi manninn og mun töluvert vara til í því. Hér á Síglufirði hafa betri menn helst ekkert annað áhugamál en sild og sildarverslun, og tala þeir helst ekki um annað, þeir sem ekki hafa sildaráhugann eru síst betri, því að þeir eru þá allir í böllum og öðru svinari, sem hér er nóg af. Eg tel ~~þessu~~ mig tvímálalaust með betri mönnum, og er eg því einn þeirra, sem sildaráhugann hafa og verð eg því að ræða þau mál nokkuð við þig. Hér snýst nú allt um Einkasölnuna og er því óhjákvæmilegt að fara nokkrum orðum um hana. Tel eg hiklaust, að óhætt sé að segja, að hún hafi mistekist nú á r og hafi alls ekki uppfyllt þær kröfur, sem til slíks fyrirtakis verður að gera. Því hefur verið haldið mjög á lofti að hún ætti að skipulagsbinda sildarframleiðsluna og á þessu byggist tívera hennar. Öllum ætti þá að vera ljóst að þetta getur ekki átt sér stað meðan Einkaslan ræður ekki yfir nema saltsíðinni og kryðdsíld, en hefur engar bræðslur með höndum, en í þær er altaf mikill hluti veiðinnar settur og eina ráðið tíð að hindra of mikla söltun er að visa mönnum í bræðslunar. Þarna er þá atriði, sem fyrirfram útilokar að þessi tilraun geti hepnast, meðan svo standa sakir sem nú. En framkvæmdin hefði samt getað verið miklum mun betri en orðið hefur. Eg held, að eg hafi getið um það í síðasta bréfi mínu, að svo virtist sem svindlarahæfðu náð að hafa ýms óheppileg áhrif á fyrstu verk hennar, þetta held eg að sé síst orðum aukið og hefur það komið berlega fram í sumar. En hér kemur líka mjög berlega fram sá háfuðgalli, sem er á öllum opinberum rekstri þar sem leleg er forstaðan, seínlati og það, að aldrei eru skýr svör gefin. Þeir, sem völdin hafa tekið í sínar hendur, vita hvorki upp né niður, biða einungis og sjá hverju fram vindur. Þetta er mjög óþægilegt við sildarviðskifti, því að þar berst allt að skjótri svipan og ómögulegt er að skjóta ákvörðunum á frest. Sem dæmi þessa má nefna, að útgerðarmenn þurfa á peningum að halda til þess að geta gert upp við fólkið á haustin, fult gagn verður þó ekki af þessu ef peningarnir eru ekki til um 10. sept. Einkasalan hefur og séð þörf á þessu og hefur því útvegað fé hjá Landsbankanum ~~til~~ út á síldina til þess að geta síðan látið útgerðarmenn og sildarverkendur fá það. Þetta gengur samt svo seint, að ekki er enn farið að greiða neitt af þessu og naumast hörfur á því fyr en eftir nokkurn tíma. Stundur þó ekki á peningunum heldur einungis á seinnri afgreiðslu og formsatriða-dúlli hjá Einkasölnunni. Þetta er einungis eitt af ótalmörgum dæmum þess, hve alt þetta tekst óhöndulega. Þér finst nú eflaust nóg um sildarfróðleikinn, og skal eg ekki lá þér það, Eg hefi heldur ekki farið svo ítarlega út þessi mál af sildaráhuganum einum saman heldur af því, að þetta hefur, að minsta kosti í bili fælt mig mjög frá þessu tali um nauðsyn skipulags og biltinga í atvinnurekstri. Ef allar þær tilraunir hepnast eins og þessi og verða eins þunngar og erfiðar í framkvæmd, þá kys eg heldur gamla ~~sk~~ fyrirkomulagið þó ilt sé. Auðvitað má segja að tilrauna tíminn sé verstur og er það auðvitað satt, en svo illur má hann þó ekki vera, ef lengra skal fram haldið í sömu átt, að hann

sé engu betri en það, sem frá var horfið.

Þá vildi eg gera nokkrar athugasemdir út af bréfi þínu. Þú telur menn ekki bundna við 15 ára gamlar yfirlýsingar sínar. Um það er eg þér auðvitað sammála að miklu leyti, en vitanlega losna þeir því aðeins, að þeir geti með skýrum rökum sýnt fram á réttmæti skoðanaskifta sinna. En í þessu tilfalli vona eg að það verði ekki unt. En gildi yfirlýsinganna liggur heldur alls ekki mestmegnis í þessu heldur meir í þínu, að með þeim átti að vera vakinn hinn nauðsynlegi áhugi almennings. Því miður má vera að það hafi ekki tekist, en það er stóru flokkunum að kenna en ekki fyrirspyrjanda. Annars get eg ekki neitað því, að ummáli þau, sem þú hefur um Sigurð Eggerð og skiftingu Kjósar og Gullbringusýslu, eru mjög samhljóða minni skoðun, og tel eg afstöðu Sigurðar þar með öllu óverjandi. Blaðið Ísland er og hræðilega leiðinlegt, illa skrifað og efnisfátt, að öllum góðum mönnum hlýtur að ofbjóða. Virðist mér alveg vonlaust, að "frjálslyndir" slái sér nokkurn tíma upp með þessu framferði, og þó eg fylgi þeim einna helst að málum, þá er það engan veginn vegna þess að eg hafi nokkura trú á sigri flokksins eða rauaar málstaðarins, sem eg raunar veit ekki hver er, þegar sambandsmálinu er slept. Heldur er það, hitt, að hinir flokkarnir, sem látast þó hafa mörg mál að berjast fyrir, eru svo aumur og vesalir í allri sinni framkomu, að ~~þeir~~ mér stendur stuggur af að styðja þeirra málstað. Mér hefur öðru hvoru virst svo sem Tímunn hefði töluverðan umbótaáhuga og hans lið hefði dug til óhlutdrægra og nauðsynlegra aðgerða á ýmsum sviðum. Þetta hefur alveg brugðist, rit-háttur þar og bardagaáferð versnar með degi hverjum, og framkvæmdir stjórnarinnar eru alls ekki þær, að þær gefi von um betri stjórn en verið hefði í dáðleysistíð íhaldsmanna. Auðvitað má alt af segja það, að hagra sé að finna að en framkvæma sjálfur, en hins verður þó að krefjast, að þeir, sem taka sér æstu völd og metorð séu meiri menn en hver sá sem valinn kynni að vera af handahófi. Eitt er það, að aldrei sést í neinu blaði rétt um mál með raunverulegum rökum eða af fullri þekkingu, allostast orðagjálfur og bull eins og fjas fram og aftur um "trúna á moldina" ~~af~~ "aflaklærnar"

og annan eins fróðleik. Einkennilegt er og að endast til þess mánuð eftir mánuð að rifast um, hver sé meira með einhverju máli, sem báðir eða allir hafa stutt og þegar er búð að hrinda í framkvæmd. Slíkar þrætur og stefnur eru sannarlega ekki vel til þess fallnar að vekja hrifningu ungra manna eða sveigja huga þeirra að þeim forkólfum, sem nú hafa hæst um sig.

Af mér er annars ekkert að fréttá, mér hefur liðið þarilega hér í sumar, er samt guðs lifandi feginn að sleppa heim, því að átið finst manni dvölin hér vera hálfgerð útlegð. Af almennum tíðminnum, sem hafa gerst á þessum stað í sumar tel eg merkust viðureign bræðslueigendanna við yfirvöldin, út af banni því, sem stjórnin hafði gefið við löndun og verkun norskrar síðar. En þar sem við sendum Vísi samilega greinileg og fullkomlega sannorð fréttaskeyti um þau mál. Þá hirði eg eigi um að rekja þau. Litill efi held eg þó að geti á því leikið, að þar hafa íslensk yfirvöld ekki orðið sér til mikillar sámdar. Tel eg þetta mál í raun og veru síðt betra þeim en Krossanesmálið forðum, en hér er þó um ólíkt mikilvægara að ræða. Ekki gera Reykjavíkur blöðin sér samt mikinn mat úr þessu. Vörður lætur jafnvel í veðri vaka, að fregnir þær, sem birst hafi í blöðum um ofríki bræðslueigendanna séu mjög orðum auknar. En það er sam sagt alrangt því að miklu fremur hefur verið dregið úr staðreyndum heldur en að þær væru ýktar. Allóreglusamt hefur verið hér í sumar, held eg að sjaldan hafi verið drukkið eins mikið og nú, virðast þessi nýju lög og strangara eftirlit fá svorglega litlu áorkað. Mátti raunar sjá það í hendi sér fyrirfram, því að alt er þetta reist á röngum grundvelli og getur enga þýðingu haft. Eina ráðið til þess að venja menn af vinnautn er að kenna þeim að fyrir-lita hana og reyna að ala uppaxandi kynslóð upp í öðrum hugsunarhætti en nú hefur tíðkast. Umfram alt að venja lærdómsstéttirnar og þær, sem aðrir líta á til fyrirmyndar af ósömanum. En það tekst sannarlega ekki með því að leggja refsingu við því þó ~~mennt~~ sjá megi á mönnum, að þeir hafi neytt þeirrar vöru, sem ríkið sjálf flytur inn og verslar með.

Reykjavík, 28. okt. 1928.

Kæri vinur.

Þá mun nú vera tími til kominn að reka af sér sliðruorðið og skrifa þér nokkrar línur, því að nú er orðið all-langt síðan eg fékk bréf þitt frá 4. okt. fróðlegt að vanda. En svo stendur á, að eg skrifa eigi fyr, að síðan eg fékk það bréf hefur ekki nema ein skipsferð fallið, sem viðlit væri að senda bréf til þin með, og um það bil var eg upptekinn af öðru, svo að eg gat alls ekki skrifað. Vona eg því, að þú virðir mér þetta sleifarlag á betri veg.

Nú erum við sem ákafastir við námið, og er ækkert nema gott eitt frá því að segja. Er eg nú eins og lög gera ráð fyrir kominn svo hátt í lær-dómsstiganum, að kennararnir eru farnir að taka mig upp í lögunum og gengur það slysalítið enn þá. Í lagadeildina hefur best töluverður hópur í haust þar á meðal gamall bekkjarbróðir þinn, Einar Bjarnason, einnig félagi þinn úr hagfræðinni, Hilmar Thors, hinir munu allir vera rússar. Af félögum okkar er heldur fátt að segja, allir læknadeildarmennirnir lesa sem óðir séu, og atla þeir víst allir saman að taka svo gott þótf, í þessum fræðum sínum í vetur, að annað eins hafi aldrei átt sér stað. Er það gott dæmi um lærdómsáhugann, að nú orðið sjást menn aldrei vera að tefla niðri á Mensa.

Fyrir skömmu var kosið í Stúdentaráð, var eg einn meðal þeirra, sem þangað flutu, en eigi liggja enn mörg afreik eftir mig í þeirri stöðu. Á morgun mun loksins eiga að byrja á greiftr fyrir Stúdentagráðinum, og mun það vera atlu manna að ljúka byggingu hans fyrir 1930. Hefur staðið í tölu verðu stímabraki út af telkningu hans undanfarið. Sigurður Guðmundsson hefur gert hana, en sumir segja að samkvæmt henni sé byggingin mjög ljót og óheppileg. Aðrir telja aftur, að hún sé mjög vel "innréttuð" og útilítið mun verða samilegt áður en lýkur. Mikið mun mótspyrna þessi vera sprottin frá Guðjóni Samúelssyni, sem eigi fékk að vinna þarna að, sökum þess að hann vildi hvergi nærri koma nema fyrirfram væri utilokað, að aðrir húsameistarar gætu við hann kept. En hvað sem því líður, þá er málið nú, sem sagt, komið í það horf, að á morgun verður byrjuð vinna, er það tilatluin, að stúdentar grafi sjálfir fyrir grunnri byggingarinnar, þeir eiga þó ekki að fást við sprengingar. Hefur því undanfarið verið safnað dagsverkaloforðum innan Háskólans, en eigi hefur það gengið eins vel og skyldi. Viljugastir eru menn í lagadeild og norrændeild, en lakastir í læknadeild.

Almennatíðindi, þau er frásagnarverð séu, held eg að ærið fá hafi gerst nú á síðustu tímum. Þann 1. nóvember er sagt að vígja eigi hina nýju brú yfir Hvítá í Borgarfirði og mun það ver, hið mesta stórvirki. Um sama leyti á að vígja hinn marg umþætta skóla á Laugarvatni, og er þannig bundinn endi á það mál í bili. Til Akureyrarskóla hefur nú verið ráðinn norskur maður, sem á að kenna þar ensku. Ráðstöfun þessi þykir all-einkennileg, en Dagur á Akureyri skýrir hana svo, að enginn hefur maður íslenskur hafi fengist. Eins og þú ef til vill manst, þá hélt eg því oft fram, er eg forðum var að deila við Gísla Guðmundsson um Mentaskóla Norðurlands, að færir kennarar íslenskir væru naumast nógu margir til til þess að hægt væri að hafa tvo mentaskóla. Gísli og hans vinir töldu þetta bábilju eina og vitleysu, en nú hefur þó svo farið, sem mig varði. Raunar hélt eg aldrei, að ástandið mundi vera svo slæmt, að eigi væru til nógu margir menn, sem í ensku gætu kent, en nú er því þó slegið föstu, samkvæmt ummælum stjórnar blaðs þess, er eg nefndi áðan. En hvernig ætli ástandið sé þá í öðrum fræðigreinum, þegar svona er í þeirri grein, sem Íslendingar nú á dögum munu vera einna best að sér í?

Annars hafa stjórnmalaprætur undanfarið snúist einna mest um Tervani málið. Hefur þar mörgu skritnu verið haldið fram, m.a. sagði Tíminn nýlega, að bátur sá, er karði, hefði haft flekkaða fortíð, og væri því eigi eins mark takandi á karunna sem ella. Sannleikurinn er sá, að þegar kart var þá voru alt aðrir menn á bátnum en verið höfðu er "flekurinn" kom á bátinn, x

og virðist mér hann því eigi skifta máli, í þessu sambandi, því að eigi hafa menn hingað til rekist á það að skip eða bátar hefðu "mannorð" eða eitthvað sem því svaraði. Hitt er annað mál, að eg tel þessar árásir íhaldsmanna vera all-hæpnar og fullyrðingar þeirra um, að Hæstiréttur hafi verið lítilsvittur, hafa við lítil rök að styðjast. Mér virðist sem oft geti staðið svo á, að rétt geti verið að láta sekan mann sleppa, einkum ef sakargögn eru hæpin, en maðurinn er útlendur og heimaríki hans ætlar að taka refsingu hans óstint upp. Svo mun hafa staðið á hér, og virðist mér því sem heppilegasta leið hafi verið tekin. En þetta held eg líka, að séu þær einu ástæður, sem réttlátt geti það, sem stjórnin hefur gert í þessu máli, og tel eg það vera henni til skammar að láta þera annað eins fram sér til varnar, eins og þetta með "flekkaða" bátin.

Nú eru enn vaknaðar ágilegar deilur út af leikfélaginu og þjóðleik-húsbýggingu. Hafa ýmsir gert harða hrið að leikfélaginu undan farið fyrir lélega frammistöðu, en Jakob Möller hefur reynt að verja það. Virðist mér honum þó ekki takast sem best, og heldur átla að fara halloka í þeim við-skiftum, enda er það óhjákvæmileg staðreynd að félagsskap þessum hefur hrörnað töluvert upp á síðkastið.

Fáheyrdur atburður kom fyrir í Mentaskólanum eigi alls fyrir löngu. Páll Sveinsson er fluttur í íbúð rektors og mun nú eiga að hafa eftirlit með skólanum. Þar var svo haldin dansafing um daginn, og var Páll þar til eftir lits. Sonur Sigfúsar Johnsens fulltrúa í Stjórnarráðinu var einn þeirra, æx sem þarna voru. Hann var reykjandi en Páll kom tvisvar að honum og bannaði honum þá óhæfu. Strákur fer þá burtu, en nokkru síðar kemur hann aftur í skólann og er nú enn reykjandi, sér hann mann standa þar bak við hurð í ganginum, þekkir hann ekki manninn en slær á öxl honum og þúir reyknur framan í hann. Snýr maðurinn sér þá við og er þetta Páll Sveinsson, og munt þú fara nærri um, hvernig þaðum hefur orðið við. En um sama leyti hafði mikill fjöldi Mentaskólastráka farið syngjandi um bæinn, sumir verið fullir, höfðu þeir meðal annars sungið fyrir utan bústað Jónasar frá Hriflu einnig Kvennaskólann og Fjallkonuna. Lyktaði því ferðalagi svo, að lögreglan skarst í leikinn og tók upp nöfn nokkurra. Voru þeir síðan kærðir og allir saman sektaðir um 100 kr. En strákarnir héldu því fram, að það hefði verið Páll er kærði þá og voru honum því fírna reiðir. Álitu að hann hefði reidst reykinga-manninum svo mjög. Héldu þeir jafnvel æsingafundi gegn Páli næstu daga. Nú hygg eg þó, að það sé fram komið, að Páll átti engan þátt í kær-unni. Enda hefði það verið alveg óvverjandi af kennara að kera nemendur sína á slíkan hátt og fram-selja þá löggæslunni. Annars mun nú alt ganga slysa-lítið í Mentaskólanum. Jóhannes Sigfússon er nú loks hattur kenslu og er Redbody kominn í hans stað.

Moggi er í morgun mjög uppfullur af merkilegum andafyrirbrigðum, sem gerst hafa í Englandi í sumar, og þar sem Haraládur Nielsson á að hafa birst. Er eigi gott að segja hvað hæft kann að vera í þessum sögum, en ó-trúlegar er u þær. Það vekur þó mikla undrum manna hér, að Einar prófessi Arnórsson hefur snúist yfir á andatrúarmanna band og er nú orðinn fulltrúa um ágæti kenninga þeirra, en hann er einhver sá maður, sem menn síst hefði grunað að yfir þá sveif mundi snúast.

Þú telur, að fánamálið í Færeyjum hafi verið alt eins mikið Færeyingum að kenna sem Dönum. Á það get eg ekki fallist. Leitað var leyfis hjá stjórn völdum í Færeyjum en þau vísuðu frá sér, og er ómögulegt að ætlast til þess að menn í Færeyjum geti snúið sér beint til skrifstofu utanríkisráðherrans Danzka út af ekki merkara máli en þetta. Virðist það vera einkennilegt ef enginn er sá í Færeyjum er hafi vald til að úrskurða slíkt smámál, sem ein-ungis verða merk við óheppilega og ranga meðferð stjórnvaldanna. Mér sýnist þú hafa misskilið það, sem eg sagði um Færeyjar og afstöðu þeirra til okkar um daginn. Witanlega ætlast eg ekki til, að við bælum þá undir okkur en hitt tel eg líklegt, að þeir vilji eitthvert samband við okkur til þess að missa ekki af fiskveiðaréttindum sínum hér, sem eru þeim, eins og nú standa sakir, alveg nauðsynleg. Þetta er það sem eg átti við og tel eg það umhugsunarvert.

Eg býst við, að eg hafi látið of mælt í síðasta bréfi mínu, út af skipu-
lagi atvinnuveganna. Ísjálfu sér er það auðvitað þörf að endurbæta núverandi
ástand. Það er og mjög sennilegt að það verði ekki með öðrum betri hatti
gert en koma lagi á framleiðslu, draga úr óþörfum kostnaði við allan starfa
leggja niður óþarfa milliliði og sameina sem flest undir einni stjórn. En
í dæmum þeim, sem þú vitnar til hefur þetta orðið fyrir eðlilega þróun,
þeir sem að verkunum unnu hafa fundið til gallanna og hafa beitt sérþekkingu
sinni til þess að bæta úr þeim, að visu mest með eigin hag fyrir aug-
um og til þess að bæta hann. En hätt er alt annað mál, hvort blessast geti
að koma skipulagi á atvinnuveg, þegar farið þvert ofan í ráð þeirra, sem
helst hafa við hann starfað, og þeir eru alveg útilokaðir, sem sérþekkingu
u hafa, en í stað þeirra teknir menn, sem að visu eru flestir heiðarlegir
en vantar reynslu og þekkingu á þessu sviði. Að visu má segja, að þessir
menn fái reynsluna síðar, en það er hafið, þegar þeir eru valdir af stjórn-
málaflokkum, sem stíð skiftast á völdum, og samkvæmt þeirri venju, sem nú
hefur verið upptekin þá má vist telja, að allir starfsmenn, sem eru laust
tengdir við ríkið, verði að fylgja stjórn þeirri, er hefur skipað þá og
hröklast frá um leið og þeir. Auk þess stendur svo hér, að við þetta skipu-
lag hafa engir starfskraftar snúist inn á aðrar brautir, þessi yfirstjórn
er engin sparnaður að því leyti, hún hefur einungis gert alt enn þá flókn-
ara en áður var. Hún er nýr milliliður, sem kemur þar, sem enginn var áður.
Það er þessi umbót og aðrar henni líkar, sem eg hefi ekki mikla trú á. Og þ
því miður er eg hræddur um, að þær umbætur, sem renna undan þessum jafnaðar-
manna hér, verði þessu svipaðar. Enda er eigi annars von, því að eg ætla
það ekki ofmælt, þótt um þá sé sagt að þeir séu einhverjir hugsjónaminstu
og lökustu "umbótamenn", sem uppi hafa verið, og ekki getur það á tveim
tungum leikið, að þó margt sé skrítið hjá öðrum stjórnámalamönnum íslenskum.
þá eru þeir þó þeir aumustu.

Í blöðunum hefur verið sagt, að Jóhann Sveinsson væri farinn til Þýska-
lands til náms þar. Þetta er ekki rétt, hann er hér enn. Fjárhagurinn mun
ekki hafa verið nægilega góður, þegar á atti að herða, en mér er sagt, að
hann muni fara síðar í vetur. Eg ~~skal~~ skal ekki þræta við þig um hæfileika
Jóhanns, mér hefur alt af komið hann afkáralega fyrir sjónir, og eigi get
eg séð, að það sé verjandi að styrkja slíka menn sem hann til utanfarar,
menn með lakleg og slæm próf, þegar margir aðrir verða heima að sitja, sem
óneitanlega hafa sýnt sig þess beður verða að njóta styrktar til frekari
lærdóms. Það er þessi hludrægni eða handhóf, sem mér er ógeðfellt en ekki
beinlínis hitt, að mér sé ekki meinlaust þó Jóhann fái þessa peninga, því
að hann hefur þeirra eflaust þörf.

Þá man eg ekki eftir öðlu meira í bili og slá því botninn í, vona að
þú fáiir bata á hæli þessu, sem þú ert nú á og að eg heyri hið fyrsta aftur
frá þér.

Með bestu kveðjum

Þjórnir Benediktsson.

Reykjavík. 23. des. 1928.

Kæri minur!

Ég þakka þér brif þitt frá 4. des., sem og hefti mig saman at. Éminig
 er blýðernar, sem voru þínar skaut-lögur. Þú bendir alveg réttlæga á, at fyrst
 þess alla máttina þessu þar réttlæga fram ein of höfundarsöku góðvillig
 Dana 1918, sem sé dælan um Sutan-fjöld. Saman er og at sjá áritun
 Politíkans til Nationaltidende ut af því, at mi lita 'Skaldsamen' þar sem
 alt þetta hefi ortit með sinum góða vilja og atstöt. Alveg þó sama
 hefur ortit þú. 1. des. minnst Vörður þeirra, sem 'Sálfingur' atur einþann
 at þakka þér þitt, og taldi þér þér Sigmundsson, Haraldur Stefánsson og
 þú Magnússon. Þú Sigmundsson er ákveitt alls lofs meglagur, en þú Magnússon
 þessu nær þessu heitunum af því, at vera settur á þessu með þú Magnússon
 Steinartjórnarmenn eiga ávísanlega sinn þátt í vörðunarsögu 'Íslands', en
 verð þess þeirra liggja eigi á þér sviði, at þess hefi oflæt fjöðinni full-
 veldis, þess voru atíð 'Skalds' flokkurinn, sem bent á áttu þessu en
 mikillileik Dana, og töldu þessu euga veði þessu án atstötur Dana. Þú min
 þessu töldu þessu, at vit attem euga þessu rétt til sjálfstetis. Þess
 þessu vildu þess aldrei nema mig þessu lítla réttindarvirkun og sátt af öðru þessu
 skilnat ut Dana. Þess er áttu þessu, at þess lita oft undan þessu flokkurinn
 og undan vitanlega at auk þess þessu, þess þessu þessu réttindarvirkun
 at þess þessu at samþessu áttu þessu, at eigi verð þessu á milli
 atstöt, nema með þessu at eigi á þessu at þessu þessu þessu. Þessu þessu
 þessu at þessu atstöt þessu, og þess þessu þessu þessu þessu vitanlega skil, þessu
 þessu þessu þessu þessu þessu, sem mi vilja þakka þessu alt. þessu áttu og
 og Haraldur Stefánsson þessu þessu með at skilna þessu þessu í Studenta-
 ráttina frá þessu, at lita studenta þessu í skilna þessu til þessu þessu Magnú-
 ersonar og þessu frá Vogi 1. des. þess voru þessu samþessu þessu áttu þessu þessu

~~min~~ sjálfstæðis ketju, að megin rök lita í þá um matarhit. Þeir lita einungis
 undan vegna þess, að ég hóf að hljófa vöðvit og gera þeim alla bölvör. Ég segi
 frá þessum vegna þess, að mér öflugtur fjáfræti meina um alla þá atvæði, sem hafi
 gefur þess 10-12 árum. En á þess að hrósa sjálfum mér þygg ég, að mér séu
 þeir þannari en þessum iðrum, vegna þess að ég hef þess og heyrð meira um þá en
 flestis aðrir minir jafnaldrar.

Þá minnst réttlæga í skilaleit bláttu hafi og tekur þogga réttlæga til
 dennis. En þá meður eru þess lita betri í þess efnum. Alþjóðbláttu þygg
 ég, að segi sjálfur þá erlendum atvæðum í þess að hafa í „and völdit“
 og þess meður þess. Þá t.d. benda í þess það minnst 80 ára afurðis þess
 þess þess í þess, rétt þess í þess með þessum og þess að epli-
 þess andliti þess. En þess þá einhver þess þess og þess þess meður
 af öllum þess, er af þess: þess af þess þess. Í þess er þess þess,
 að þess frá þess í þess, þess rög um þess þess af þess þess
 þess við þess. Þá svo þess þess, að þess er þess þess, að þess þess frá
 erlendum atvæðum í þessum hafi. En þá þess meður þess þess þess
 þess þess þess, þess að þess þess vitanlega þess vitanlega vitanlega.
 þess þess vitanlega um þess, þess þess þess þess þess þess þess
 þess þess þess. og þess þess. Þessi meður þess skilja um þess þess, að
 ég sé að meila þess þess þess, slíkt er vitanlega og þess oftast í
 vitanlega meila. Ég hef oft vitanlega að þess þess í, þess þess þess af
 þess að segi þess: að þess þess vitanlega og vitanlega, þess vitanlega er
 að þess. þess að þess þess allt vitanlega þess að þess, að þess vitanlega að þess
 þess þess, þess þess rök þess. Þess þess um vitanlega meila þess: þess
 þess þess þess: Alþjóðbláttu: þess. þess vitanlega vitanlega vitanlega
 þess þess þess þess þess þess. Í þess vitanlega þess þess vitanlega

geta samant mishefningu átrúnaðs hér í bo, Mig minnir að svo hafi verið, að
 hér um bil eitt fjúsund manna hafi átt allar skattskyldur eignir hér, sem haldar voru
 um 37 milljónir. Hi segir blattit að af þessu megi sjá, að 14 fjúsundir manna
 sá hér dregi eignalausan en ein fjúsund, 15 þúsund, sigi allt saman. En vilkur í
 þessu er autur. Þessir eitt fjúsund manna eiga hana og börn flestir, og njóta
 þau autvítis gjóts af lausald þeirra, svo að ef skifta á niður eignanna og
 fjúsa, hverjir eru dregi eignalausan, þá verður að draga frá a. m. h. 4-5
 fjúsundir, sem eithvert eiga í skatt þessu þessu blattit telur einhverjir í fjús.
 Eg vona, að þú skilgjir við hvern og á og sjáir rökræðuna, þessu hefur
 skipt blattit hvef, en mér viltist þetta þú vera allvæntlegt atviki, og sjáir
 það a. m. h. að skilja mið atvæntvænt gleyga við öllu þú, sem þessir herrar
 draga af opinberum skiptum og tölum. Þú fínt og hafa verið heldur hert.
 atviki um jafntamann í skattala hvef þú minn, en það er þessi verslunsla
 sem og hafi andtýgt á og þú minn dregi frá þeim. Hi viltist það vera
 aut hert verk að sjá fram á galla ríkjandi skiptu laga, og mér þessu segir
 getjast mér eigi að þeim minnum, sem látast vera þóttur niður hegðingna
 en þessa að njóta þeim þóttur með hegðingum og þóttur þessu, þar sem,
 "vi mitur, mig viltist til af sömnum þessu um gjöld og hegðing. Alfríðu-
 þótturinn hefur, að þú er mér viltist ríkjlega, fundit að þeim leita til,
 að geta skilja hvef opinberar verslur ein viltistinga. Þessu til þessu um þessu
 sjálfir þú skipt blattit, slv. málit á Alfríðu, sem þú eflaust sít um í blattit
 um. Það er þessi að þessu, að viltu þessu þessu í opinberum málum, en
 hvefja sjálfir dregi þessu, þessu þessu þessu að, sem mér líkar skilja og þessu
 mig til að hvefja þessu að þessu, sem þú viltist þessu þessu verk^{sin} og þessu
 að versja þessu. Þú að þessu þessu hafi versju þessu þessu þessu þessu
 mannskaði.

Slíðan er annars fitt að frétta, meðal stúdenta og flegra öðrum held ég, að
 óþekkt gerist, sem í frásögum sí þessum. Í heit lapa segir stúdentalundur verit,
 sem gaman hafi verit að, og er þar allt of röskt. Við höfum verit að grófa fyrir
 Stúdentalundinum og þegar um þolinu þessa háskólastudenta tákist fitt í því
 verit. Þutmundur Hausson hefur verit nýggj afur it af þolinu þessu,
 sem byggja á öfvi. Þessu hann hann vera óhentuga og ljóta. Þegar hann
 og Guðjón Samuelsson, hísameistari ríkisins, gert áttar, sem þessu segja
 þessi. En mér virðist þessu vera frá þessu gægt, að slíki sé áhorfandi
 að taka þá haldur þá, sem þessu hefur verit sambærlegt, og er hún áert
 af Sigurði Þutmundssyni. Almútt tókinn minna vera nýggj þá, auk þessu,
 sem sjá má af blótum. Slíkt er þess, að tákist er að Jóhannes Þessu þessu:
 hafi gert sig sekan um þessu þessu ~~þessu~~ þá þess, sem hann hefur hafi undir höndum,
 sem skilfráttandi hafi í þessu. Segja minna, að hann hafi tákist þessu þessu
 á þessu þessu og hirt þessu þessu, en minna þessu þessu þessu, en þessu þessu
 áttu að þá, upphátinni vaktalæsi. Þetta minna vera tóluvertar upphátin
 þessu allt þessu þessu. Slíki eftirlitameinu undanfari verit að þessu þessu
 þessu og þessu að þessu. En vitanlegt að þetta er rangt ~~þessu~~ þessu þessu,
 en hann virðist hafa tóluvertar málþatar, þar sem hann hefur hafi þessu
 að þessu allt frá upphátin embattis ríkisins sína fyrir 30-40 árin og áttar
 tóluvertar þessu þessu, þá þar vitanlegt hafi oft á þessu þessu
 þessu þessu að þessu þessu. Enna minna þetta vera gamall sína þessu
 þessu þessu, þá þessu þessu þessu þessu hafi mér lagt hann nítar. Fullvist
 er tákist, að Þjórn þessu þessu verit þessu þessu þessu þessu þessu
 þessu. Þegar þessu þessu þessu þessu þessu þessu þessu þessu þessu
 þessu. Slíkt er, að Jóhannes hafi og tákist í þessu, að hann mundi tóluvertar
 að þessu þessu þessu, en þessu minna slíki sína þessu þessu þessu.

Alls-auðis munu menn vera óvíst um, hvernig fjármála ráð herra verður í stað
Magnúsar gamla. Hér eru nefna Ásgís í Laufási og Steinn Linnar í Eyra-landi, en auginn
veit hvort ofur á verður. Íhaldsmenn eru samt miklar röður um, að Franssóku sé
að hlöfður, en allt mun það vera til hafs á laust, og samant þar sinna er, að
sva mál þörfu, en vilja. Annars hefur Guðmundur Jóhannsson horft upp á
Íhaldsmenn hvar, látur hann þá halda tíða fundi og hefur keypt handa þeim
samtítt hris niður við höfuð, þar sem þeir eiga að halda fundi. Þvítt er við
verðfalli ni eftir niðri, og munu menn segja þörfu á samkomulegi.

Ég hef þess samt samlega það, sem af er utvar, þó ekki sem skyldi. Év
að þó eitthvort, sem gleður og er til talu. Niðlega hefur ég við að lesa bók
um Bismarck eftir Emil Ludvig, hinn herrafræga þýska eftirskrifari.
Év það að flestu hefti lista vel samir bók, og sýniv hinn glöglega hví-
líkt mikilvæmi Bismarck hefur verið og afhenda stjórnskiðungru. Étt
er í bókinni, sem lýsir B. vel, og er það, að hann segir á þri árum
sinnum, að hann geti sigi safit á netinu, þegar hann hefur til hinar
íllu netferðar, sem hann veit fyrir í skola um 10 ára gamall. Slæmur
hvar glöglega fram viljastjórnunum og minni á allar netgerðir. — Sædæg
hefur annars ni í m. b. töv á veit þregsti matur á sinu sviði og
meit lesni um allar hinar, skr. um þann tímavitar, sem ég sé, en samt
hefur lands bóka safit þar til stannur tína ekki, itt meina af hinum
fræga bókuum hans. — Ég hef stundum komit á fundi í virgungsfélagi
abbar í haust, en þar hefur verið afþot ámerkilegt. Þeir hefja sagt þar
ferðasögur Magnús Finnbogason og þeir Galobsson, og hefur þá frótleikum
haft lítit gildi fyrir átra en sigilla þá. Étt var það, sem þáttu þeir,
meistarar fundu, að hvarum þátti lítit til þona landameranna milli
Danmerkur og Fjáskalands. Slepti hann þar þvítt við höskulum og

jústkonar og legum og rambogðum hvernigjum en hefti hefur en ekki
 gripit í tómt. Níglega les og þátt, sem er niðrsmunur út. Þar eru nokkrar
 skemtilögur greinar, helst eftir Línar Ólgeirsson, og er samt rítt, sem hefur
 hildur fram. All-þægilegt erindið var þá vera hit mikla hatur, sem
 Línar hefur á þorunginum. Meir erindið það næmst vera sí persóna,
 að eignaði sé að henni þótri. Þorungdæmið hefur á laudi hlýtar aut-
 ritat að falla strax og menn sjá sér nokkurn lag í því, en sem
 stundur er þetta alveg meirlaus en næmstýrleg toppfigura.

Men og þá ekki eftir meira í béli og slá því botnum í. Þá
 þeir glátileg niðir og gíts bata. Vona að heyrna bráðlega frá þar
 aftur.

Með bestu hvarjum

Þjarni Þorvaldsson

Reykjavík. 4. febr. 1929.

Stari vinur!

Þú fella þeir þarlega bréf þitt frá 10. jan., sem mér fætti hrati
fróðlegt og skemtillegt, at vanda. Þú gæt um það í bréfi þínu
skýmmur, at þau þín lögfróðingur væru mjög uppstærð gegn sambandslög-
umum, og kemur þú það Svíti Berlín og hans skrifum, en þú einhvern
bók hans og kemur. Þú hefi mjöglega lesið mikinn hluta af bók hans,
en bit og vit förum í lögin í tímum og lesum bók E. A. um þau.
Bók Berlín er ástíttast sigi með öllu les vit illgirnir til Ísland-
inga, en mérva þykir mér þar kemur illvilja til Dana þeirra, en
vit öllum söndu, og í flestum atvörum vörðist hann hafa ríttara þínu
sér en þeir, þar sem þú græmir á. Samleikningur er sá at þegar
dönsku nafndar mannum hafa komit ^{legin} til sín ^{at allföllum saman.} hafa þeir reytt sem
meist at breyta þínu þat, hva þeir geggu þú langt í vitarþæmningu
vittinda öðru. Ávör Svíts vörðist mér þarí mest lands í Danum en
vera öðru lítt skatlegur at þessu sinni. Þætti mér þú gaman af
þú vilðir segja mér nokkur itarlegum frá þessum rangfærnum, af
þú telur þar skifta öðru máli

Áf félögum öðru er þat at segja. Þú hittir þú mí þá um þessu
mundur. Nokkur af þínum gömdu „collegum“ eru þú at taka
þínu hluta þess þessu daga, og skilist mér þat ganga skaplega. Én
sem komit er en þeir Axel Þórhaldur og Einar Guðarsson
hestir með 13, Þú þú og Alfréd með 9¹. Ámuru en þat örtin þá,
hvatt ~~menn~~ þatist vit at verða þarí ni örtit þér vit Hólaklam.
Í þessu hluta vörðist mér alt þapp vera á þat lagt at vera sem
þjóttastur, en í laga deldi á at taka sem best þess. Én þetta hvort-
tveggja ástíttast mjög löfvernt, en fullhægt þykir mér þat þú

geugit, þegar menn eru farnir at vera 5 eða jafnvel 6 ár: lagadeildinni
og lesa allt árið, og gera aldrei neitt annað. En slíkt mun þó ekki
vera dæmalaust niðurtíð.

6. febr.

Um þriðjöldit, þegar ég átlæti at skrifa þeir, komst ég ekki lengra
en þetta. Síðan hefa 4 tölur um þessu í einhverju af fyrri hluta leikun-
fræði og þessu þeir "Kristinn Stef. og Jóhann Sæm. 16, Sveinur Þ. 13 og
Ólafur Sigmundsson 7.

Ég ger þá og fjárlagafrumvörp stjórnarráðs þess, er hún lagin
fyrir þingit. Þar átlæti til at falla niður sérstök þá, er veitir
vora þeir oft. góðum mörkum, en í þessu stöð á Mentamálaráði at
fá 4 þúsund. kr. til úthlutunar í þessu skyni. Þetta þarftu at athuga
til at þá veitir ekki heftur alveg útkomun, á þessu veg, sem þessu
hann at verða ráðstafað. "Ég mun þá frumvörp, er ég hef séð eru
litt merkileg. Þá er heilnæm þáttur um sveita banka og landbúnað-
arbanka, er samt af þessu svipað og ~~þessu svipað~~ rekrutera-
fræ. þessu "Haldsmannu. Þá er eitt um at verða til árs mörkum
börðingarnett: sveita- og bóga- málfrum ásemt þessu breytingum á
þessu löggjöf. Annars eru einn ekki komin fram ~~þessu~~ frumvörp
frá lögmála ráðgjafa. Fullgert er at komna eigi fræ. um mentamála,
breyta þessu áttíðit og jafnvel stytta, en eigi veit ég hvert selt er
: þá. Þá ganga miklar sögur um at stoppa eigi nýjar "fintardóm"
sem á at komna í stöð slæta réttar; eiga í komun þá sérhæfda at
vera 5 manna. Þá hef og heyr, at þetta mun vera flugfrægn, en
Haldsmannu segja hana sama og kveða þetta fram komit til
at þá tölur til at veita brott mörkum lögmála.

Mikil er hér talað um raunverulega á fjökunnar hejarföng. Þú kann hafa dregið sér töluvert fj met því at hirta þessu vexti. En meun greinin niðg á, hvort kann muni verða laundar í refsingu sta til at borga þeningana aftur. En hvat, sem því lítur er fetta leitinda niál og fjökunnari sigi til sönu. En það fjó ilt, því at fj. hefur verið einhver bestí löngari og hefati eubattis matar gfiðitt, og list mív sigi á ástandit hjá öðrum eubattis mómum, þegar svona er hjá þeim, sem bestir hafa verið taldir.

Togara-veikfallit atundur ein þá, og veit eg skert hvernig sáttum korfir þar, en aegligast virstit mív, at það muni verða laundar til hins mesta tjús. Eimskipafélagit er at vísu sloppið, en mestur vandinn er samt altíð, hvi var þá Eimskipafélags-veikfallinn ~~mánu~~ aftirstekt veit, en það tal eg alveg rangt, því at tapit af him er miklu meira. Annars komu margar fjárvættar fram í sambandi við fetta veikfall hjá Eimskip, en þá virstit mív stjórns félagsins, a. m. k. í fyrsta, hafa réttara fjúir sér. Alþingublaðit byggði hekkunar kröfur sínar heit á götvi alþingis félagsins, en það er alveg óréttmatt, því at raunverulega hefur félagit síðasta ár, sem öll mesta ár á undan, verið refsit með tekjuhalla. Það er hvinn blekking, at tala um gróða, þegar ^{félagit} ~~veitit~~ migtur stórkostlega opinbera styrks, hefur skattþreki og hefur skaki greitt hluthöfum meim árd í mörg ár. Stjórn félagsins á raunar sök á þeim blekkingum, en verksfallsmeim miv beittu, því at á atalfundum félagsins hefur hvi stit látið líta svo ilt, sem gróði væri, með því at sleppa öllum þessum atvritum, en eg átan gat miv, og stundum jafnvel at sleppa alþri fjöningu. Slóðatvritit er það, at á meim félagit þarf opinberan styrk og getur skaki greitt vexti er raunverulega halli á rekstrinum, og

er þeir fjarstæta að tala um ~~með~~ „ögötafólkum“ til skipverja, eins og gert er í sáttasamningnum. En frátt fyrir fetta var það þó sannilega rangt að halfa sáttum, eins og félagsstjórnin gæti, þegar ríkisstjórn bauð til að greiða um helming þess, sem á milli þau, enda sáu þeir sig um hönd og tóku upp byggilegum ráð. Þegar tilhöfva hafa komið fram útaf þessum verkefllum, til að reyna að hindra slíkt í framtíðinni. Fæstar þeirra heldu og þó að nokkurs stórnir myndu, nema á þann veg einn, að formáendur hverra um sig hafa nokklega sjúkt fram á, að allar hinar eru ótækar. Sínum ráðlegast virdist þó fyrst um sinn að koma upp bindandi kláttum gættarðemi, eins og þeir hefðu bent á. En miklar líkur til að slíkt dómur gæti oft hindrað verkefni, enda fætt hann vitanlega sé ekki óbrigtult ráð og í sjálfu sér ekki loka í hvern. Nautgælest bygg² að hljóti að verða að láta sjómenn þá einhverjum ögöta klutta, en þó vitanlega það lagmarkeðs þess. Í sjálfu sér er kluttað ekki óþegandi, að koma með upp einhverjanna í tættum í líkingu við það, sem Lord Melchett er með í Englandsi. Þó er slíkt miklu þessara hvi, í klík-
skap og persónulegu hatri, heldur en í stórn og vel mentu landi.

Nýlega ritast: sta þjóðin fólkum höllur stórnur græn um húsland,“ en sem Trotski var að heimildin. Slom græn þessi: Gætt: og var full gjafalís. En: Alþýðublatinn heitast svo svangræn eftir Saul Þjórnsson, þar sem hann samur hefðilegar fjórtíngarvillur sta rangfærslur upp á fólkum. Þó sátt fetta mi sannilega: blótum, en eg vildi þó benda þó á fetta, þó á fetta er nýgö gott dæmi um hva þekkingarlagið er oft birafit og ósifit, þegar þó er beitt öðrum til fróðsle. Fólkum þessi mun vera formáendur: félagi ungra Íbaldamanna hvi í ba, og sagður nýgö áleggðum um stjórnmál og vel bein í vortum

um jafnstarstefnu. En þarna gerði hann sig þeran að að skilja ekki einföldustu alþjóðarót: þessum frættum, og er slíkt hövumlegt fyrir þann, er best vera sérfræðingur í efnum.

Við höfum nýlega haft ritstjóra skifti við hilt svonefnda Stúdentablað, sagði Lárus Sigurðjónsson af sér, aðallega vegna annarhills, í stað hans hefur Kristján Sæbúgsson verið ritstjóri. Vænt ég eigi, hvernig hann þann að request, er mikil þessi er Lárus gætur hann nauðugt orðit. En það merkilegt um Lárus, hve hannur virðist ósigt bati um vater-
menskur og rithelplika, þar sem hann er þó allra manna áhugasamur og virðist vera skýsamur í vitalli oft.

Mikla áhyggji hefur valit hve mikil um barnamáttali þann, er skola-
stjórnin í Akureyri, Steinför, hefur haft: frammi. En slíkt algerlega ósamilegt, og mun alt það vera sath, sem t.d. Noggi segir frá þessu máli. Fullgæta ginsir, að mannum munu verða ríkt frá stötu
sinu, enda veri annað ókafa.

Því nefnir veðkindi Jósef Einarsson og er það ílt, ef þann verða
honnun hattuleg, þarí að Jósef mun ~~þafa~~ vera skýsamur matar,
vins og því takur fram.

Man þá eigi meira í bili og slá botnum: . Vona að þér hafi
vel og þér gæðan bati. Vænti þess að heyrna bráðlega frá
þér.

Mat bestu kvettjum þínum
Þjarni Benediktsson.

Reykjavík 21. mars. 1929.

Stærri vinur!

Ég fækk þeir karlega bréf þitt frá 1 f.m., sem ég fækk í gær, þarft og mannest að taka þat fram, að mér þótti þat góður þingur, sökum þins mikla frótleiks, sem í þari var. Til og mi vægna at láma þat þegar í stat, þari at annars er hett mit at svandi dragast in hófi þess.

Af sjálfum mér er skert at segja, og saki tína mjög vel og regulega og les samlega undir þá, og þar næstur tíni mín in þat, og hefti vitalega at þat mér at lesa givilegt þeirra af lögfræðni: vetur er in þari þessu lítið ortit eins og þingur, þari at alt af verður eitthverat til frátala. Ég mun kafa sagt þeir áður, að ég las í vetur bók Emils Ludvigs um Bismarck, mi þafi og einnig bók þess um Vilhjálmu keisara II., og er þin mjög skemtiliga skrifet sem þin, en haldin í þessu þessu gefur þin manni af stjórnsýslu og lífshættu - háltnu helstu manna þessu lands í þari tímabili, sem þin þjálar um. Af þessu mi sjá, þess orþingur konungdómur, þar sem konungur er meira en „figura“, er hettulegur, þari at jafvel þessu manni, sem þin náttúruvinnuþendi eru vel gefin og jafvel óvenju slýssami, geta ortit hálf-ortir af smjútri og glibortshalti, þegar þessu eru þin þessu um þessu þessu. En Vilhjálmu „lífsandi“ þessi þess.

Frá félögum þessu og studentum þessu er skert at segja, þess er mi alt frótsamt og tíndalaust. Þess þessu verit smáþingur at af undirþingum studentaráttis 1930. Þess þessu þessu þessu verit at enda undirþingum þessu, er mi hald og, at þin verit þin mest þessu þessu sjálfu þessu. Til tíndu mi þessu af þessu vil þessu, at mi mjög þessu þessu at leggja þessu academia mita þessu þessu.

sölu. En fjórhvorkennleg hæman er alt annað, og mitar það alls-þeki at
 því at draga úr kaupdráttum, of það er nokkru til góts mundi það
 fyrst og fremst vera útgentarmann, en sjómann njóta fess einungis í bein-
 hinis í því at atvinnuveguminn góti þroggjari, þá er það og harla ríkenni-
 legt, at Timinn hefur nánaust minnst í þá skattteftingjöf, 500 þús. so,
 sem gert var til lausnar deilumni í fátta sinn, og veit þá hver matar
 hefur: þá, at hin þeir fram. Eg held mi, at fessi eftirgjöf hafi verið
 vel samþanleg og samvilega íhljótumileg, en það afsakar ekki valdilegt
 Timans, nema situr á. Meir erindist það ómeitanlegt, at einn rodit,
 sem fram hefur komið til at draga úr verkfallshættu og nokkru er
 ríktilegt, si gæð vinuðoinn framvarpið. Því sáð mi aflaut frá því
 skipti: blötum, og um nýtsæmi fess getur því betur lánt en eg.
 En meir er þá illskiljanlegt, at það geti gert tjón og erfitleikar
 við framkvæmd eru lítill, og sjúnt því sjálfsagt at regna það.
 Dómurinn er þá ekki riturlaga skiptar, nautskyldt er at láta
 atilga þá beinan í hlutunarrétt um skipumina. Jafstarmann taka
 fessin mjög óskynsamlega, þeir getu aflaut komið þúsun mikil-
 vægum ákvæðum sív til hagbóta í framvarpið og alki það þá
 at láta at stöðu verkamanna verulega, en í stat fess komast
 þeir, með vanalegum heimsker-litum, á mesti því. Framvarpi fátta
 mun annars samvilega komast: gegnum meiri-deild en falla
 sta dega uppi í þeirri efri, því at þar hafa jafstarmann
 meiri völd gífr fransóbuarvömmum. Samvirkantillaga jafstarmann
 hefur og at sí þjóturjörlaus, því at þeir hafa þeirgjaf getu
 ekki kúnt sév fessi mál svo vel, at þá nokkru at sí þekking
 verti til nokkru annars en esinga ríktileg.

Undanfarna daga hefur dómur hesta-réttar í brunamálinu á Stokkseyri
 vakið minna mest umtal manna á matal. En það fór einhvern árið, sem
 hest-réttur gefur Magnús Torfason fyrir óhæfilega meðferð málsins, sem
 eftirstétt verur. Magnús er vitkur fyrir að hafa látið stínga sakborning
 með tituþróni, en hann hefti sígi svarað spurningum dómarans lengi, of-
 þess háttar. Magnús tók þetta svo illa upp, að hann sagði af sér embætti
 sanddegs og dómarinn var bestinn upp. Í haldsblöðin gæva og
 mikinn aðsig að honum og virtast talja hann hafa framið eit-
 hvert mesta réttar-læzlski, sem ségur fari af, en Tinnus líkis
 lausnarárbeidni hans vit það þegar Skúli Thoroddsen var brokin úr
 embætti. Þetta er frá alt jafnfráleitt. Það er andvitat ótak rannsóknar-
 áferð, sem Magnús hefur þarna búið, og er sjálfsagt að vita skilt,
 enda hefur hest-réttur gert það. En á hinu löngum hefur Magnús
 mikla afsökun, þótt hann gerði þetta, og er alveg ástæðulaust að
 gæva meira úr fari en þegar er gert með áritum hestarréttar. Sér-
 staklega er frá fráleitt, að njúka úr embætti fyrir þessum afþvingunum
 og láta svo líka sér vit Skúli Thoroddsen fyrir vikið. Matferðin
 á Skúli er svartasti blætturinn á laudshöfðingja-dómum og inn-
 landri réttisni sem þess daga, og ná ekki á meira hilt jafn
 frá vit það, að mestur ríkur úr embætti fyrir óhæfilegum
 afþvingunum hestarréttar.

Þá er gengisfrumvorp komit fram, sígi vit og, hver örlög
 bita þess, en frá tal og semilegt, að stjórnmál hafi áður en hin
 lit það komu fram, afled sív ríttækja um meiri hluta fylgi
 þess. Áð risu er þetta ekki beinlínis stjórnmálfrumvorp, en er
 í hennar orgun og hún ber vitanlega ábyrgð á fari.

Eg þingi mitt besta hálfrátt heldur að stjórnmálum er verið þó að
 gæta, að og skal málið eigi neigilega. Það er mér þó að sjá
 þá miklu hálfrátt, sem þóir fjórðingsþessu telur þessu samfara þingi
 álit landsins út á vit.

Þessu hefur verið mjög foritsant á þinginu sem sem komist er.
 þess heldur sér mjög í stefnunum og hefur aldrei nokkið upp
 um þá og kallið sem „að þessu meiri skuli leggja sér“, sem alþaf
 er samfara og legustu hjáringu á mannskonu í haldsmanna. En
 þó ótrúlegt að þetta standi lengi, þó að hálfrátt á milli hans
 og í haldsforþinganna hefur aldrei verið jafnmikið og nú. Sam-
 leikunum er þó sé, að í haldsmannum hafa heldur slama áttótta
 með fjórðingsmálið í eftirdrögi, og eru þess þess og ef til vill
 hinari til ávísanna en áður, a. m. k. er samlikt að þess vilji
 hlifa fjórðingsi mit opinberum þingunum um málið þess
 til dómur kasta-réttar þess. Þat miltist annars heldur í skyggi-
 legt réttar þess ástand, þess þess mikilsmetnaða þingunum og
 elstu dómurav veltast in embættum, þess annars sökum af
 sinu hvorum stjórnmálaþökkunum.

Éf ég á að þessa bréfi þessu með þessu, sem ég stla mér,
 verð ég að kalla. Gæfi eigi tíma til að þess bréfið þess og bit þess
 þess að lesa í málið. Þona að þessu bréfið þess þess þess.
 Þessa þess góts bata og góðrar lítunar.

Mit besta þessu
 Bjarni Þessu þessu

Reykjavík 1. maí 1919.

Þessi vinur!

Ég þakka þér karlega fyrir bréf þitt frá 22. apríl, sem mér fjótti ágæt að öðra en þú, að af þú sé ég að þú ert enn á hólinu, en þáttur vona-
eg, að þú værir sloppinn. Íkil ég vel, að það sé sígi gífurlega skamtlegt að
vera lengi atgætalaus á slíkum stöð, en þú er vitanlega sígi í það höf-
andi ef þú færst þar burtu og færst þáttu fullkraustur. Saman vertur að
hitna þig í sumar, ef þú kemur hingað til lands. Þú ert og ert að verða hér
í sumar í sumar, þar þú að lesa undir próf til þess að og geti tekið það
næsta vor, að öllu förfallabætti.

Þaðan er annars fremur fát að fátta. Það markasta, sem bovit hefur við
í skólakennu mílega, er að ein þrákanna feli legaþáttu líka hjá viki-
stjórninni og þú austur að skota letigartínu míja. Þar það skemtiliga
þú og tókst míjög ágætlega, ekki síst fyrir það að skert áfugi var
meðferðis í atalflökkenum, letigartínu er myndarleg bygging, og hafa
þúgarinn enn þá míjög fjárlaga að þú er vikið innan hess, en hvar
er ég enn, að hafa þú minna fjárliga nokkurt fröngiv og óvístlegis sumu,
þúgar míjaþrátt er fát af þess. Þóttu síðar vorum vit einnig
þúgarinn í hegningsarkinnu hér, og var það sem vonlegt er sígi meira
en miðlungi vikið, þar sem það er miðvikið vikið 50 áru og
mínu lítt hafa vikið þrátt til þáttu á þess árum, sem síðan eru
líttin; en míu minna standa til að þrátt þú til hess þáttu. Annars
er hér sam - öðru, að matan matan hefur skert til samantvættu,
þar hest sé að síja, þúgarinn þess er hálft þúgarinn sem vel er talið
þáttu, þá er sígi hálft þúgarinn af þóttu.

Nú eru minna alveg þúgarinn vit að reisa stúdentagartínu í líti.

þegar á átti að hafa þetta tilbod þau, en komu í byggingu hans, svo
há að þi ~~sigðu~~ myndi hvergi nærri krökkva til að komu komum
epp. Til mun hafa staðið, að gæðunum kostati meir öllu saman 300
þúsundir, en mi er talið að skv. þeirri teikningu er fjórir liggja,
munu kostnaðunum verða 400 þús. Sv það samant sagt hálf-skammtar-
legt að þurfa að bida um í 1-3 ár eftir því að hann sé reitur eftir
allan genginn í forstöðumáttum málsins í vitar, en því miður er skert
hægt að gera þarinnála og fjórir því verðum vit að þegja skv.

Af þingri er fát að frétta, a.m.k. sem og þann að segja frá, því að g
hafi eigi gefið mér tíma til að hlusta þar á umrætur nema ein kröfðastund mi
í vitar. Slekt þetta umrætur eitthvert sögulegar á alþingislaginu, sem í fella
skifti vart all-langur, þar kom þi skert niðr frá nema það, að þingmáttar
þinn Pétur Ottósen hefti sáttat saman ^{þessum} smástofkjum, en stjórnm
hefti veitt utan fjárlaga, og fleggati ^{í fella skammtar} stjórnm skalt með fella. Mér myndist
flest af þessu vera til hins betra og fjallilega ástæðulegt að þinn að því.
Vindist það samant sagt vera heldur líklegt að vera tína slíka
smámunni til og hafa á stjórnm fjórir, því að vitandi er, að hver
einasta stjórnm hlýtur stíð að veita töluvert af slíkum stjórnm, sem
margir marg-þorpa sig. Taka má sem dæmi, að Pétur þi sem það hita-
legum orðum, að Gleymann lögreglustjóri þek 1500 kr. utanfararstjórk
áttur en hann tók við sínu mjög vandasama embætti, sem einmitt er í
því sviti, sem vit samlega erum sína meir aftur sív. Þi er
mér ljóst hvaris höftu að öðru legti betur í þessari dælu, en þi hafi
og hægt þessa þingbrifara segja, að þinn hafi þar orðið ofan á.
þi sátt afleust í Tímamum þinn löngu vata þinnar og þarf ekki að
segja þi frá þinni. Átt vísu er það svo, að þinn er mikill gullgrípur en

þú hefur séð og við, að hann verði einna þarfartur þeirra ráðherra, en hafi þú
 verið. Þjóttin hefur óveitumlega gott af því, að hann gæla sé velt við öðru
 kveru og í því róttat. Alveg er það líka rétt, sem þinnas segir, að að því
 er innan landsmál nærtítt, þá hefur stíð sama stjórnsáttafala verið hér
 á landi þar til hann kemur, því að þú t.d. Sigurður Eggertson hefur að gjæva
 best: ortit til bota, þá hefur stíð nígúg stíttit honum því því því því því því
 eindrognis og tívíttungs háttur: öllum afskiltum sínum að innleiðri
 stjórni, svo sem afskilti: met sambandsmánum og vali þeirra. Enda
 þú eigi verði um það deilt, að atalflökku þínna hefur alveg sömu stjórni:
~~þar~~ þar þar mánum, en þar deila mest um svo sem landbúnaðarmánum, þá
 en þú mikill munur á hve niðverandi stjórni þar skýrlega á þessum
 hlutum en þar, en á undan hefur verið.

Ég man eigi hvort og hafi ríkið að því: bréfi til þín áttu, að mér
 þykir Íslandingar vera allt af framkvæmdamennum í „verklegum framkvæmdum“,
 en ríki og bójarfélög leggja í. Mér virdist það vera alveg stíttit að ráðast
 í slík fyrirtæki með þeim hátt, að stóri heur þarfi að taka til þeirra, nema
 hætt sé að sjá fram á, að það beinlínis borgi sig, gæti svarat vörðum
 og afborgunum sjálf, eins og verður t.d. með skrifstofuþyggjingu lands
 ríkisins hér í Reykjavík. Það er að vísu gott og nauðsynlegt að leggja
 bægi, breia ár og veisa spitala, en mér sýnist veigulega stíttit að gera
 meira að því á hverjum tína en þjóttin gætur þá beinlínis: það lægt.
 Ég get ekki betur séð en alvænt sé að leggja þungar ~~þá~~ skuldbindingar
 á stíttari kynslóttir og þannig beinlínis taka fram því handum á
 þeim og meina þeim að eyta þá sínu: það, en þar í hverjum tína
 sýnist nauðsynlegt. En mér virdist mi skert sjá athugasemnt við það að
 taka stóri ríkiskin, þar þar einangis er varit til ein hverra þar þar framkvæmd

Mikil mital er enn um mál Jóhannesar Þegarþóttar og ímerkingsdóms
 hestavittar á alríkisráðgjafi Bergs undirdómsara. Þessi jónsson dóms
 hestavittar all-höfnun, en þó verður sýnt á mál þess mál að skipun Bergs
 um dómsara í málinu var öll svo óþarflæg, að slíkt má talið freigangs-
 sök. En það óvænlega erit einbeinlegt hjá stjórnarráðinu og Bergi að
 hefja sýni vit til að ganga svo frá forúðlit þessa máls, að skemmtast
 væri, þá séð áflaut í Tímanum dóms hestavittar: Stokks sýnmálinu
 og grein Magnúsar Torfasonar um það mál alt. Verður sýnt á mál þess mál,
 að eitthvað er þrugguð við það mál og áflaut er það enn sýni fylkja
 upplýst, en þó lýst og vit, að hestavittar hefja sýni gætt hant sakborningi í
 þessari refsingu en hann gætti, þá að þó vit megi telja um fulla slátt hans
 þá er full lagarömmun sýni þess hendi ~~um~~ í málinu. Slíkt er annað mál, að
 M.T. virdist sýna fram á, að óvittar hestavittar á hann eru mjög einbeini-
 legar með þess réttstæðingri er rétturinn þess þess. Þá og sýni betur séð
 en úr þess rétturinn rá sér þort aða taldi heimilt að vita Magnús með þess
 hatti sem gætt er, þá hefja einnig verið þess skylda til að rekta hann, og
 eru þess ummáli rétturinn mjög þess: þess sýni Magnús vitnar: 9:
 hestavittar. Til stundings þess, að hverki hefja mátt vita sig ná sama í s, sýni
 en þess sér væri stöf. Þess þóh. hatti mjög að þessu í Verði og vitnar
 í Tokp. frá 1796, sem sýni að megi á vita undirdómsara, en þess eru rekta
 og þess þess sýni skipatar. Ég held þess ~~er~~ þess sagt, að hvernig sem mátt
 er taldi, þá séu þess hestavittar þess óvitturinn mjög þess þess.
 (þá áttar þess mi s. t. v. alríkisráðgjafi þess þess, og gætt og sýni þess þess þess,
 þá væri og að þess áttar þess á málinu, ef þess áttar þess í sambandi
 vit Tíma greinina).

Annars þess mi oft dattit: þess, að réttarástandit þess á hendi er

eigi heint glæsilegt, þegar einn af dætu dómurum og fyrrum forseti frjós-
 nis er ákærur og dæmur fyrir fjársök. Gestir þetta vitis annan helsta
 andisdómara ^{og núverandi forseta} fyrir þyrskingun, en hann ákærir réttinn fyrir votalög af-
 glöf. Og lögs hefur dómuraráðherraum lýst því því, að hestir þetta
 hafi framit "justitsmord". En slíkt ástand: rann og varu alveg
 íþolandi og veitti heims-hneybsli af fast vaxi hjá stórrí fjöld en
 öðru. Því miður fer hvi vængt aflega en þó held eg, að ástandit sé
 eigi einn ilt og meun hljóta að álita samkvæmt fessu. Höfnitzelli á
 þeirri lífi hvi er óvæntanlega sá, að andstæðingurum er stítt þregði
 um illan hæg eta glöpsambegar kvæti, og síðan er meit lítið á fessu
 áreynslu kvæti og út af þeim hæg, ald til fess að regna einn
 hilli lýðsins til síns málstáru, fast sam er þó nærri því hvi me-
 legat er, að þeir, en fremstir standa: fessum hvi, virdast öþri einn
 sínni sjálfv leggja þrúmat á hann, því að þeir me gærgat þværu
 annan sem besta minis og fjálgv bráður, þó óþímberlega hjá því
 heur öðrum sem "arvlausum" og tægt hvi þímum. Af fessu væntur
 meit er að álýta að ein vænti meira en lítið á óþímberit ritgæti
 & heitavark.

Því vitar að því í bréfi þínu, að þér hafi þótt til Dana
 meit óvild og fordóma: þeirra gæti. Ék held eg eigi heint vængja þig
 um þetta, þó meir þigji fast vænti óþímberit. En meir hitt vil eg þværu
 afast, að fast sé svo óþímberit meit Íslendinga, en til Danmerkur
 fara. Ég hefji meitri sigldan ortit var vit "Dana hvi" hvi á landi,
 þó meir haldi því tilværu fess meitig á lofti og hneybslist á því.
 Meir virdist Íslendinga fæmt á meit: meit hvi Dana meitils og meir
 líta upp til þeirra sem aðri væru, enda meir óhelt að fullgæta að

Danir stundi Íslendingum að gísla heiti: að flestum framan, fátta
get og þá ákveðið eigi lánt um af eigin vaxum né af öðrum en
skynsemi minni, því að aldrei hefji og til Danmerkur komið, en það er víst
að sattu þegar af því, að þeir hafa okkur miklu betri skilyrði til
alþroskvalmegetna. Ég hegg og, að flestum Íslendingum sé fátta
ljóst, en hitt er allt annað mál, að okkur er illa við að þeir
gangi í mitt okkar og tölum því eigi meit viðvild. Skil ég, að
"Dana heiti" hafi aldrei verið annað en það sattu; að menn sattu sig
ekki við politísk gífurát Dana, verslunarkingum danskra kaupmanna
og einroti þeirra: andlegum efnum. En Dana-landkerri, sem
ekki sattu menn það danskra og aldrei fátta annað hafa kallað
fátta sjálfstætti, sem hefurjum orðlegum manni er ákafast "heiti",
og svo vístast menn mi vera þannig að trúa því, að það sé
til og hafi verið til.

Það þá þeir gítrau lítamen og vona að heyrna frá þess.

Mit bestu þvett ginn

Þjarni Benediktsson.

þannilögis, og ná samant sagt ekki minni átt. Hér er þá vel til þarls og þykir
 leitunlegt, að hann hefur gert sig sekan um slíka glöfsken. Þvína hefur annars
 verið óvenjulega þunna upp á siðkerit, og þessum laugar greinar í honum
 þeir vitlega, svo sem ritumit þessum þorbergssonar út af meit þorannaki
 þess þesserson. En ná samantningur einhver þyngta vörn, sem og þessi vitat
 hann vita fyrir sig; þar á meit þess þesserson alls óskert vit, og samant
 í vörninni þess átt, að f. þ. getur jafnvel ekki þess meit með völd í sambandsmá.
 Í þess þess þesserson sprangjan, f. a. tilþykning um, að Þalmi þesserson
 væri settur rektor. Þess og hann þess, að þess þess þesserson vitlaust verk,
 sem stjórnmál þess hefur gert. Meit þess er þess ekki sagt, að hann greið
 þess þess þesserson að reynast vel átt er ein líkur: þess þess stötu, en þess að
 taka óþakta, meit þess þesserson, sem óskert hefur gert sér til ágatis, þess þess
 þesserson er vel á reynendum og ágatun mörsum, sem vit þess þesserson þess þesserson
 all-þess, þess er óveg óvenjandi. En þess og í vörn þess stötuþess og þess
 að þess þesserson óþakta þess þesserson um þess þess þesserson þess, er þess
 að þess að gert sambandsmá. Þess þesserson meit vitat verið gott og þess að þess
 þess „nýja stránum“ og þess þess þesserson í stötu, en þess þesserson at
 þess „conditio sine qua non“, að þess þesserson þess þesserson þess vitat
 stötu, að þess þess þesserson að þess þesserson og þess þess meit þess, þess og,
 að þess þess þesserson til þesserson en þess þesserson. Þess þesserson en óvenjulega
 þess þess þesserson í þess þesserson, og þess þesserson er rítt þesserson stötu,

19. sept.

þess þesserson og þess þesserson: þess þesserson, þess að þess þesserson: að þess á þess, og
 ná og þess þesserson gáta meit. Þess þesserson þess þesserson þess þesserson og þess
 þess þesserson þesserson af meit þesserson.

Í meit þess þesserson gert þess þesserson, að þess þesserson þess þesserson þess þesserson
 meit þesserson í þess þesserson. Þess þesserson þess þesserson þess þesserson þess þesserson at

þessa. Markaðlegt við þetta Gunnlaugs er það, að hann hefur uppi á afmálsdag þess,
19. sept., sko. því, er ságrir: Arnólfur Gláskólau. En mannskaði: að Gunnlaugi, því að þú
hann væri anginn aflbanta lardansmatar, þú sáirði hann sér vel: hverjum
fáleguþing, hefti: flamat vottit myndarlegur prestur, bráhöfður og svertarhöfðingi.

Þú og eini mán eftur að raktorsambattinu, þú heitir "Hoggi": morgun grans um
málið, skrifata af all-miklum fjötri, og þú miltur að mestu réttmata. En látið svo
sann þannarar skilnað geti: ságrir taktit svinnuðu þessari aðhefubætt, væri það og ávæntan
þú skemti-þigt og: frásögu þarandi gætu þeir komit fram með veruleg mótunali
sta andatötu, en mán er ságrir fjötri hverjig þeir gætu gætt það á einum heitum
ságrir þeim þingis af ságrir ambattinu, en það munu erfitt, því að á ságrir hverjum varta
þessari manni, ságrir áttur, að lifa- þú ságrir "Hoggi" á mantanum þessara að heftit
má handa og ságrir: "ort: og vorti" rétti: ságrir ságrir þessum atþingi. Tal og
allþingit, að það munni varta, þú að það væri: ságrir réttari verðugt. Áttit er
þessari mál þetta þar, af nokkum varta ságrir ságrir á annat þort. Þeir láta stáðanta
fálag þessari viltum þá ságrir þessari, og þar varta: marta þágrir samþigt
mótunali, og ságrir varta allt heitit, ságrir ságrir: "sjálfþingi" blótunum.

Þessi þú og þessari, að Mantanalaðit væri ságrir ságrir að ávænta þessari
þessari atþingi þessari; þú er mán ságrir það ságrir áttitambigt, að lista mánunum
væri: alls. Þessi vottit rétti af þessari þú, og réttit þú þessari væri ságrir
þessari.

Þú er og alveg þessari of ságrir: þetta skifti, og held og því að og
væri: að slá þessari: . Væri að þú ságrir af þessari mánunum ságrir og,
og andværi þessari með þessari þessari, og það ságrir ságrir. Skal og þú ságrir
að þetta mun marta. Þetta að þessari þessari: vel. Þitt að þessari ságrir mánunum
er og þessari, og auk þessari 'þessari' Gláskólau.

Mét bestu þessari
Þessari Þessari.

Reykjavík 20. nóv. 1919.

Stærri vinur!

Ég þakka þér þarlega bréf þitt frá 4-7. nóvember þessa árs, sam og þakka: fyrir dag með bestu skilum. Var og sammet sagt þarinn að óvanta eins að heyrja frá þér, en bréf þitt heldi fullkomlega niðan rétt: minna, þú ást þat var niðig áhænt:legt og viterlegt, að vanda. Sambyggjast og þér minnlega með þágu þú, sam á þig er þarinn, þar sam er upplýðisfræðingurinn og vísindalegandiðin Jóhann Sveinsson.

"É mig er rétt og vart er, að þegar og eða að fara skrifa bréf þú er allt láttit in mín, svo að ég man ekki eftir neinum þrásegnaðum og þegjast augur tíma þess. Rétt er þú að skrifa þat af þegar: stótt að skrifa þér, þú ást "best er iller af láttit" og áigi rétt að þetta þúin vort: Ék þar rétt er. Éigi man og hvort og rétt: þér, að á tíma var og ekki alveg frá þú að taka sambandsþróf um niðig vater, ni er og alveg þarinn frá þér og eða að þegar að þarinn speki minni á framfari þegar til: er. Þarinn þegar stóttlega, þú ást margt er sam þegar er á þiginn rétt af niðig á þágu, þú ást þarinn þessi stóttum upp.

É þakka rétt all-vörðum undanfarna daga út af atalfrúdi Skrif-
antafélag Reykjavíkur. Svá sam þú munt rétt þá: þetta, þú var
þarinn þarinn í þáguinn þarinn í október út af rektorssetningunni.
þar þátt Thor Thors rétt, sam og minn þátt þarinn þarinn, var þar
margt rétt rétt um rétt, er þarinn af þarinn og láttit svo sam
þarinn var þetta á Mentaspilunum ni þarinn. Allis um þarinn á þú
ást þátt rétt af þarinn og þarinn rétt þarinn þarinn þarinn um-
vörðum og þarinn, sam allt láttit niðig og vort augur til andrétt.

Sat þá augum dulist, að gífurlegandi fjöldi fundarmanna var á mót: þessari
vátstöfu var málavörðembættisins. Mi er Thor heldur óvinsæld matar með gæmri
stúdentum, veldur þeir samþingur þess, stúfur og óþyðlaiki allur: fundastjóri
og málavörðembættisins. Þetta matarinn minir þá hvað sé og hugdast mi að gera mikla
herför til að strýfa Thor. Socialistar og þeirra minni hafa og haft hvern:
sáttu fálagsins sta stjórns þess undanfarið, tók þátt í haldsbæli o.þ.m., sem
þá aflaut þannast við. Mi sést þá á staðlaust að á þessa stjórnsins niðig
þess þetta, vita skuld mi segja að fálagið hafi ekki verið niðig fjörmikið,
er þess hafa þá verið boðað til funda um helstu mál, er til minnstaðs hafa
verið með fjöðinni á hverjum tíng, og þá og ekki sátt, að minni hluti þi
hafi verið beitt við þátt. En hvar um þátt, herför var hafið til að strýfa
undan „íhaldinn“: fálagsins. Fór sá líðsálfættur fram með mikilli hegn, og
með þess hafa verið vandlega gætt framán af að tala ekki við öðra en þá,
er eða mátti að þessir myndu verða til stórvættanna. Fundarhegnin fór
þetta þá að hristast út. Þess þá mikil skapling Thor og þess meir, þess
þess viðsvægar um þess og höldur þess agólegustu tíðindi upp þess.
Þess þess atleti mi að fara að hlutast til um mál þess stúdentar og
er þess að senda þess sína út til að þessa þess glæmssegni:
formannsstjótt og væri við þess að þetta tákist. Þess fundarinn þátt
er líðsálfætt: Þess-þess hvergi lokist, er þess væri abþess til
stórvættanna og þess þess þess, að þess þess þess til stjórnsins þess
þess nokkrar þess þess út af þess og þess þess meir á þess
þess, var tákist um „despotisma“ af þess, þess, rétt fundarþess af þ.
og mátti þess þess, að meirinn var tákist við þess þess. Þátt væri
þátt er, að þess skuldi vera um stúdentastjótt 1930 svo sem til
stótt skul fundarþess. Þess þess Thor þess stórvættanna hafi á fundarinn er
og sést þess þess gætt, er þá svo væri meir er þess vafarinn.

Eigi undir samt ráttshöld út af þessu, hefur sendu þessu líver öðrum brákyrt. um
 sálinu nobbra stund, en síðan var ákveðið að taka niðri af lagðri til
 næsta fundar, enda munu sí líðssafnati: að næsta hafa verið lokit. Þá Thor
 menn þeir mest að stínga upp á formanni. Verð einhver „götur matar og gangu“
 til að stínga upp á Thor, en einhver annar upp á Pálma. Þegja samir, að það
 hefði gert Einar barnari Magnússon. en aðrir nefna til þess Sigvart Þórnsson
 Jafurhjött sem nafn Pálma var nefnt kom upp hit agþagasta háreyti.
 Ólafur Thors gekk: áttina til Pálma, þauti: á hann og sporaði: á hann
 að gera sív gráin fyrir rektorsetningunni. Arni Pálsson og Óli Dan
 stóðu upp út: niðjunn sal og töluðu báðir á þessu, en fundarmann
 ákveitt ávörntu, hver sinnum málsstað til stjórntar. Þórnður þess hefur
 annar á hölm Vilhelm botari Jónsson og Ólafur alþingisráðgjafi Thors,
 en sporaði niður var lægt á milli þeirra, þess að alla hluti: af þessu eigi
 verið látið sitja við orðin sín. Stóð svo all-þessa hluti, sá þessu þess,
 að Óli Dan hélt tvær reitar og mun síðast hafa verið þessu upp á
 stól. Þess niður heyrta augur hefur hann sagt, þess að margir töluðu átti:
 sínu. Þess töluðu þess að þessu þessu þessu á, að niðurn var íklytt til
 að þessu á, signdist þess allt atla að ganga vel: þess, en svo þess að óregl
 þessu á allt saman, mátti: telja vist og sammetist reglur allveg, að
 þessu höftu þessu eftir svo sínu sínu og verð síu höftu deila um
 gildi þessu þessu. Eigi: verðu almenningi þess einstök stórt: þessu.
 deila, en þessu þessu: Einar Arnórsson upp á stól og hélt um-
 þessu þessu á málinu fram, og mun eftir þessu hafa verið þessu,
 þessu þessu var þessu gild, en Einar Arnórsson tók við fundarstjórn
 og þessu allt skaplega eftir þessu. Í þessu þessu voru þessu Pálma og
 Thor Jafur þessu framur af, höftu t.d. Jafur þessu 32 atkvæði: hefur
 þessu höftu: svo að Thor gekk 131 en Pálma 69. Töku menn síðastumun

misgjaflega. En sagt, at 'A mi Pálsson hefi sagt, þegar hann fór út, at hann vildi eigi vera í félagi með þó seminum; eigi hefur hann þó enn sagt úr því.

Éftir fundinum hafa gerst þau tíðindi, at þeir, er heit voru Pálma fyfjögundi hafa stofnað nýtt stúdentsfélag. Þau þó eigi at starfa innan hins félagsins og sína at þeir at ná þar viðkomu og áhrifum. En sagt, at félagið eigi at vera fyrir „andstætinga haldsin“, Annars er mér ókunnugt um þann félagskap enn þó umfram þat, er í hlöðnum stöndur, og þaki hefur mér verið bótinn þátttaka þar á. 'A fundinum hefur og Pálma fyrir ~~þetta~~ með hálfum hæg þó, og áhringis af því at mér ofbætt afri andstætinga hans og hanna gangur, þar sem þau ætla at breunimarkja alla þó, er á moti þeir voru. Stóð mér annars á þessu um kosninguna, þar at bótinn mennirnir voru mér í þetta sinn ógæfaldur, þó bótinn si þeir út af fyrir sig „meðir menn“.

“Dannur tíðindi af stúdendum byggja og at sí þí. Töluvert þapp var í stúdentsráðskosningunum hafi fyrir nokkurt löngu. Þar mestur hitinn um kvort þeiratan Skallvartsson atá Skilmur Thors skyldu ná kosningu. Fóru svo heitar at þeiratan vort hlutskarpari. Skilmur og hans hit berdu mér manna mest um at svo þeir, og leggja á mig mikla þat stötu.

Af öðru merkverðu munu hitit vera. Sína heit hafa vakið atkyggt samtök þau, er heitar hafa gert í moti Skriflu þeirasi. Tölu þeirasi at þau heit þess vitni at „rikið upplausn“ sé í vandum um þeirir telja þau vara nauðsynlega neyðarvör. En eigi gott at segja þeirasi þeirir heitir heitar, en eigi þe og þó í fljótu brotti at þeir heitar hit þeirasi gert: ortit ofan á í þeirir viðskiftum, þ. e. a. s. af heitar halda samann svo vel, sem þeir hita ni í vitni vaka, at þeirir munu gera. Sína vort og at telja þat heit óbyggilegt af þeirasi, þó heitar sjáinnviti sem. málið er skotat, at varta þeirasi Skriflu.

jónssonir ekki fætta Skafnaríkis-kerfið. Fæ og með öðru mátti séð, að þeir fjólfir
 að higgja nein vörubætur á þessum samtökum, hann fækk frest á málinu,
 en hinsvegar gætt þeir hann að losna við nafna sína ein Skagafljóti,
 og það sem mest er um vænt, að fórnar Kristjánsson mun fylgja ógætt
 labnir, þótt augur sé hann stjórnmálamaður.

Þá er þar geru stjórnmálmaður þeirum að þessa fjórnar í annað sínu, og er þá
 eftir að vita, hvort málinu verður ein vísit frá. Sumir segja, að
 þar geru þá geru í þessum löngum í málinu með skrifum sínum ein þá,
 vænt og þá að telja það kottþykki og mjög ósemiligt, að best. ritur
 fyllist í slíkt. Annars er vænt að gæta þess, að Einar prófessor Arnórsson
 þa st ein öðru mjög ein í fætta „spursmál“: tína hjá öðru. Það
 að einn ekki ávístaklega ein máli fjórnar, en eini vænt hann á annan
 og skilum ein þessu, að slíkt væntakka væri öðru óheimil og það vænt
 þessu til góðrar ráðsmeislu ein stjórnu þessu að ávænta þá þessu. Þessu
 öðru fætta væntakka, að þessu vænt: sem vísit er, að eini er það stjórnu
 vænta að stjórnu væntakka, sem vænt er átti Einar.

Þá minnst á fjórtalandalagið og annað, sem ein þá hafi vísit á fundi
 hjá öðru. En og þessu öðru samþykki sem þessu segir ein þessu máli og
 tel vænt, að Ísland gangi í þessu fjórtalandalagi. Sjátt máli ávæntakka ein ávæntu,
 sem væntakka einn er að gæta í þessu stjórnu, vísitakka er að þessu
 þessu væntakka einn vænt og er vísit þessu: vísit og góllit einn, en
 ein þá vænt þá ekki vænt, að einn og málinu vænt ein: þessu
 einn þá er fætta væntakka fjórnar, sem gætt þessu vænt til að
 þessu einn vænt einn vísitakka fjórtand. Kommúnistar telja allt vísit, sem
 eini þessu: fjórtand vænt, en vænt er að þessu að þessu
 vænt vænt á vænt og ekki þá vænt vænt, að slíkt væntakka einn
 vænt að þessu vænt væntakka á vænt einn þá að þessu í vænt þessu

stjórnláti og annan slíkan ójöfnuð með viturlögum samtökum fjóðanna.

Hýlga er þessu til mið þak "Alþjóðahósti" eftir Sigríðu Lárus, hafi ég
 sígi full-lesit hana - en, en nokkur blattat : henni. Sjálf þar nægt vera
 vel sagt og rétt en einnig vitlega og glæsileg. Sérstaklega er það rétt sem
 henni bendir á, þessu nafni þessu nafni hafi verið notað til að stjórta hvi-
 um hvið allar stöðvar og þessu nafni, er þessu nafni komið, og þessu nafni
 misgerandi ^{hug-}legur er þessu nafni þessu nafni. Er það sama hugur
 in, sem þessu nafni hafi verið þessu nafni og þessu nafni haldið þessu nafni
 Sigmundsson þessu nafni þessu nafni, að þessu nafni milli þessu nafni þessu nafni byggist
 á þessu nafni, að þessu nafni er þessu nafni þessu nafni þessu nafni þessu nafni
 til þessu nafni þessu nafni þessu nafni, sem þessu nafni er þessu nafni þessu nafni
 þessu nafni, þ. e. a. s. þessu nafni er þessu nafni þessu nafni þessu nafni þessu nafni
 þessu nafni vitlega, sem þessu nafni er þessu nafni, með þessu nafni að þessu nafni : þessu nafni er þessu
 þessu nafni þessu nafni þessu nafni : þessu nafni er þessu nafni.

Þessu nafni er þessu nafni : þessu nafni. Þessu nafni er þessu nafni þessu nafni
 þessu nafni, sem þessu nafni er þessu nafni. Þessu nafni þessu nafni þessu nafni
 þessu nafni þessu nafni þessu nafni, þessu nafni er þessu nafni þessu nafni þessu nafni.

Með bestu þessu nafni
 Þessu nafni þessu nafni

sát, að ein afstata mundi eigi mjög misal, hefti þó látit smala embættismaun-
 hjóttinu, en lét fjórðak Sjálfson vara málfræsi sína, Saki var mikil mótri fyrir
 og sagði það megesta lönsæki og „argmannafélag patriótisma“ af Sjálfsonar
 atferðum að tala sitt eigið mál á slíkri mæti; hefti þó veitit fyrir neðan sig og
 heitit nafndómis fátta ekkert óheganial. Var niðurtal málfræsi sína mikil, þar
 til Einar Arnórsson stóð upp og heitit óþarfa að deila um fátta mál, vitan-
 lega atti að tala hér íslensku: opinberum hátitavæðum og sagðit sjálfur
 alls-þeki meudli tala, en hann er rektor magnificus, ef sá atti að skipa að
 tala á lönsku. Sagði Einar að allir væru sammála um fátta og heitit máli sína.
 Því þó svo vit, að Thor, Saki, Arni frá Múla ofl., sem með lönsku
 höfðu mál löngit mótri rífruma og gáfræt þegandi upp en 85 atkvæði
 ferdit með lönsku en 5 á mæti. Þ.á.m. Sigurður glúkannari frændi þeir,
 Christján skóli Guðlaugsson). En frammiðata Thor og þálagi þess einhver
 niðurstata, sem og hefti vitit á ferdi, því að þeir klupu þersamlega frá
 skólan sínu við veitit Einar, en þat útskýrit með því, að í heitit
 var mjög á bráðum áttum en sverit alveg þegar slíkt átrúnaðargat
 þeirra sem E. A. tók serona: máli, og þatit Thor þó ekkert annat en
 veitit besta, þatit fyrir fátta, en þó vitanlega tilatluin, enda allir
 sammála um þat, að þatandi fyrirbestar, skálarættur gfrv þortit
 og slíkt veitit á lönsku, norsku ofl. serensku. Hér er fátta mikil óheg-
 nial, þat þat reginheisni af þat heftit: att að fara að þlagga með lönsku
 sem gfrv máli við slíkt þatiferi. Þer slíkt vitni um alt of litit sjálfatit,
 en of mikinn skritdignit og þann þvirkindisþek, sem hér veitit um
 þat mörgum gagnvort útlendisgum. Sjárit mér þat sitt einu skólan, að
 nokkrunu skýli detta: hug að tala á nokkrun öðru máli en íslensku.
 Eigi veit og heitit því eitt þessu sammála, en ef svo er ekkert þó skora
 og í þat málfræsi.

25. des. '19.

Langra þarast og ekki um laginn, en þar sam og hegg, að Sullfoss sé
sigi ein þarinn, en met honum athafi og þessu bráfi að fara utan, þá
er best að halda aithveruð áfram.

Mikla atleggji þefa vakti þar greinar, sem Einar Arnórsson skrifati: Morgun-
blaðið um Utanríkisráðgjafingja. Þarft þú að lesa þar, ef þú kemst
kórðum undir. E. A. vill slita sambandsin strax, og telur að Danir munu o. t. v.
ekki ófáanlegir til þess. Sérstök þann, svo sem þann er vani, sláir vök að
mali sínu og telur m. a. sjálfsagt að losna við þann hit allra bráð-
ast, heldur að renna sig undan þannu mi þegar: í stað. Annars er og
sjálfur nokkurn hibeði gagnvart þessari ráðgjöf um að losna við Dani
mi þegar. Í fyrsta lagi er mjög ósamlegt, að þeir gleypi við þessari flugu
öðru, hitt mikla semilegra að ráðgjafi munu þeirra vilji halda sam-
ingunum utan þar, og verður þeim þó ekki lagt til hatts. Í öðru
lagi þá tel og þá svo að segja óþessandi, að Danir vildu, jafnvel þá þeir
lata öðru þá utanríkisráðgjafingja og fullveldi á að þann sambandi gæti slitið
t. d. um næsta áramót (1930-1931), að þá vildu þeir slápa jafnréttisákvæðum
þessu er lög standa til. Á milli þessu mi þara þá, að Danir eru hags-
nu um þeirra væri fullvægt með að lata þá danska ríkisborgara, sem
þar eru og njóta gæts af jafnréttisákvæðum halda þeim frjálsum
og er vitandi sjálfsagt að lata þá þara þá. En þá eru Færeyingar, slá
vist mi telja, að Færeyingar sé ekki ein, ef þeir verða þá þá nokkurn
tíma, við þá þinn að missa þannu sinn þar og þar Danum
sjálfsgæta skylda til að sjá þeim þar svo lengi sem þeir gæta. Helli
þá o. t. v. hugsa sér, að Danir áskildu þá, að Færeyingar halda ríth-
indum þá að þeir sjálfir mi þara þar. En þetta tel og óþessandi ó-
samlegt þegar af þessari ástæðu, að þá væru Danir þinn að vitun-

þenna „sérstöðu Töreyinga : vikur“ og það, að Þagsmánum Töreyinga er
 sigi borgið sem lönsku anti, ef Íslendingar fara úr spýgta bandinu.
 Af þessum ástæðum tel og langmestar líkurn til, að þó Danir væru mjög
 samningaþyrri þá gengju þeir aldrei inn á að sleppa jafurættis ákveðningu
 og það til lands öllum Dönum, þó en í fyrsta lagi 1943. En þá myndi mér
 meti ljóninn farinn af allri ráðagerðinni. Það má vel vera, að í framkvæmd
 stafi Íslendingum sigi mikil hatta af jafurættis ákveðningu, en „samningalega“
 þá er það í minnum augum hattulegasta ákveðing og það ein, sem ómög-
 legt er að sýna fram á með nokkrum gildum rökum að Íslendingar hafi
 gætt af*. Vitaulega er það aðalást, að við höfum utarríkismálin í sigi
 hendur, en þó verður sigi á meti þeir mælt, að þar stöndum við nokkurt
 höllum fæti og erum sigi svo viðbrúin sem skyldi. Tal og, að afstata öðrum
 mundi verða ólíkt betri til að taka þau nið eftir 13-14 ár hendur en mér
 er lík, þ. a. a. s. ef við notum tímanum rétt. Og þá mega menn sigi gleyva,
 að þó stórum fjöðum sé það hattulegt, að fiskaver og fill fæti hags-
 munna þeirra út á við, þá er það þó enn verða svá ríkjum og kvæð þó
 þá allra minsta, sem engar verur hefur áttur en vit og ráðuneyti
 forráðameina sína. Umbotsmánum stórvíkjanu verður mest ágerat
 vegna þess hvernig umbjóðendur þeirra eru, en umbotsmánum sína, ja
 verður skert ágerat nema þeir sé sjálfir menn til að koma þeir fram.
 Samningurinn frá 1918 er að gíra lagt: mjög gallatur, en þar er það þó
 „lær í öðru“, að Íslendingar geta orðið vel þeir til að taka öll nið í
 sína hendur þegar komur er sagt upp, og þeir er gefinn þeirri kostur
 á að alla sér löndum og spýgja hjá Dönum. Að öllu þessu athugetu
 vit og þeir skili, kvæð það er rétt að hefja nið hvarfingur til að slita
 sambandinu fyrir en 1944, þó tel og það rétt af það fast með hags meti
 og sí þess að afbortum þurfi að ganga : samningum.

* Sem fjöðarhild hafa Íslendingar skert gætt af þó en sé nokkur Íslendingur bráttur
 í Danmörku og yftri þar þeirri ákveðningu en áttir Íslendingar Ísland verður menn til
 framkvæmda þeir sína og þarf sigi að þina ólítilg rétt til að gíra þá úr landi.

Töluverta greinin hefur þar nokkið hjá skyri þorum meimum krossmis skjál
 eitt og sniðurs er samit var sam á vopp frá Reykviskem þorum til
 brotningurinnar, sem mun verða fíntug þessa lagana. Er það á hug-
 markkelt: öllum og viðkerfi a.m.k. erinum er þó samliker treinum
 mannsöldurum á eftir tímarnum, Man greinin nokkur á kvarir munu hafa
 samit öfverra þenna og gægjat fyrir þorum, nafna samir þar til „biskups
 over Island“ er aðrir Matthias Septimus þortarson forminnjavört, og
 svo mikil er vist á öfögilega er þann við nokkið ritum, þá mun og þora
 þorsatir ritherra litið hafa sig á oddinum, þáttakar vært sigi almenn, eitt
 þv 90 þorum stívneðra er þattismanna, þessara kaupmanna og nokkra
 skvöldjora í þorum. Eitt var sérstaklega eftirtektarvart og var það, að
 þorum nokkra helata þurgisa (þ.e. ráðherraþvur og biskups) voru lattu
 er rita rifu sin á vandrara skjál er þinar og gler lagt gíur rifu
 þeirra til þess að þann vortveittust þetur, er þinar voru lattu rita
 á venjulega örþ glerlausa.

Áð aðru þvgt. mun þátt merkvert hafa ortit: stjórnmálum. Farið er
 að undirþia þvjarstjórmar þessinn þv þv. Standur mi stvitið um kvort
 þhaldit þvri meira hluta: þvjarstjórma og þv meit þvjarstjórma. Þvri meitav
 þv og rívgit þvta voru sam að svo gati ortit, er þv er autvitat sigi gatt að
 segja þvot verða þann. Mjög samlikt vitið meir alþv á meiti, að þvannum
 þvannum þvri svo mikil þvgti að þann þvort að. Þvgti er mi rannar
 þvinnu að meita þann og þanna meit þvgtjuv, sam erþitt er, rita ömög-
 þvgt, að þvta þvður á og svava, þv atv hafi þlætið notat þvort
 þvifari til að hata þvinnu „ungu, skvilega þvgtjuvþvri.“ Er slíkt þvri
 þvriþvriþvgt og þvriþvriþvgt, er allt gæggur í kaupmannskitið.

Þv gæla um þvinnu: „Hjja stvudentafþvgti“, vort og þv sigi kvort þvgt er
 þvgt vort, að meim egi þvri þvinnu til þvriþvri þvgt þvgt o.p.h. Er eitt-

b.

hvat verður að gera til þess að gíta við fjölfirna, sem er einvaldur : línu
: félögum, hef. og þá sigi trú : . að áhuggalda ein, sem var hár : hærst haldi
langi áfram, forráðamann þegga flekka helða ein þá áfram að heyrja, en
mesti vigrinóturinn er minning af litinu mí þegar .

Af gjöllum mér er annars ekkert að segja, og langi þetta við nám aftrí þeir
sem áhuginn segir á hverjum tíma, er hann oftast lit. ll en þá misgjöf.

Þau og þá ekkar meira : hili og ske botninn : . ~~Þetta~~ að heyrja frá við þetta
þakifari . Þetta þeir gletilegs árs og vara að þeir hti. vel. Þetta blessaður.
Þið að heilga hef. skeld. af hann er ekkar dundur
af pulsanáti .

Með bestu kveðjum

Þjarni Benediktsson

Hef. ekkar þakifari til að laga

þetta gliv, hti þeir sérstakur
vel niðringur á villum . Þj. Þar .

Skilpapi 3. febrúar 1930.

Glævi vinur!

Ég mun vera samþykkt að draga öllu lengur að svara bréfi þínu frá 5. jún. þú og fella með góðum skilum þess 14. s. m. Þútt mun vera að fella þér bréfið, því að gótt fætti mér vitanlega að þú þæt, þú hefur sé eigi að leyra að þessum fella þæt mér hveggðar er glævi. Þú má svara, að ég hef verið nokkurt hveggðar út af löndu-tali í sambandi við stridentamót: í síðasta bréfi mínu, og vil ég þú taka þessu, að eigi má taka allt alveg bobitaflega af þú, er ég þessu að segja: slíkum skrifum og þú fært frá mér, því að þú sýnt mér sýnu þér að fara of varlega sé draga úr. En í þessu máli hefur ég þú skili frá þínu skotum mínu, þessu sem orðalagi á þessu líður, og verð ég að segja sýnt og þú segir við mig, að ég skil eigi hveggðar, þú gáfastur mánu" og þú fært þessu að þínu mótun: má þessu. Að vísu hefur ég, að hveggðar mínu sýna þessu: þessu sýni, því að þessu vísu er þú þessu þessu, er þú get og eigi þessu að vera að draga þessu nokkurt státtreguð, er ég m. a. þessu skotum mína á. 1. Má skil þessu vera þessu á þessum stridentamótum, að þessu, er þessu sýni þessu og eru þú þessu þessu, sem mót: er þessu: tali á máli þessu lands. 2. Þú liggur þessu þessu vísu þessu annars Norðurlandastudenta á þessu að íslenska skili vera þessu þessu "norvænnum" máli á þessum mótum. Þessu þessu státtreguð er þessu þessu sé ég eigi of hveggðar við þessu að hveggðar frá státtreguð 1. Þú segir, "þessu þessu, að þessu þessu skili skili íslenska." Þú til að svara er þessu státtreguð 3. Þessu þessu er þessu þessu alþessu þessu mótum, þessu sýni af státtreguð er þessu þessu þessu mótum, og sýnt þessu að taka þessu til þessu. 4. Þessu þessu þessu þessu, að á "norvænnum" mótum þessu þessu þessu, þessu þessu er þessu þessu þessu, þessu þessu þessu þessu, þessu þessu þessu þessu, þessu þessu þessu þessu, er á slíkum mótum þessu þessu.

Ef þessu ástæðu þá ekki hreitt fullgönguinni um "dönskap við gættina", þá gættur
 þó síu skotum, í sambandi við allar ástæður málsins, aldrei leitt framur þá þá átt að
 hefna íslenskum, en að þeir væri slagið föstu, á Íslendingar sigrir ekki að
 taka þátt: þessum mótum, þ. e. a. s. þeir sá svo ískildir þessum þáttabæddum
 að þeir gætt: ekki þessum þessum fram sem jafn-matris og myndlegir aðilar, en
 að svo sé um slíkar sambærur áta háttir blýtur að vera conditio sine
quo non um þátttöku. En þó þessu öllu sá slátt þá er hér enn eftir
 5° hóf ástæðan, sem sá sí, að væri ekki tölut í slenska í mótum (undir-
 skilt átt: þessum þessum, opin þessum mótum, ítt me mót að gætt um þessum
 áttir þessum, sláttararar o. þ. h.) þá er sigrir um annað að gætt er tala
 dönska. Hér er það vitanlegt, að: augum alla þessum þessum, sem þá svo svo þ. e. s.
 að þeir þessum við Íslend, þá er leiddi dönska þessum, Ef á þessum mót: vættur
 þessum: þá þessum reglu, sem gætt: var undir 1°, þá blýtur það: augum
 sláttararar þessum sláttararar að líta út fyrir, að vera reglu þessum sigrir að sláttarar
 sá hér sláttarar, mót þessum "mótum" sigrir "þessum", svo sem Danmörk er tala
 sláttararar Íslend. En þetta er þessum sláttararar, og blýtur sigrir út af fyrir
 sigrir að útlaka það, en þá heldur fram, þessum um sama blýttir og mótir
 vættur hót, vættur hér umsláttararar, sem vitanlega vættur sigrir
 þessum mót: athýttir, en það blýttir sem sagt að vættir þessum sláttararar
 þessum sláttararar um alla sláttararar Íslendingar, þessum sláttararar, sem þessum sigrir
 sláttararar og útlaka. Af öllu þessum þessum og þá sláttararar, annað hvort á að tala
 íslenska sigrir haldur mótir þá sláttir, ef íslenska er gættum sláttararar. Svona
 er þessum sláttararar mótum: sambandi við þetta mót, og þessi og hót eftir annað
 athýttir þessum og ísláttarar, og áttir sláttarar: mótum þessum sláttararar. Þessum og alls sigrir
 sigrir, að þetta sláttararar hót af "sláttararar sláttararar mótum", heldur
 vitanlegt mót þessum svo sigrir þessum, sem mót er að hótum að, ef mótum er sláttir
 "sláttararar sigrir sláttararar", liggur mót við að sigrir, en þessum þá hótum að þessum.

fá held og lati ni þetta blessað mit eiga sig, en senn mér þekkar á öðru. Svo sem
 þú e.t.v. sést af bréfinu þú er mi svo komið fyrir mér, að eg er kominn á
 Skjopp, að vísu, aða svo er mér a.m.k. talið þú um, einungis til hálvinsins dr.
 Gleða Tímanssonar, sem kvæntur er móðursgötur minni, og vænt og hár nokkurn
 tíma til að hafa betra máli til próflesturs. Gleður þínar bróðir minn verit
 hár fyrir blíta vetrar, en mi er hann bjrgjatur á prófi, þinnu með það skrif
 laga, og skilist mér það munu hafa gengið samlega.

Í dag mun helst vera rætt um hina skyndilegu lokun á staðnum Íslandsbanka,
 sem sennir hafa þú spátt, og svo sem menn ni sjá, þugi hefur dregið at, en
 menn hafa þú eigi hrist við alment. Þat verður þú einfallega símt til dauða
 hlata, og þarf eg þú eigi að fara meirguv orðum um hana, einþess þar.
 sem eg veit skert í þú niá um fram það, er starker: blötum þú og
 þú þarð sennilega einkvantima: þander. Gleður væntur orsakir til þess at svo
 er komið skilist mér vera þar, at Landsbankinn hefur eigi viljat hna bankann
 meira þú, eggi þreggingu: vithum, en þegar er at. Þú. Var þú Íslandsbanki
 svo at segja rekstarfrjálsnes, sem m.a. kom fram í þat, at fyrir nokkru
 gat hann eigi innbygt á vísu þú talstjóra á rétt hundruð þúsund, og vænt
 þú niá niá niá þessu at skert þar: þekinn. þegar þetta þú at þessu þú, sem
 og þat, at blitabréfin munu senn hafa fallit í Danmörku þúvur meun at óróat
 og þar, en fyrst þetta, toku niá niá niá niá at laugardag, ^{þat} þat var þú niá niá
 þú: þú, þú at senn var þetta alment óþunnt, en á sunnudag gætt at þarri
 þú: þú og afþing þessu var svo lokinn: morgun. Þúvur meun, at
 eigi geti þú þú þar, at bankastjórnin vænti þegar sett af, og þar þú illa fyrir
 annungja Sigurði Eggert, og matli þar af til vill segja, af meun vænt
 þannu niá niá niá niá, en það er eg eigi, at, „illur þengur illa þengur!“

4. febrúar.

þengur þannu og eigi: þarvöldi en þar at senn er þúvur senn dagur, en eg

mestu manúeyri : íslensku stjórnunum og opinberu lífi gífurlegt að reyna bala
 um að fessu lýti. Év í rannum full ástæða til að stofna til samtaka móti
 fessu í fæti og reita alveg að fylgja þeim foringjum, er lagfa stíkur hverdaga
 aðferðir í opinberum málögðrum flekka sínum. Uduafarid hefar þá verið fítt
 verja iðaldomanna að varpa gífur sig trívar. Aða helgi-hjúp um kosningar
 hvi í bo. Því og sigi af fessari verja mi, og balti þat ekki um, að mi
 vor Vísir kominn í hópin, en þar þá, sem kunnugt er, álbra astæta og
 þróingurasta trívarkrasuvaramir atid inni, og notuð þeir sár þat atans
 í þetta sinn. Þar úþvart vott um gætnidringa, prestamót í Rússlandi, of-
 só' er á stjórnaustofnum, ofro. Kemur hvi um hverlega fram þat, er og
 umm hafa drogitt á : brófi til þeir um daginn, hvering hvi kristna trúi
 er togt og skald til varnar og „autorastionar“ á öllu milli hinnis og
 jartar. Mi skal og fíðlega jata, að og er íþaflega illa að mi í öllum trúi-
 þradum, en þá hefar þat einhverum vegjum komist inn í hófud mi, at
 kristinn hafi : síni framlegu mynd verið hvein af þjótubveifing, og votta
 mi þvi atid ilt í skapi, er og heyrir höftingjanna vera skjóta sár undir
 hana. Mi viddist íþaflega margt mega fara fram til varnar þvi skiptu-
 legi, sem mi er á fjárvitabílfnum manna, þrátt fyrir vitanlega galla, en
 þá þykir mi þá nokkud mikil bitafni þegar þvi atla að fara að verja
 þat með kristis-trúinni.

Þannar gati og kaddit nokkud áfram um, en með þvi, að og bygg að þvi
 þykir mi nóg komist að sinni, sem og af hinni, að og þarf að skrifa upp
 þvi til hlafs glalldorssonar, sem skrifati : mi um sama lýti og þvi,
 aldrei fessu vant, þá sle og botninn í at sinni.

U ma að þetta frá þvi og íþa þvi góðrar lítavur.

Með bestu hveidjum

Bjarni Benediktsson.

Stappi 18. mars. 1930.

Glævi vinur!

þakka þér bréf þitt frá 17. febr., sem mér kom; hefur 8. mars. Um
 atalegu þess vil ég segja það allt, að þú áttir rétt á milli þess
 mátt, að þú hefur að minni leyti nokkurt til þess máls um ástæður fyrir
 afstöðu þinni til studeantaráttarinnar, þú hefur þessu frekari rökrættningu
 þinnu alls eigi hlífð minni skotum á málinu um eina hárs breidd, en
 með því að mér vintist sem svipað munni um þitt álit, að þú værti
 régi um forbat, þú hefur og eigi sem frekari deilur við þig út af
 þessu og þú þess vegna máttst undan falla. Vil þú aðeins benda á þessu
 marggætta samhengi, að þú máttur geti komist björgum langt með rök-
 rættum ályktunum og þú hefur átt að geta fylgt þeim fram út í gætt
 osar, þú ert það aldrei hægt. Með því að laga sig eftir ástæðum-
 um og fallast á og fylgja því fram, sem mest gengur þeirra sigrilega
 vilja eta skotum, til þess að það væri þú frekar ofan á helkurum
 hvið, en þessu þessu leikast. Segi og þetta vegna samræða þinna
 um, að þú skir. Skotum minni hljóti; og á með því að vilja láta tala
 þessu um á íslensku eta láta alls eigi halda mátt.

Glævi á hendi þessu annars gerst stórtíundi síðan og skrifast þér stórt,
 tíundi, sem þú hefur haft töluvert áhrif á skotum minum á málinu
 og málinu, í hlið a. m. k.

Fyrst er það þú bankamátt. Um íslit þess og allan gang rétt þú
 áttir rétt: hlífðum og þessu og þessu eigi að stíla það að þessu leyti,
 enda væri ég að gjeta, að ég hef eigi gefið mér tíma til að setja mig
 um: illt stíla þess. En nokkur atalegt: þessu þessu mér þótt svo þessu
 lag og með þessu þessu gengið svo fram af mér, að ég væri að drepa
 máttum á þessu. Þessu þessu lét svo: upphafi og munu þessu svo þessu

þessu hafi þessu lokum bankans og þessu sýngju vandvæð: algerlega á óvart. Ef
 þetta væri rétt, þá gæti það verið mikil afþakun fyrir fyrirhugað, sem gæti þessu
 í málinu, en samræðingum er sá, að þetta þar sé stöðugt og mun vera
 beint rangt. Þitt mun vera áreiðanlegt, að stjórnir og jafstærmen (er
 sé þessi Franssóknarflokkurinn gjöflegt) hafa a. m. k. þá þessu; sumir beint munu
 að þessu lokum. Munu minningu hafa verið, að þessu gæti að lokum; þessu
 sem beint, en það af einhverjum ástæðum þessu fyrir. Þetta hafi og eftir
 þessu lokum, sem og þessu ástæðum að renna, en jafvel þessu væri, sem
 og þessu þessu að eigi sá, þessu er þitt áreiðanlegt og samræðing, að stjórnir
 að þessu væri að þessu þessu máli, jafstærmennum, þessu þessu máli
 mun þessu væri á óvart og þessu þessu, sem sagt að stjórnir hafi eigi
 þessu þessu mun þessu þessu er á þessu lokum áður en þessu lokum, en
 þessu þessu: eigi á mánudag, að þessu máli var þessu mun þessu
 þessu vandvæðis. Þessu þessu þessu þessu, sem eigi þessu væri þessu
 þessu á mánudag, þessu þessu þessu jafstærmennum borgarstjórn.
 þessu þessu að þessu þessu allt þessu, en þessu þessu: utan þessu þessu og
 þessu þessu. Þetta þessu er þessu þessu áður en þessu þessu er þessu,
 á þessu þessu þessu þessu þessu þessu þessu, þessu þessu þessu: Á þessu
 þessu, sem þessu eftir á þessu, að þessu þessu væri þessu þessu þessu
 þessu á mánudag þessu þessu þessu þessu þessu þessu þessu þessu
 þessu þessu þessu þessu er þessu. Þessu þessu og þessu og, að á þessu þessu
 þessu "franssóknarmen" á þessu þessu þessu og þessu þessu þessu þessu þessu
 þessu að þessu þessu þessu þessu þessu og þessu þessu: þessu þessu
 þessu þessu þessu með þessu þessu og var þessu þessu. Þessu, samræðingum
 er sá, að þessu væri þessu þessu þessu og jafstærmennum þessu
 þessu þessu að þessu. Þessu þessu þessu þessu þessu þessu þessu þessu, að
 þessu þessu stjórnir þessu þessu þessu þessu þessu þessu þessu
 þessu þessu þessu og þessu þessu þessu þessu þessu þessu og er þessu
 þessu þessu, að þessu þessu á þessu þessu þessu þessu þessu.

öskilgjandi og meira en það, því að hún hefur áveg af ganga fram af manni. Skal það ni sýnt: Þorbjörn ber nafn Þorbjörns. Frá upphafi er forsetisráðkerfa þess formáður: Þorbjörn og auk þess þess Alþingi umráðswort á sta 3 Þorbjörns- manni. Frá upphafi hefur Þorbjörn réttvitgjafarétt, og verður það n. n. til þess að ríkið tekur stjórns þorbjörns: sinar hendur árið 1973 með því að það skiptir hálf 3 Þorbjörns. Með öllu þessu liggur við að íslenska ríkið hefði talið laga-ábyrgð á skuldbindingum þorbjörns, því að til hvers hefur það öll þessi miklu skifti af honum, ef það er ekki til að manni megi örengis skifti við hann? Ég skal þá gæta, að hér er eigi svo bráðlega frá gengit, að manni n. n. þá ríkið ríkið kemur fram gegn ríkið með hjálp löngvaldsins. Á hinni bóginu gætur enginn heitavörðum manni blandast hefur enn að hér er ríkið ríkið þyggja skulda, a. n. k. til þess að gæta þess, að skuldbindingum þorbjörns hafi eigi tjón nema þyggja ástandi varu til. Og þessu sam öllum heitavörðum hafið, þá alta manni þá að skilja það, að litilli fjátt, sam enn er álitinn n. n. í fjármálinum sam öðru, en það eini möguleikinn til tjóvaru, að hún verði eigi selt á heild með ríkið á sta þessu, en hafa þá af öðrum með blakking- um. Þá er það svo, að hafið hér veru sam eigi þyggja fjármálin að meta, þá gætu verið ástandi til að fara varlega, og þyggja ökuveruga að hlampa eigi strax til og taka á sig ábyrgðir. En hér er því eigi svo háttat, að þyggja hefur á ríkið ástandi samit vitanu vits að falli þorbjörns, st. þá, en öðru var sagt. Slíkt hafið þessu: upphafi fult þyggja til að vita hvernig hefur n. n. sam og sam var, a. n. k. var henni áveg öfuglægt að stoppa til ástandi heitavörðum þorbjörns, en vitandi n. n. þyggja. Hafi hún viljat hona þorbjörns þyggja þessu með, þá var henni áveg ökuveruga að gæta þess, ein þess að hafa áður a. n. k. forstat hafið: einu n. n. þorbjörns. Ekki þessu hafið er þá ábrugð, heldur þyggja þyggja þyggja þyggja þyggja og í þessu grundvelli hafið, að þorbjörn veru: hefur af velli. Ást þá er gengit með odd og egg: einu

mánu, sögnun um ríkisgjaldfrótt á ískilamættan leftri á breiðast rit um heim,
 en síðan skyndilega breiðast, en eigi var um annað að gera, en stjórnmál sjálf
 gæti að kröflest frá völdum á þeim eigi skilfrótt um skotun.

Þetta er skriflaust: flétti og veit og eigi heurt meir hefur tekið að þessa
 slíku samhengi: í það, en og vilði draga fram, að þú áttir þig á þeim, en
 þú vora og að þess veit. Í minnum augum hefur þú verið heimin einhver
 þinn lelaast: heimin, sem á síðari árin hefur átt sín stöð: ískilamættan
 stjórnmálum, og en þú þú meirast svart. Það er vel fjnirgefandi. Þú munn
 séu ilgjámin, ef menn hefa vit til að þetta ilgjáminni. Það er og fjnirgefandi
 leftri, að menn séu heimin, þú á það er þeim í sjálfbrótt. En þegar um
 ann heimin, ilgjámin, framhlyppis og auk þess blagður, sem hefur strax
 frá þeim, en þeim hefa þarist fjnir, þegar gta á vit þeim sjálfum, þá hefti
 og þæti: að skilfrótt og fjnirgefandi.

Þú er annað mátt, sem mikla atkygfi hefur vakið, en það er heimin þú
 þinnar frá fléttu. Um það gæti og meirast ségt, þú átt og hefti: verið svo
 heppinn sta í heppinn, ^{á eigi þess kost} að fléttast þinnar meir þeim mátt á öllum stjórnmálum þú,
 en fléttu áttinn. En um þú er mátt á þeim stigi, að og vil þess minnst um
 það skilfrótt, enda séu þú fléttast þess: blótun og þarf eigi að
 skilfrótt frá þeim. Áttinn vil og gta þessa: Áttinn: Dr. St. T. af heimin
 þinnar um alls-eigi spróttun undan ríðun undstættirga f. g.: stjórnmálum.
 St. T. hefur verið gersambaga í pólitískum máttum, en þú þú þú, að
 þú er og þúgg, vinveittur Frómsökunflóttunum. Það sem þess hefur gætt
 þess einöngun af þeim, að þess meir séu þess: þess þess þess þess þess þess
 að þess veit um þess að mátt, sem heftinn veit heftinn þess þess þess.
 St. T. er einhver samvirkunsmátt og í heftinn máttum, en og hefti þess,
 ségt og þetta eigi veitna þess, að og er meir um stund gættur þess og heftinn
 máttum, þú átt af meir veitist annað mátt og þess um mátt, í þess

máli hefur hann sýtt slíkan drangskap og hlífð við f.f. sjálfan og fjóra þá, en
 minn gangur framvegi í því að kenna hann, en þeir fylgjast sjá, að hann er
 einn fastur í rætti, þá þeir áður hefja gott stíð til að komu þessu af stáð,
 að alveg gengur fram af mér. Ég hefji sígi þakkingu til að danna minn heurt
 S.T. álitur rétt um heilan f.f., en lítill veit ég, að það, sem hann hefur
 gott er gott af samfarings, og af samfarings, sem stýtt við minn fjúru
 þeirra út af málfurum þessa spítala mi í h. áv. En sá f.f. sjálfur, þá
 er slíki nokkur vafi á, að slíka þar til að benda á það. Annars hlítt
 ég, að þá margt gott megi um f.f. segja, þá væri mikil ástáta fjúru
 þá vel sívfróðfurnum að halda hann slíki „sirkaman“, og það gott og
 sagt þá í trínati, að þessir af minstu fylgendum hans hefja þegar fjúru
 all-löngu látt upp á hendur í þessa átt, þarvart undan sívorkandi ofsa,
 sjálfþátt, sívorkandi og afhalpalegi um annað en „agitation“ En sem
 sem sagt, þá vil ég sígi þessa inn á þetta mál að svo stáðdu þessu.

Af minn sjálfum er slíkt að þetta, og þessi gífur bókkunum og
 típi þá þessu-áðum ríðum, sem ég hafi hlítt þá, og auga af
 hebbja-áðum slíki og er alveg þessu „ít sív“ öllu slíki.

Þetta brótt er þessu með þessu, þessu góða I. sirkaman. Þá
 en öllu hefur á að hann minn þessu í þessu þessu þessu-áðum þessu
 þessu að hann hefur sátt um státtu: þessu státtu ríðum-áðum, að
 undirþessu þessu-áðum og með þessu þessu þessu, og minn þessu öllu
 hefur á að hann þá þessu. Ég veit og þessu þessu þessu, af þessu
 þessu þessu, 2. t. v. þessu þessu þessu þessu; þessu á a. m. k. í þessu.
 sirkaman-áðum.

Hann þá sígi þessu: þessu. Þessu að þessu þessu þessu þessu,
 Með þessu þessu
 Þessu þessu þessu.

Reykjavík 18. mars 1920

Stærri vinur!

Þetta bréfi frá 10. mars. Glefi hefið skriflega hlutanum af þessari þingi og gengi upp: þess meginlega áhrifanna tína innar vika. En þess megin öllum þessum. Skrifðu þess á einni vegna þess, en þess hefið mig að greiðslu eftir um stúdentsbætti: við fjárfelag. Ég þess í h. J. og sagði, sam, að þess Vestdal, Félagsgata 9, Dresden A., vildi útraga stúdentsbætti þess sumardæði þess á hendi gegn dæði íslenskra stúdenta þess. Stundum á sama hendi fjárfelaginu hefið þess í svari aða dæði, þess þessum þess þessum devalarstatum, en þess er óþess þessum skilyrði. Þess er þess t. h. fjárfelags þess að dæði: Dresden, skilyrði þess, á sama stund, en getur autaritath þess þessum. Þess þess útraga þessum dæði þess á hendi, aða vilið um þess þess þessum og þess upplýsingar skaltu skrifðu þessum v. t. h. Dresden og þess þess þess fyrsta, þess að þessum þessum skriflega þessum þessum áhrifanna tína í þessum, og þess þessum þess að þess þessum áhrifanna þessum. Éss þess þessum er þess þessum þessum möguleikum. Autaritath þess óþessum, að aðra þessum opriat þessum og skal og greiðslu eftir þess, af þess óþessum.

Vit um þessum þessum þessum skriflega þessum.

Þess þessum þessum

Þessum Þessum

Berlein 14. april. 1931.

Blavi vinur!

Í síðasta bréfi þínu frá 1. mars þ.á., sem ég þakka þér
með innviðulega þyngju, lofar þú að þú skulir svara mér
„því og betur mest“ ef þú heyrir „bráttlega“ frá mér, því
mítur hafi ég virst ekki upplýgt skilgjafi: É er vana þó, að
þú mirlíki ekki ábaflega þó þú hafi verið blíft vit dællinn
er mér svo lengi, og það þykir ég með vissu vita,
að sjálfur sé ég mi miklu gletari og hreyknari ef þú degn-
at: minnum, að vera þó loksins þyngjastur á et skrifu
þú, heldur en þú verður vit að þá bréf mitt.

Ég hafi hafið all-völega laga undanfarit og gott þess sem þú
að freyja mig ekki á vinnum, misseraskiltalvi er mi blit
að standa þér í 1½ mánuð og víðar loksins síðast: degn
þess. Áður en það þyngjati átti: það áttvitat að vera óslit-
in vinnumtinni með reglulegum bestri og salvarinum og
að lokum átti et þouma best til hversingar eftir erfót.
Það síðara vart en ekki þúst mér samt degnatuminn
það stótt sig ein vel. Því mér er þoumt sem hversingum
ötuum loksingja, sem þyngur, að rígi sé gott að lesa
mikit meðan þyngur bestur séu söttir, er þyngja alla
dega sundur og spilla tímanum á þinn þarfalegasta
þátt, besturinn verði: að vita til þrinsins, sem einmitt
sé svo þoumt þess vegna. Í þrinsinn þoumtu eftir þítt,
að þú þer að þyngja sig og síðumna ef þynging, að
svara þér þrinsin áttal, skert sé gert sé þerit, það rígi
meður þíka vinnumtinni að gæva, þegar þoumt sé þíka tíma reglu
lega og lífi þú vinnumtinni og reglulegum lífi!

Annars er það af mér að segja, að ég fór til Parísar mi
í upphafi mánaðarinnar ásamt ærenddrottningu Morgunblaðsins Þjóma
Gudni. Var ég 10 daga í þeirri lert, en nafni mín er
öskunnur minn og mér ni vera rúður: München, þar
sem blátt er að láta reisa höll sína. Í París heist
mér vel á mig, þjálskeppi borg og stór borgarleggi en þar
er þó miklu þorngun og traditíon, ríkari. Þar drökka
menn þellí: í stað bjórs, er það braúdyrt og miklu betra
en þetta, og þótt: mér í því hinu mest: þungu. Alþingur er
þó mér láttur þegja sí á miðjum gangstíttum á heildri
götum og myndi það a. m. k. ekki þyfa þú: Þess vilk
þar sé og í antíquanaríti úti á götu nýja bók um
Ísland eftir franskum bláttmann, og þess: og þetta og á
ann. Þar í stöndu, að þú Sigmundsson hefi verið heista
sjálfstæðislegja Íslandinga en vit dæmta þess hefi
Sigmundur Eggertsson tekið við og sé ni skírmatu þess:
þessu dæmi. Mættu af þess merka að segju Sigmundur
þess vita og ^{þess} þess merka matu. Þó þú er tilkinn
þessu bláttbákara og Thore riddara Frídríksson.
Þessu áður en vit lövum til Parísar vorum við þess d-
ingur allir þessu til þessu þessu þessu, sændi-
þessu þessu í Berlin, og þessu þessu þessu. Þó þess
þessu þessu þessu, og endaði áður en þessu sigatu
þessu þessu þessu til að þessu þessu þessu þessu, þessu
þessu þessu þessu á þessu þessu, að þessu þessu þessu
þessu þessu þessu, er á þessu þessu. Þessu
þessu þessu þessu þessu þessu, og þessu
þessu þessu þessu þessu þessu þessu þessu þessu þessu
þessu þessu þessu þessu þessu þessu þessu þessu þessu
þessu þessu þessu þessu þessu þessu þessu þessu þessu
þessu þessu þessu þessu þessu þessu þessu þessu þessu

þó samur Veldur, sem mi lífi á þynguþrábaldi um 15-
land, hefti heft þyngu þessu stöðit, og var hann mjög
föturlegur við okkur, nammi sem barnahitir, var þvi vel
felað hit ofra en misgjörlegu hit innra.

Íslendingur heit, semur, eru annars hin merta og einbeini-
legasta mannaþyngu þynguþrátt, t.d. þeir samsetninga meturinn
þynguþráttur þessur. Langur hann met margra ára gamla grein
in einbeini sveita-eta smá þynguþrátt, þar sem laga eftir
hann er einbeini minnst og sýnis beinurum Íslending,
og hann var þynguþráttur á þynguþráttur meir þynguþrátt, sem
þvi greinir met inþynguþráttur in Alþynguþráttur um þynguþrátt, at
þvi heftir þynguþráttur ágreinir einbeini in líku og sýndir þetta
beinurum nammi. Þó er þynguþráttur heftit þvi þynguþráttur
þynguþráttur, sem er þynguþráttur þynguþráttur at hefta þynguþráttur : Þynguþráttur
um þynguþráttur in þynguþráttur, þvi er þynguþráttur stráttur og en-
þynguþráttur er þynguþráttur heftur stíttur þynguþráttur svo til þynguþráttur
at hefti hann þynguþráttur 1 eta 2 þynguþráttur, vís hann
heftit laga upp, þynguþráttur sig hit og segir þynguþráttur þynguþráttur :
"Ég er þynguþráttur til at standa ein; og ég á þynguþráttur
þynguþráttur þynguþráttur þynguþráttur": þetta eru þynguþráttur þynguþráttur
þynguþráttur inþynguþráttur inþynguþráttur inþynguþráttur inþynguþráttur
og þar þynguþráttur þynguþráttur um at þynguþráttur þynguþráttur þynguþráttur. Ég
þynguþráttur þynguþráttur vel at þynguþráttur þynguþráttur þynguþráttur, þar alt of þynguþráttur
og samt þynguþráttur vit at þynguþráttur þynguþráttur in annars þynguþráttur
er þynguþráttur þynguþráttur.

Ég sé, at þvi ut strax þynguþráttur at þynguþráttur þynguþráttur til þynguþráttur
á Alþynguþráttur. Um þar þynguþráttur allar er og þynguþráttur alla-
þynguþráttur sammanlikt. Til þynguþráttur at þynguþráttur þynguþráttur, þynguþráttur
þynguþráttur þynguþráttur, at þynguþráttur þynguþráttur upphatt er þynguþráttur
þynguþráttur þynguþráttur og þynguþráttur þynguþráttur met þynguþráttur þynguþráttur

Tilfellið er að þið miðit af mikit við kaupmanna höfn, þar
sem þið getið þröskotit úr svo mikla styrki átra, að ykkur
megja 1100 isl. krónur. Ég væri annars helst á því, að mið
styrkveitingar ætti ~~blá~~ að útblá kaupmanna höfnarmen-
na, ekki nema þess að menn megja elbi úr af fyrir sig
þó þar er einn og í hverjum öðrum stat, heldur þá er
þið styrki úr sáttmálaráði, sem að vissu leyti er veittur
fyrir að þeirra hvers íslenska vikis, og því næst, þáguvert
öðrum að tvítyrkja vissa menn svo, nema réttabær
ástæður séu fyrir höndum. Aðrir vitad er þetta meira þótt
isk þannig erum heit rétt væri, heldur er og
nenni þar og ykkur elbi þess að þá eris miðit þá
og þið mögulega getið þess, þessi laláka styrkinn,
þann þið þar er þann á, mundi ávörðun þessa illa
vættur í mönnum þess.

Það er að þessu, að þið eris elbi alveg heitum við
þjálklands deil og væri og þessu að þið lítur er
þessi vætta meitan á þessu minni standur.

Þetta þetta þessu: þessi. Þann að þið skrifið meir
aftur áður en árið lítur.

Mit bestu þessu
Þjanni Benediktsson

Við þessu þið sem þessu á mið mið þessu
þessi: Að þessu þessu þessu. 1930. Þið þessu þessu
þessu þessu þessu. Þj. Þessu.

Berlin 18. ág. 1931.

Störi vinur!

Þú og mér sjálfum sé skammt að segja atla og þú að krifa þér nokkvar tínu, bæði til að þakka þér brif þitt frá 9. ág. og segja þér, að heima á Íslandi gerist skammt markvert.

Felak healk af blótum: morgun og en þar skammt en gamla þekkingum, sem engum er til ástæðu. Sjálfur og Fransókur heikur þessu sér samur um að skifa nefnd til undirbúnings ljóðanna þessa um hreyfingar er heikur 2 af kvorum stanni þokkanna og 1 af félagsmanna. Þess vegna skaltu áskot: tilkoma, að máttum stanni lokit fyrir nasta þing. Tímum þessu vartlekkur á öllu: þessu til að þakka gætt: heikur, skammur þessu. Stjórn þessu, f. g. vill lata víska fjöld þessu á þessu: þessu fyrir þessu og þessu til rannsóknar.

Satur um 90 ára alvæði ónnu þessu ofur. - Mbl. hefur máttlegru rit, að eigi dægti þessu stætt: þessu þessu fjöldu máttlegru og hefur þessu þessu þessu heikur, til að nála af þessu stætt: að heikur Fransókur, Af þessu heikur þessu þessu eigi að þessu um að þessu þessu þessu: þessu þessu stætt og þessu þessu þessu og þessu þessu þessu þessu.

Þessu stjórnarmyndum þessu fætt. Þessu er stætt, þessu þessu óvæðingarmann þessu þessu er vaxandi þessu þessu þessu. Þessu, að þessu þessu þessu, stætt heikur þessu þessu þessu Fransókur. Á þessu þessu þessu, að þessu, f. g. og þessu þessu: stjórn. Þessu þessu að þessu þessu þessu, að þessu

at til eins náttúrlis vaxi læstur sinn og þóttur, en vilji í þess
 stund láta af handi sínum önnur á milli. Admín löfðu vaxt þessu
 eini andvígur, enda heist vit, at af af þessu fyrri munda „i-
 kaldarmann“ eini vaxta þessu lífi: minna þessu vaxta og þá einu
 landsmenn, stjórnmálum, fjárfélagum. Um Ásgarv er það þessu á
 mót: fullt, at hann hefi sitt það sem skilgjafi þessu einu
 fjárfélag, at hann áherslurinn vaxta þessu af stjórnmálum vaxta
 náttúrufræðisinn vaxta einu haldinn og lægdu sitt samþykki á
 tilfötu sinn. J. J. ástundat afur á mót: þessu og skili vilgjaf
 taka þessu: mál. - Einu skilgjafi vaxta, at stjórnmálum einu
 vaxta skilgjafi þessu einu: þessu, og er það samþykki vaxta, þessu
 at einu þessu einu náttúru sinn haldinn stjórnmálum, er og hefi
 þessu fjárfélagi þessu: í þessu skilgjafi. Sjáist þessu all-hjálkjaf
 náttúrufræðisinn, og vaxta þessu einu skilgjafi vaxta, er Ásgarv á
 at haldinn einu þessu skilgjafi, at þessu einu skilgjafi vaxta
 vaxta at stjórnmálum. Stjórnmálum einu skilgjafi, þessu einu þessu skilgjafi.
 Ástundat á þessu einu skilgjafi vaxta stjórnmálum og vaxta á
 at vaxta þessu einu skilgjafi, enda í vaxta og vaxta þessu
 stjórnmálum þessu haldinn vaxta atila, vaxta og þessu at gata skilgjafi
 einu vaxta og vaxta vaxta vaxta einu, sam vaxta þessu er
 stjórnmálum vaxta stjórnmálum er haldinn skilgjafi og þessu vaxta
 samþykki vaxta skilgjafi.

Nú þessu vaxta upptalid það merkasta, er og hefi vaxta: þessu
 stjórnmálum at þessu einu skilgjafi
 Stjórnmálum vaxta haldinn vaxta og vaxta vaxta
 þessu vaxta. Þessu vaxta er og þessu: þessu, er og hefi

í morgun. Gleður var aftur met þessum. Valgættur er hér
þegar, og hef ég eigi orðið þess var ni í 1/2 mánuði sta svo.
Aftur benti ég: „Gjörngryfjum“ af þessu má segja mi
þegar nokkur, þ.e.a.s. var sitt breið met Staláni Pétursson
og hristarinnur 2 þilögum þess. Stalán vilði auðvitað
sannfæra mig um, að ég: væm veltvi væri kommunisti
og hlýst: að verða þáð opinberlega innan stundar. Ég var
trægur að taka þessu sem þess, og ein a.m.k. þessu þess
kommunistiska bláð þess: og mörðska villi manns þess eigi
þess þess.

Fari ég á þess morgunvæða Stokkholmslund hlýst
þáð þess að hlýst þess 1-2 daga, ein ein er þess um
eigi óþess þess ávörðum þess. Met sinn þess: þess þess
þess þess þess þess: þess þess þess þess, þess
þess þess, og á ég að taka á meti þess. Gleður þess
stla á Stokkholmslundum, atla ég að rata vit þess um
meti, þess: þess þess þess og þess þess þess met
þess þess þess þess þess. Ég: ég þess þess þess
þess ég at þess innan þess þess og þess þess þess
þess þess þess þess. Þess þess þess þess að ég þess:
þess: þess: þess: þess þess þess þess þess þess þess
þess þess þess og þess þess þess þess þess þess.

Met þess þess

Þess þess þess

Þess þess að þess þess
þess þess:

Berlin 3. nóv. 1930.

Glæri vinur!

Alt of lengi hefur það drengjat fyrir mér, að senda þér nokkurn
vinnu til þess að þakka þér fyrir síðast og láta þig vita, að
ég er enn heill á heilfi. Það þáttur bróður í limnum, en ég
krifstí: komum, fyrir besta kvæðjum til þeir og vona
fastlega, að þannu hefi ekki látið undir höfud leggjast að
deila þeim. Vitanlega eru slíkar kvæðjum gífurlegt þynging-
litlar, en þegar maður sér sjálfur, að vandræðis af ekki
lávarskapur hefur bent manni, þá þykir manni þó alt of
gótt að geta stöðit sér bak við eitthvæð, er sýni, að hegurinn
hefi þó verið góður, svo sam eitthvæð væri undir komum
komit á: hann varit, ein spáða framkvæmdar í verk.
þá er ég kominn inn á heimspéðilegt svið, og enda fólth
það liggja á reitunlega niðg vel fyrir okkur bráðum, þá
munum við mi þann skéit, og vonandi alt þar til við
verðum all-eris, hafa öðru að sinna en þessu, og er
þér best að hafa sig bent frá þeim fjárum.

En þessu þá! Gætt annað get ég skrifast en eitthvæð
bull, til þess að þakka, að ég hefi skert frásoqnervert ann
að telja fram. Um ferdina er það að segja, að þú
gætt niðg sérhlega. Þegar við fórum yfir sundit frá Danm.
til Wavnermünde var bláblögn en svartafoka, svo að
skert sáit, og veit ég sínu sínu ekki hvort það
hefur verið nokkur skéit, þ. e. a. s. þessu þar hefur verið
nokkur, sem þess væri vert að það væri séit. Í Berlin
hjúggum við fyrstu leguna á hóteli, en komum síðan í
herbergi, en þeir Dingelbar hafa heldt að undanföru.
Þú hefi og Stefan Pétursson og er það sjálfsegt merkar
maður, en . a. m. þ. í bili of gjarn til hjórsins. Vætt það

mér til falls, því að ég væri: mig eigi: upphafi nóg vel á
hvað heitiss bjórnir en sterkur; man því ungungast hann með
meiri gæti, hafi eftir.

Höfundur hefi og spædd bærur, þó miklu minna en skyldi,
en til þess margar orsakir, svo sem til allra hluta, hefi
en ástútað djöfuls letur, sem mig atlar um þessar mundir
aðeig að dreyfa, en eula þess hefur veitit oft verið bestirkef
riking og annar djöfulsböpur, sem hefur verið leturinn
þjórnun ástæðu fyrir ágerðaleysi. Énnu sem bærir er þó
líkt mér samlega á mig hefi. Miklu var reykist mér þar á
móti fjögur bunnátta mín, en hinni fjórðulitit þegar hinni
þarf að bema fram í ortum og málta máli. Vat og skri
berning þar ösköp fara, deger þó skopt annað en hita
og sjá, hvort andinn bennur ekki samansaman yfir mig.

Í dag voru í fyrsta skifti tímar í háskólanum, sem ég
þingi sött. Áð vísu fór fjórri þeir, að ég skildi fylhilega
brátt fram þar, en þó vona ég, að það verði mér ekki
til verulegs bóga, þegar ofing þannur: að fylgja brátmálta
máli, að ég ekki skili þessa þerra. Menfjöldinn þanna var
er mikill og að flestu líkum þeir, sem þeirna er, að enn
hefi og eigi fylhilega áttu mig, né veit þessum mér umi
getjast að þessum. Varst er, að enn er umritunir ekki
þannur í heg, en veit þessa eru ~~þess~~ formality mikil
og vandvæði, og er ég dauður yfir þeir öllu samann.

Heild og verði að láta þetta degra í bili, þó þunt sé, en
vona að þú skrifi mér hit allra brátesta.

Með bestu bestjum
Þjanni Benediktsson

Utanskrift:

Nave Culmstrasse 5 IV bei Frobus
Berlin - Schönberg.

og var nærvera hans nóg þeg frægging fyrir, að á meðan hin
vart: væru einnig bréf skrifað að önnur nýtlig störf af
hendi lægt, þá, ni er þá dröf hans og glistatín, og meir
hefur gefist tækifæri til að gefna mig eftir jólahátíðna og
er þá einnig undanþömmu að: t að reyna að beta fyrir gamla
regndir.

Um deildarboðnað hvi: þa er ekki gott að segja. Fer hann
niðög eftir þvi, hvi þerntu þreki mennu eru og hverskonar
lífi þvi eru vanni. Þarbergi þiggja isl. stúdentar sá þvi fyrir
35 ann-60 m. og þarf þvi fyrir utan að borga, hita (30-50 p. á 1¹/₂ a
hitat er), ljós, skólarstan, morgunkaffi ef meður vill það. Við
hitur höfum lægt samur 2 þarbergi fyrir 90 m. með morgunkaffi, og
er það eigi sérlega dýrt, en á niðög öskulegum stat. Þessi og þegar
sagt er þv og mun upp úr niðgum mánuði þara að þetta nið vri-
statar. Þjanni Gudm. þekki þarbergi fyrir 35 m., en það, er niðög
hitid og i raun og vera næmest til annars er svofur, þi getur
einu meður setid þar á þvöldin og hitid þara samulega um sig.
I stúdentar handbókinni: er sagt að samulega gott þarbergi þosti: 50-60 m
Um þarbergi er þess og að gata, að þar sá á samulegum stat
samulega er þi þernt að ni i þarbergi svo næmri háskólanum að
meður geti geggít þangot, ^{þi þarbergi} þar þara þvi þi sumir, og og þel það sá
ekki þraggeggjök að atla þi þina vitnanlegt þarbergi á þviin slötum,
en sá munu ekki vinnitad i stúdentar verða þviin alla að atla
9-15 mörk: þarþi, stúdentar geta þonist af með 4.50 m. (alt niðt
við mánuði). Þat: er og niðdýrt, þegar háskólin er opin et og
á "Erfrischungraum": þonum. En þar samuleg máltit á 1
mörk, niðþunglas á 10 aera*, þaffiballi á 15, te 15, þökur frá
5 aerau til 10 aera, þvöldmatur upp niðir 1 mörk. Miðlegmatur
(*aerau = p. í, övab. orðaleg og óvinnaleg)

er færra og á 80 aurá, 75 aurá sé bæggt fyrir vikur eta svo, en hann
 er lakari. Mennuman eru ódýrari, þar kostar miðlagsmatar 60 aurá
 eta jafnvel 55 aurá, séu nokkur kost bæggt. Persónulega finnst mér
 sá matar östar, en flestir heima strákanna minna eta þar,
 en þanga sér þá eitthvert mat t.d. jogurt á 10 aurá eta annað
 slíkt. Gestmatar við frótt og fatuð gæmi og röt fyrir að sé svipað
 er heit og í höfn, hefi ekki þá reikninga við hendi og má ekki
 treysta minni minni þar um. Skilgjöld eru töluvert, atli matar
 þara að vera eitthvert er ódýrast (tel og vist) að vera Gesthöfver,
 á þá að borga 10 merk stöfu gjöld og 10 merk fyrir misserit á
 hvern professor, en matar blustar á, og talar 4 sinnum í vikur,
 af hann hefur einungis 1 tíma, þá 5 merk ofro. þá þona og bóka-
 selnagjöld til græna, 2.50 á hvert, háskólasafnt og staats bibl, þ. 200
 á lestrarsaluna, meira af matar vill þá bækur heim, en á þar er gfi.
 leit ekki þarf. (A bati þessi söfn er óbæggt fyrir reglulega studenta).
 Eð er heit langhest á juristisches Seminar, en t:ik þess þarf
 að borga 5 m-á semestri, þinar deildirnar hafa og samsvar.
 andi og er sjálfsagt að nota þau. Fyrir utan þetta eru svo
 skantamir o. þ. h., en í þar þar alt af óhjákvæmilega eitthvert,
 og (og fyrir) þá röt fyrir einbunn til að byrja mat. Gæfibus eru
 heit töluvert dýr, þar á einhverjum aftur á móti ódýr. Sjálfur
 þig og þá þáð fyrir, og röt skikkunlegum mönnum til heit
 sama. Vel má vera, að eg hefi gleymt einhverju heit þu, og
 séntu alvarlega að hugsa um að þona, skaltu skrifa mér
 hit bráttasta og láta mig senda þar studentahandbókuna,
 og skal þat þá gent tafarlaust. Í þannu eru leit þessir ger um
 alt þetta, en eg tel óþarft að senda þara, nema þar hefi veri.
 þegan hug á málinu. Þetta semestur endar þar í marslok og

þessa umsóknir um það miða að vera komnar fyrir 15. apríl. Þess skal
getið að til að byrja með skildi ég professorna ekki, en get mi
gífurleitt fylgst með þeim, þó ég missi fyrirleiri af þeim tala mjög
hratt. Gífurleitt get ég sagt, að mér líkar þeir vel, þrátt fyrir að
vera þeir og margt má áreiðanlega læra. Fyrir þig er þess þó
að geta, að þú hefur áður verið í Steiðborg og við all-stóra
háskóla og eru þú viðbragðin ekki líkt þú einn mikil, en
þú ert alltaf frekar að vera kostur en hitt, að öllum athugasemjum.
Að vísu tel ég valabæst, að þeirri bókunni mundi samsvara þú
þú af þú þessum þér. Þ. e. a. s. til þessara tel ég vísu að þú
mannshöfn sé þú þér, þú að þú ert þú öðrum heimsavörum,
en þú þessum gísleigt annað þú á milli, og er óþarft að út
skýra þetta mál nána fyrir þú, þú að á þú hefur þú þér
vit en ég þessum þessum nána verði best hægt.

Í líli munu engin sérstök tilvindi hafa og hafi einhverjar
fregnið verið af Íslendinga-skrif þess, sem þú er, þú getur þú
sagt frá þessum, en mér er raunar nær að halda að þú hafi
engin verið. Þessum fregnið frá Stöfu segja þú þessum:
Ísl. kommúnista félag þú, en áður telja þú rangt og
þú einungis um „rannsóknir“ félagsþing að ræða. Þú er, að
þú sitara sé rétt, þú að á engum skapnum jarðvirkis hafi
ég sem stundur mér viðþjót er kommúnistum.

Þú þú mig þessum: líli, a. m. k. mátt þú sérlega
af þessum skrifu markað, að ég hafi verið lifandi, er ég
þessum þú upp og er þú þér en ekkert. Þú sagði, að
þú myndir flýta um máttanotkun og væri þú rétt að þessum þú
til þess til þess, og mundi þú þú þú þú til skila. Þú er
þú þú að þessum. Tel vísu þú skrifu mjög hratt þú, af þú
þú þú. Þú að þú þú þú þú. Með bestu þessum
Þessum Þessum

Rekinn 25. Okt. 1931.

Skani minn!

Ég þakka þér fyrir gamalt og gott, bréf þitt frá 11. f.m. og fyrirhöfn þá, sem þú hefur haft minn vegna. Segja má, að ekki verði bókstítt látið: aðbarna, þau sem þú ert mið þúttur að vera að lesa hagfræði: mörk kerrans er og vænt ekki annar artúnn svo fróður að vita, að skuldumantur greiða gífurlegt vexti af launum sínum og eru „látnir“ gefa þótt, ef þú þyrstir þess. Mætti þú vera mér miklu fremsæð þakklátur fyrir, að ég hef komið þér í skilning um þessi frumstítt: fjármálaáhrifin, heldur er að hugða þú sem hin vanþakkláta gleða og nefna mig skyld og öðrum á móta nöfnun. Sjáir þessi framhanga áhrifunum furta- mibilli dírleika er þótt er aðhugast, að þú ert mér ann fjárhags- lega látnur, svo að slept sé að tala sem þú brínd þakklátisins, sem á þér öðru að byrja, ef þú værir heitarlegur skuldumantur! Segja, en hvað sem þessi látnur, þú áttu þakklátur skyldur fyrir upp- lýsingar þínar og skulum vit vona, að ég megi einhverntíman verða þér að móta gægi.

Þú gætt þátt, þótt: meðal þinnar „litvölu“ þjóttar, Íslendinga og þjóttverjunn sjálfum. Ég bygg og þótt vera áttvælt, að fræða þig um þau títtindi: þjóttum stjórnmálum, sem eigi standa: þjóttum blóttum, þótt að verjann er sá, að: þjótt er allt miklu sögulegra en þú má sjá átt verða vor vit. Eftir sigum þjóttinnings mun og þótt verit bli áttvætt-títtindum, en minn þjótt „Skabarkennslu“ og Kommuníttar er að drepa munu þótt fyrir þjóttum minn og áttur, og mun þótt eigi þjóttur táljast: þjóttinnings þjóttandi. Skitlu þú áttu að þjótt áttvætt til þjóttinnings og Englands til áttvætt, að þótt sé eigi minn blótt þjóttur og

af en látið, tala við Mussolini og Mosley. - Gíttersmannur láta annars sem þeir myndi bráðlega fá völdin: sínar hendur, en áttir segja, að þar sé hver. hendur upp á mót: annars, og man djöfulinn einn vita hver segir þar satt frá. - Nú er mest talað um gussa „bandala-processa“ og þar laus til Glocers og sýnist þar allt vera sami kjöfti á og áttur, sem von er, að manni þáti að verða láti á.

Mikill sagar Íslendinga er hér og hefur verið hér. Til dæmis má geta, að eg var með 3 úti áttur að dvelja hefi hér á „Gafi Skerfjörðum“, sem skýfninga matarinn þjórninn heldur svo upp á. Þar þjóti: þann að heimaleja mig: morgun, og er eg þann þann von þat um að ein hefi: þingit og 3 þannit þetta og var úti: Allt góðu manni autarit, en e.t.v. af mikil af þu góða.

Ér að lesa ágata bóka um vandrát: Englandsinga, skrifata af franskmanninum André Siegfried, í þjótri þjótingu: „Die Englische Weise“. Þákin er skrifat þjótri þjórninn, en mjög glögg og margt skýra er eg hefi séð annarsstatar, en þó sýgi þjórninn með þannu er, þar eg hefi séð þjótri þjótri að lesa þannu í gærkvöldi. Ef þu gætir mátt: þannu mátt eg ráttleggja þu til að lesa þannu, þó þu þjórninn vöndur að vita margt, sem þannu statur, enda er þu þjótri þjótri um völdinn. mikil þjórninn er eg, en gíllit um áttand Englands er þannu mjög skýrt og rökstutt. Hefi annars látið geta að heft undanfarið, þu að eg hefi verið svo óþótt af Íslendingum hér, að aldrei er þjótri, og verið eg að þannu að taka til annars ráta af þjótri í þjótri heldur á þannu.

Ékkir hefur diplomati: þannu skrifat mér svo þjótri að: þannu minn um sé, og áttir þu að „láta“ þat minnast þjótri þjótri skýrðna og sýni sig um þjótri.

Lat þetta duga. Þannu að þjótri þu þu áttur þannu sem láttur. Þat að þjótri góðu þjótri: Þjótri og þjótri. af þjótri er. Með þjótri þjótri þjótri Benediktsson

Berlin 20. febr. 1937.

Glæni minn!

þín niður mi gæta eta illt, allt eftir sjónarmið: ákvartandi af leið: minni, hefi, lífveru og tanngjöf; hefi þessi lífi ásiðt mig, ásamt svefleysi, 1/2 solarhning og hefi og þú skert gent sem og hefi: skil og fúft, og sé ekki þert mi um kl. 9 á laugardags-veöldi að bota vát mitt og tek þú þat fangarít til afsökunar að hrella þig; og er þú endur. Þyngjunn að þakka ritasta bréf. E og heft. Þelst glet: gfi þætthum af mótstöðu elkar Péturs gegn kommúnista öviturum, en viturbæna vert og, at bréf þitt drö heldur úr þögret: minum gfi þú, at þú heftir lokt aprat augur þín þyngjunn þessara manna kindu. þú at þar vátsta katrum. Þega á og alreitar mörkun meginstöðum þess skipulegs sem vit þinum mi vit, þau 3 atviti: marxall, trúi og nationalismi eru öll af mörk til þess matar get: hvítt þau af sér og forðant! Ekki svo, at og sé enn antinn trítatur, en miklu man og og þú er á þar var og, at bota mér til þegar þema, at einhver gfi náttúrulegu undi sé til. Þú þau gfi þjáir samt ekki at rókrata og til þess er og enda ekki þefur. þar sem trúin er enn ekki gfi mig þann, og þú svo var þú þá þegar þat mák utan svita miverandi, ata a. m. k. minnar, mannaþeg skynsemi. -- Þú marxall vartur ekki lifast, þannum má antvitat ekki blanda saman vit venjur og riti, né heldur forðama þann þú þann breytist met mannaþegri breytisgy þú at vitanlega er þann andlegs at þis [!?!] vit ekki hvort þú skilur vit hvat og á, en at þyngjunn varta at bota. Þú skilist, at þann matar blítt: at þann eftir einhverju, sem þann þer, minna manni minum þer nátt og aprata it þu, sem þann þer vargt ita dröng skynþegis. Er þú ekki marxallinn þanninn? Þjót-

ennis tilfinningur vertur síst af öllu umdælt, veru þann at
hinn hefur einhverntíma, en er hún til og mikinn máli, og
önduðast at skilja gang hlutanna en þess at taka tillit til
hennar, og þá Íslandinga veit og, síst af öllu þig, er ~~þetta~~
lorað sig frá henni! - Þetta væri ekki at vera þeirra spekilega rök-
studdar at samstarf þessinga hefur einfaldlega þótt sem
mér finnst vera með um þessum mæðis; og mæðis mér hefur
menn vitanlega tilfara þetta miklu betur.

F.ðsk: kvæð bréf Péturs með þráðum um þína nýju tígu,
er og óska þér til þessinga með, þitt Pétur veit: þ samt
þóttu at þessa miklu eigi á skotumir ykkar, þitt veit er
á þínu veit: at veru at þessa með þessum og taka rök
þessara aðvarlega, þess sem mér sýnist eina veit: at setja þá
vit þessum manulegt þálag, svo sem þér sýnist og sjálfis óska,
þá þessara veit. vitanlega at taka tillit til þessara sem
eins litar: politískis þarættis, misjafnlegra þessara; góðis menn
eigi þá at láta ára munurþessara við þá, á Íslandi er góð.
með: meturinn, þess hefur skal bjalt: og ílt skal með illu vit
veit. - Nánar: þráðum, svo sem segir: nefndarvitum, þ.ð.
nánar manulega er vit þessara, sem og vera at veit.
þessara þá frá. En af þessum með þessara þessara með þessara at þá
veit Péturs, at mér veit: at þessara gegn ofþessara
þessara.

þá minnst á ritunartituleysi þessara, þessara þig vit,
at síst er þessara þessara, þessara er alt þessara um grundvöll
at þessara og þessara þessara við þessara líka. Fallast er ástandit.

Bestu kvætur til Péturs, þessara ofl.

þessara
Þjarni Benediktsson

Reykjavík 14. juli 1932.

Gæri vinur!

þakka fyrir ritast. Fartín gefa vel, og er elskert af
henni að segja. Síðan er ginnislegt að segja, en enn svo
mér elski eitthvíl samhengi atvortanna svo fjört, að eg
þakka mikið frá þeim að segja. Skýpdeilurnar bítar,
: síðar verkun, og hjá Skuld til: eru mi læstan, bítar
nið afslatt: á bítar bóga, en fjó heiber elski á Svein
þungum, at veruleg kaupþekkingur hefur þar hjört, en hún er
tvisvott neutsynleg ein og mi standa sálin um fjör hæg lands
ins. Giltt var einn sítar neutsynleg at komu á samkomulegi,
til, at veita fjó einhverjum hluta almennings samrættum,
því at hefjar framundan munu elski gótar.

Afstata Sv. bítar min: deilurum var sei, at hann
heft: komit fránn verulegum spenati: í rekrtri verkun.,
en hinsvegar höfta siglfirðingar ast sig mjög á móti
komum vegna hvarfs Sutar. Jk. og heimtudu, at Sv. gótt:
rekrtr; heft: til at standa á þeimur karfu, heft: rekrtrium

afst langan tíma, hinsvegar mjó neutan settur ^{í þjóningu} samvát.
vit Sv. svo hvarf áhrifa mun gata afþann. Frammistaða
S. Sk. hín þynlegasta, hann hefur þegar á hann eru
komar þessar sálin, sem af rangar eru, heftur gert
hann mjög hegt at ná sei vitri á Sveini; elski
þvíst hann þrátt fyrir lamafátt g'tarlega leit, og
vit samest sagt segja, heort hann hefur drepit
sig at elski. - Á þessum Sveini eru hinsvegar byggðar
á itarlegri rannsókn hans, og hefur hann mjög
itarleg gagna, en hann mun leggja fram við vörku

leggja nauðsöku og eru allar þarfur á, at Gudm. liggi
marflatur fyrir þeim öfl. enda ^{segi} er, ein og þei þegar
segtu, það, at metarnir hefja þarft, hvert sem ann
hann hefja ort: t, fölsvert. - Hög um þetta at minni.
Dunur þvi heli og eru litt atlegat. Hét bestarétt
og það, sem i því sambandi stendur, gæguer eru
eigi neitt, en elbi er og frá því, at það munu
skjort nokkurt i næsta dögum.

Um stjórnmál alment er skert at segja. Víst er, at
hinn mest: fjandæpur gæguer innan Franssóknar,
þjórt stítt allra gegn öllum, ein og i þeim innu von,
áður lögin komu inn i hann, sí fjandæpur
munu ein vera þannig lengra á leit en munu þessu
gæguer, en þess er at gata, at hann er ein þeim
persónulegur, en at þar vilja fyrir alla munu
hindra opinberan árektur. J. J. hefti mjlega heldit
erindagfund gegn Þj. A. i Borgarnesi og smalað
þar gegn fjandæpunum Þjarna, létit þá gera áráð-
innar, en sjálfur þótt vera at vera of Þjarna og
balað hann sinn skullega vin, ofv. !!

Vertur at deiga, enda valfarsamt, þvenur þetta
nær þvi,

fyrir Þjarni.

Reykjavík 6. ág 1832

Stóri minni!

þakka hit besta lungt og skent:legt
bréf frá 23. júlí, sem og heft: mjög
gaman at.

Þaðan er gmislegt at segja: sjálfu
sér, en ekki gott til skrifta nema þátt.
Um prófessorat:ð gengur lit:ð, deildin
hefur einróma mælt með setningu minni
og skrifat stjórnskrá:na þat. Því:ð
er mi og þannlega at skipa E. A.: S. v.
Altaf á mót: þó og til þess þess þess
í ger, og sagt: hann min, ein háskólinn
hefur undir hann, at ein veri, alveg
öðru:ð heft gert gott, og vit og sam-
ant sagt ekki, heft þat á at merkja, því
at og heft: talit sem sannþykki hann
veri þess þess þess, en efni- og
þyft: hannar ekki mikillan um þess-
unar vit. Tök hann og skiplega fram,
at hér gott: einungis um setningu at vita,
og er skert vit því at segja, því at
þat var heft til þess háskóla deildinni, en

hinn svegar hafa þessara þessara lofat mér
því, at mest mér vert: lagt til vistingar.
er þar at berum, veigist þessara mér þessara
svavarleg; tók eg því fram við þessara
at eg hirti: skilant um setningar, ef eg
matt: skili eiga von á vistingu, mest
þessara á þessara þessara: antvitat. Tal-
at: þessara þessara, at þessara veri ein-
ungis „gestur“: stjórnmáttinn“ sbr.
þessara var þessara þessara og almennilegar
mjög, og veit eg skili, þessara eg hef-
at at skili þessara, er þessara lofat:
þessara þessara mjög þessara. - Þessara
þessara hafa talið skili, at þessara þessara
þessara þessara þessara, og þessara
þessara, er skili, at þessara: þessara
undirvottar-ástandi, þessara þessara. 3:th-
þessara þessara, at þessara þessara
þessara þessara þessara: þessara þessara
at þessara þessara þessara þessara þessara
þessara þessara þessara þessara þessara
þessara þessara, er þessara er Theodors
þessara þessara þessara, og þessara þessara

heyrð látið af lífð:mennum hans, og er
þá trúlegt, að sameiginlegur vinur hans
og þórtan Eyrj. séu hér á ferð. Næmest
þykt og vit, að in þessu vort: og verla
heldur, að það munni hafa áhrif á lega-
leikh, en af þat gæt: mundi þat mjög
leitnislegt - fyrir alla atila, liggur mér
vit að segja - og e.t.v. geta ort:it
þvinnu að skjöli, sé hann á annað kort
mér mótþvinnu.

Stjórnsmálin eru skritin sem fyrr. Nú
er verið að byrja að ræða um þingmann:
þat E. A. "Þjá ráðandi mönnum sjálfst.
no. hefur sig. Eggert mest fylgi, en
öllum þá ljóst, að hann skortir tiltrú
almennings. Þigntur Kristjánsson, min
hafa hug á að komast að, og hafa einhver,
af agitatorum, flokkur: barnum mest
sér, og er sjálfur í mótstjórn, annars alla
ráðandi menn á vort: sér. Þá eru og mjög
margir með Petri Gladd, en óvíst, hvert
hann munni sjálfur, vilja: leas er tilhefudun
með vinnu, in: Stettagötur, Guðrún. Asbj.

no og Anni Pálsson
þá mun og ein lausn höft : hugga af : hart.
lekkla slær, sem sé, að gæri þorb. þari
sjálfur fram, svo sem til að skirra vand-
retum, og mundi þá þóarinn á hjaltabakk

þóna : a-d. -

um brottflutningu Sveins sértu : Blótum
og er skert niðr um þat, annað er víst
mun vera, að gæsum socialistum hær

syður, t.d. Hl. Fr. þótt: þetta berkleyp
þi af þinginu hót versta upptaki og eru

þær vandrotum með þat, þó þeir veri:
þat opinberlega. Annars hafi: Jóhann Guðm.

þannur þess þakkaður verit þinn blitasti vit
þeinn þ einborantali; vidurkert samindi

skattvika þ. þk. osfr. þ. þ. er mi þer, og
þeinn: Hagn. þ. þá þat eftir lönun, en þ. þ.

þat á þeinn at þeiga sér, Hagn. þ. svo sem
þi þ fullþingis þ, þi þo. vilði þk.

þjórnin þýtt annars þer, A og þingast
þi þ þerist laugt með hagninu og þerir, á

þann; og mi þ. þ. þi þ gæva, þri at þá
þiggen vid og er þi þat blóþingis.

þat þetta þeiga : þi þi, skri þa þeinn þer
þeinn þi þeinn at þola þeinn þ þeinn þeinn
þeinn þeinn at þeinn þeinn þi þ at þeinn þeinn

því ætíð að þetta lá dögur
Einskipt og þessa útveðninga um
atvöldum. Þessi er þáttur af
á afgr. félagsins sta þá þá þá
hjá þá v. h. h. h. h. h. h.

Reykjavík 20. ág. 1937.

Því vinur!

Ég man þola gert ráð fyrir því síðast er ég skrifaði:
því, að ég mundi bráttlega hrifa þér nokkrum línur til
vitbóta, og er rétt að gefa það mér, þó skert sé að
segja. Skrifast: Þú ert fyrir mig um tígu mína, og
það hefur að segja þér, og þetta skert gerst á þessum
máttum síðan, enda hef ég mi setninguna og vert
þér: embættinu fyrst framman af a. m. h., og fyrir
fult og allt, vara ég, nema mér takist þér ver,
er til þessu þessu þessu. Þetta er, að starfinu sé
virkulegt, en skili er þessu vel þessu, þetta
tillit er til þess, að gífurlegt munu í þessu
vera nokkur þessu, sem skili þessu þessu upp:
þú ert embætti, þó gott sé fyrir mig, engar man og
eirhleypan. Mér skilst, að ég þá mest hjúk: þessu
ca. 415 kr. á mánuði, og man það þessu með þessu
þessu af þessu þessu, sem þessu og óþessu
þessu þessu þá á skrifstofunni málaflutningum
þessu! (er þessu þessu þessu að vera óþessu þessu).

Mér skilst sem þátt þessu: stjórnmálum, slíkt er
um þessu þessu þessu þessu, að öðru þessu: er þessu, að
Alþbl. er síðskrifandi um ísamkomu þessu sjálfstæðis.
máttum út af þessu. Þessu eitthvað þessu til: þessu,
er þessu á allt annan veg er Alþbl. segir, t. d. er þessu
sjálfum þessu þessu þessu þessu þessu, að M. g. og

Bl. Th. ann, eta a. m. f. vörn : upphafi, sína eindregnari met
Sígurti Eggertu en t. d. falk. Höller. - Svá sem þú veist þú
veitir þig. E. ekki lengur lítthelli, þú mægt sé vel um
hvern, og mæna þeir semir ráðandi menn mjög líkandi
vit að setja hann á oddinn. sagt er þú, að þeir forl. menn
semilega samþykka þessa framboð S. E., og man þat þú
venda ofan á, þú vitanlegru sé margvíslegru hann : líts-
mönnum um. - Amars er langt orðið síðan ég hef ~~stítt~~
lítt nokkurn þann, sem eitthvæt veit af ráti, og er ég
þú heldur it: á þessum um sinn. -- Ni þava bjótholl -
samningamenn : Bl. Th. og þeir Annas. met D. N. Alex. :
beidd og list mér þú, ef þú getur komið þú vit, at
þú gerir þú þig Bl. Th. og þessum þessum atstætt um
stærðum, og tel þú. þessum merkan manni, og er þat
met sett, at hann hefir hugsat þú at þessum við-
vel og er vissingur at vitkali hann á þessum hátt.

Get m. Skarp. þat þú þig : Sígurti höfn, sem vit þú
var. Svá sem þeir "þú" sí" ráðgjafum, at mér
skilist þeir óþarlegur til at láta vörn þess á þess
þessum mí, sí þessum matarinn er dætur, þess þat
vera þessum á þessum of, og man þat þessum
vera "A. A." sem þessum högnuðum : þessum, sem öðru,
standur. -- A. A. er oflest vitur matar, og þessum þessum
þessum met þessum, en þú er þessum þessum um of,
og er þessum þessum þessum þessum þessum þessum
þessum er sagt, at þessum sé þessum at þessum á 15 manna ráttum ^{þessum} _{þessum}
veitir þessum til at á þessum, þessum þessum
þessum þessum og er þessum þessum þessum
þessum þessum og sínu þessum. - Þessum þessum
þessum þessum þessum þessum þessum þessum þessum

Reykjavík 17. sept. 1933

Trani vinur!

þakka þér hið besta mjög skamt-loft bréf frá h.b.d.g.
Sagði þú margt rétt í bréfinu og umhugsumarvert. Sérstak-
lega i hugsumarvert eru ummáli þínu um grundvöll milli
skotunnun manna, og er ég þér als ekki fjarni, að þú
vát: mér moralskt eta stótt mat en skynsamlega fugin
ábygðun, a. m. b. mjög oft. Mér virtist, að flest sjónarmít
meiri vöðustytja og skynsamlegar ástætur fara að ginn-
barar álit: um sama efni, ekki síst um grundvallarskotun
manna, og er þú oftast „tilfinningur“ sem sker þú ív. Þetta
mínir þú vitanlega ekki gildi skynsamlegar röðleiklu á
þér sést: sem hún erli sína sambærant nær gfi. og oft
sigst í ginnbarum málium kynlegum röðleikum heldit
fram og eru þú oftan byggist vel manna á skotunum á
vanþekkingu og blindni á stafræðni. Af þessu séi þú
sennilega, að ég mun þér að mestu samnála um þetta
efni, án þess og þú haf: þú eru fast á kvætna skotun.

Þitt er ég þér miklu sítur samnála um, að vegna þess
hitt ginnbart líf þér á landi sé ~~er~~ vitljótlegt, þú sé þú þú
varla nammi þannandi fegin almennilegt fólk. Glef: metur
áhegnum og fylgist sjá brestina, þú er einmitt um þú
mínir ástæta til að kafa sig frammi, enda þú ekki á
metan loft að bærta um verkafislegheit. Annars er
morallegi manna þér hinn verst: fráskuldu, menn sjá
þessur hlut vinuáris: sambandi vit annar, einnig á þeim
mítum þú sem ekki má taka mörg tilhit, h. d. þegar

enn er at nota framberandi réttvici eta vernd enn borgar-
anna, þá er litit á þau afri frá flestum öðrum sjómanninum
en þeim, sem skyldur mundi bjóta góðum og heitarlegum
manni, þ. e. neyva hefja sig afri fjöldum og neyva at litka
á málit frá þeim réttlatissjómanni, sem okkur er þó,
þrátt fyrir allt: blóðit þótt.

Þátt er at tala senn síð frá þeim hallega og skera sér
þegar at hverdagslegum efnum: þótt er þá einum þess-
insgeri hér: hvik. Enn er allt óvíst um hvern sjálfstun.
bjót: fram. Flóðskrifur einhver þótt: samþykt sigi þótt
skald. og kann fallit á, en á Vartarfundu: ger þótt:
verit með ca. 90000 70 atkv. þótt at ganga at þessu. Sköftu
þeim Sigvartar Eggery og Kristjánsson drögut at töluverðum
lífsalvæð, Eggery þótt mest, og þótt at falla þótt uppst.
enn þótt. - Men mi gert nótt fyrir, at neyvalokþótt þeim
fram meðal félagsmanna Vartar og Gleindells. þótt
alt þótt blótt lit uppbyggilegt og þótt þótt miklu
nótt þótt og litilli stjórnskrá. Enn þótt er at meiri
blótt: sjálfstæðismanna hér er ógagnandi.

Éftir þóttarverðar er munur sá, sem er á þótt at
verðalíða þótt, sem vinnu vit síðverðar mi eta: þótt.
Mi þótt sjómannu vel samilega ritkomu og gott senn at
þótt, en: þótt þótt þótt litit og þótt með réttu átt at
þótt enn minna. Í þótt sögðu jafnarmannu at þótt þótt-
þótt þótt en at þótt, en þótt þótt þótt þótt þótt
þótt er þótt áttátt. - - Þótt þótt þótt þótt þótt
de þótt, en þótt þótt þótt at þótt þótt.

Þótt er at þótt. Þótt þótt þótt, þótt ein þótt
þótt þótt þótt. - þótt þótt þótt.

Reykjavík 1. okt. 1932.

Glævi vinnur!

Pétur bróttir skrifaði mér, að þú værir lesinn, en þú ert alvarlega, þótt mér þæt samt gífrið illt, þú vonandi sé, að þú hvíttir þetta bróttlega úr þér, og vertu mér full heill, skalt samt að þetta hlýtur að hefja þig og - til ís á allan hátt.

Glefi verit að skrifa Pétri og þat tók með frátöfum lengri tíma en ég hefði hugast, og get ég þú líkist sem skammt skrifast þér, sem ég þú hefði atlað, enda er svo sem skammt að segja. Mér lítur vel, eftir tvo daga verður skolinu settur og byrjar þú þat vanda-sarna út starfist, þú get til hef: og einungis heft af launahlitum: að segja!

Þeggt st. er þú mér mikill á lofti og hatar fullur gegn þess út af öllu, sýngur á morgun og er þess að öska, að þat takist vel.

Í stjórnmálum er mér mest talað um „sekmanninn“ M. S. og er líklegt að þat verði bomba f. g. mér fagnar þessingarnar að láta dema þann. Glefi skrifast Pétri ítarlega um þat mál og skalt þú ganga eftir að þú sést þat stað begra, -halvitar nokkva löngun til þetta verður að degra.

Með bestu hvatningum

Þinn einlægur vinur Þjarni Þenn.

Reykjavík 15. Okt. 1934.

Glævi minar!

Ég mun í míta þeim, sem ég sændi þér um daginn, hafa gert
mít þessu að segja bráðlega að bota hann upp með einhverju betra,
og er mi rétt að gefa þá tilraun. - Nýlega hitti ég Þjórn Þjóma-
son og sagði hann mér, að þú hefðir skrifað sér og sagt,
að hann gat: hjá mér fengið að sjá ritdeila, sem þú staddir í
vit einhverum Dana út af ummalum þeirum á mótinu í sunnu,
en þú hefðir otlast að senda mér hana. Vilði einhverjís geta
þess, að slíka sendingunni hefði ég einn ekki móttakið en bit
með eftirvæntingunni þess að heyrja nánar um þetta. Þú er
og þess að minnast, að þú bestir mig að greiðast eftir
best söngbók stúdenta hit: og láta þig vita; og hefði gert
móðkvar tilraunir til að afla mér fratslu um þetta mat,
en ekki tekið um að þú mólkest þess: ut út sér roun-
sóknirni, en skal segja að herta mig og láta þig
vita betur síðar.

Slítan er ekki mikil að þetta svo og vit: til. Politískt lif
er heldur byggð á mi, að þú er mér þú; hann þad álit
þú e. t. v. mest af þess, að ég sjálfur gef mig meira að öðr.
um efnum mi um sinn. A. m. k. heyrðist mér í Skólum
Pítavssyni, sem ég hitti: nýlega sem smöggest á götu,
að hannum þattu þetta merkilegri tímar og mi munder
tímanum: vanderum, og þú vantarlega heims byltirgin
í uppsiglingunni. St. er annars sérfræðingur: „afbróttum“
Magnúsar Guðmundssonar og veit þar um öll þau skjöl,

* Skriflegt er þetta og: mæta mæta var þessum Magnúsar breiðlaust mjög á því
 að hann vilði þá að sjá öll skrif málsmanns síns þátt væri lagt í dóm. Földur
 þessur er að m. öskja: að mæta þess ríttar þessur Magnúsar breiðlaust mjög á því
 sem hann hefur t. ö. að þá er þetta einn þessur Magnúsar breiðlaust mjög á því
 en m. sagt: sem þá mæla þessur var rítt. at skila þá: þessum einn að m. öskja
 skila þessur Magnúsar breiðlaust mjög á því þess!! Þá mi breiðlaust
 vit, at dómur þessum á Magnúsar breiðlaust mjög á því þessur skila þá a
 lengra er víða t. ö. þessur. - Magnúsar breiðlaust mjög á því þessur skila þá a
 þessur mik, sem var þessur mæla þessur einn þessur og þá skila þessur einn á
 þessur, sem þessur er að m. öskja þessur t. ö. þessur, en þessur þá a
 heild ríttar mjög af málsmann. Þessi þessur skila þessur einn Magnúsar breiðlaust
 at mæta, at a mæta á mæta, þessur: þessur þessur: þessur at þessur
 málsmann at af þessum at þessum. -- Mbl. hefur rítt all-þessur á
 þessur þessur þessur og þessur málsmann, sem eiga at þessur þessur
 þessur þessur, og þessur skila á mæta: þessur mæla, at þessur þessur a. m. öskja
 þessur þessur t. ö. þessur t. ö. þessur þessur á þessur þessur: - þessur þessur
 þessur: málsmann er þessur, at þessur mjög málsmann mæla þessur
 þessur. virdist at þessur at þessur á þessum þessum mæla þessur og þessur
 at þessur málsmann ríttar þessur at þessur þessur. - þessur þessur
 þessur þessur á þessur at þessur.

Þú er eg breiðlaust at vera vit þessum: vinnu vinnu, og
 þessur at þessum einn þessur, a. m. öskja. virdist mér svo, en mér
 og þessur at þessum líki vit mig, en þessur er breiðlaust aldrei at
 þessur. Þessur þessur þessur: eg breiðlaust þessur, en þessur skila þessur
 en vit mæla: breiðlaust og þessur þessur t. ö. þessur þessur þessur
 þessur einn vel þessur og þessur þessur mæla þessur þessur
 mæla þessur. Þessur þessur þessur skila þessur, þessur þessur, þessur
 þessur t. öskja. - þessur þessur þessur þessur þessur á þessur 18 og
 þessur þessur mæla þessur, og þessur virdist þessur, en eg þessur
 þessur þessur at þessur þessur. - Utan áskrift þessur þessur þessur.

Þessur þessur þessur, þessur þessur þessur at þessur at þessur. Þessur
 þessur þessur: vel mi og þessur.

Þessur þessur þessur
 þessur þessur þessur
 þessur þessur þessur

Dagfrésit.

Reykjavík 16. Okt. 1931.

Stærni vinurl.

þakka þér hit besta langt og ágætt bréf frá 12. þess. Þess og
irþingun þess, er fylgdu með: öðru bréfi; hef og þegar þess
þess. at aflokunum þess, til þess. þess gætur mig, at þú
ert þú samlega þess og átt von á at sleppa bráttlega; þess
þess og minna til, eins og þú segir, þess þess drögum nokkum
þess, er mest um hit þess at þú verður hit bráttasta full-
þess af sjúkdómi þessum. - Þess vortit þú standa þess ágæt-
þess: þessum hit þessum og er áttit, at þess standa
þess þess þess þess: at stórt svari þess og þess þess þess
á þess hit öll þess stórt, sem þessum máli skifta.

Þessi er og eins samnála þess, sem þú segir: bréfi þess um
M. S. og máli þess, og þess rétt at vika þess mána at þú
þess. þess er þess at gæta þess, at þess er þess um stjórn mála-
þess þess M. S. áttit at vika. þess þess væri miklu mundi vitan-
þess í þessum at lita þess sitja: þess embatti, of þess væri
þess um gjaldþrotavik, og þess at þess væri hit þess mundi
þess stórt: þess af þess politiska af þess í þess máli þess af
þess vithisinnar né þess þess til af þess þess vega. þess
þess þess þess á milli þess. - Þess þess á þessum á þess,
þess þess þess þess at þess, at þess þess þess þess þess
þess þess: þess þess og þess þess þess þess þess til
þess þess, þess þess at þess þess þess, at þess þess
þess þess þess þess þess þess þess þess þess þess þess
þess þess þess þess þess þess þess þess þess þess þess
þess þess þess þess þess þess þess þess þess þess þess

máli skilftir, enda hefur einungis verið um það mál opinberlega. Ég
fyrir efni held og fram og rökstuddi nokkurt, þó að vissi í flýti og
þessu. Losavalega, í bréfi til Péturs, að um sök að lögreglu geti
ekki verið að nota. M. a. s. er og viss um, að mál á hendur M. G.
hefti: aðrei verið höfðat, ekki einu sinni af G. G., af M. G. veri
eigi svo ólámsáttur að vera hann sjálfur. Lítt er annað mál,
að þegar málsökin er hefin má fleust finna sittkvæð, sem
geti: rökstutt „politískan löng“: augum ífróðra manna, sem
blanda fyrri samman, sem þeim „fírst“ óheitarlegt og þeim, sem
dæðshög talja heyringaverð afbrót. - Þegar gengit er mi út
frá því, að M. G. sé saklaus og sakleysi hans sé svo augljóst,
að samvísingarnar áberandi hefti: eigi hefði áberu, þó er
vitandi engin ástæða sök, að slík áberu hefin af því líkum
manni sem G. G. (líkingar á honum þarf ekki) annaðhvort: blinda
haturstæti: eða til að útiloka M. G.: líki frá stjórnmálum; sé
tökin ávarlega og M. G. geti: þess vegna ekki orti: t. v. h. herra.
Lítt er annað mál, að mál hefti: verið að fuginnskipa niðurfell
áberuunar um löng og M. G. tala við embætti, þó að þess
sem þeim var fjárfsta frá upphafi: var engu meiri ástæða
til að láta hann verða löngstökum til þessu, þó í þessu
hefti: fuginnskipat mál, er þeim í þessu var einmitt flændur
burt um svipat löng, enda lítt í mesta máta öviterkvanu
lög að láta jafnvel slíka áberu vera yfir löng: löngmál.
Skiljanlegar mannlugar ást. vntu þess þó valdandi, að mál-
ura var haldit áfram til að löng er geti: gengit.

Með þessari rökfræðu hef: og viljat sjna, að engin ástæða var
fyrir M. G. vegna óþaga áberuunar einu er að draga inn reglin

og láta J. G. þannig minna leikinn. En þá sem sest gengið út frá þeim, að sakleysi M. G. sé í raun og veru óvafengjanlegt en að svo er veit ég, að mér miðlar þarum höfðstíngar telja.

Þeim regin þá e. t. v., að það hvort aðhafið verði heimfært undir síður. hefur og sé áskatriti, hið sé áskatritið, að það hef: verið óheitar. best og manni sem ekki sé vandari að vörðingur sínum en þannig agnd sig sakar um slíkt eigi ekki að hefja sam viðherra. Um þetta er þess að geta, að það er hvern óvithorandi en þann þá að vera með út af fyrir sig. Skal og og mitarbenna, að það að heita skuldumum svo sem hér er um mæta: tveir áttir sýnist mit fyrsta tillit ekki „fair“. Við atkugum þarfor málið þá allt öðru vísi mit: M. G. taldi að skuldum þessum gæti aldrei heitt B. t. l. falls og þegar þannu gerin upp mit sig hvort gjaldfrót sé „efri vofandi“ þá þarf þann ekki og á ekki að taka tillit til þeirra (þv. status gæta allir að mi skuldumantar fengit allt sitt t. d. heftu þeim levar um sig gert fjárvörn). En þegar B. var kominn í frót á annat borti, höfði málið vitanlega allt öðru vísi mit, þá var á líklegt að skuldummi þess væri eigi hantar leikinn en aðrir. Málið hefti þá vitanlega verið um skýrera heftu skuldum ar verið „gefnað“ allveg upp, svo sem og var gert að lokum að mestu um á e. t. v. að öllu. Í mögulegt er samt að telja þessa fram þann óheitarlega, vitanlegt er, að starfi málfly. er að halda meði skjólstætinga sínum sam albra-ferstast fram, og er áreitanlegt að hér hefva ekki verið farið út fyrir þann takmörk, sem ni stítt setur sér!

Í þessum hefva verið gert með fyrir, að mit M. G. verði heitt best: höfðstíngum og síðfariðlegum máliþvarta og þann komist vel

frá heitaveggja. Þá er skili áinn áttasta til að vitna til þeirra
anti-íhaldsmannanna, að eist sé hinir betri og farist þeim frá
skili að láta mikitt og varri frá öðlita vitarþvannilegra að heita
hér þeim nöbun gegnvert þeirri gleypljórt, sann um er að
meta, en þat þessum þeim er deilige breitt! — — —

Um þinas þorbergsson séntu: blótum. Skil og skili annat en
deyr dífissunar þar bráðlega að opnat þyng þonum, eftir eigin
jätningar þess.

Þomirgannar þeirra þritsamlega þann og þina, að þylgi sjálfum
er um öðlita hér í þa og þar jafnvel: vöxt. Þeistablega eftir-
þáttarvertar voru uppl. Mbl. um þegaritg. í þelfurþiti,
þenn Alþbl. vart að vitarþvannu rötta að mestu, enda öðveigun-
legar met öllu.

Af sjálfum mér skert að þetta. Þar þarinn í situstu
vitar af þölgu út frá þáinn og vart þessum þinnarvithill,
gat frá altaf rött; þá þitt að skera: þetta og ég alveg
götur. Þessum gegger stóðþysalitt og er skili mikitt
af þessum að segja, a. m. b. skili af minni hálfa.

Þona, að þu vertu sloppinn in samtoninn, þegar þu
þert breif þetta. Skrifastu þitt fyrsta.

Mest þessu þessum

þessu einlegu vinnu.

Þjanni Þenediktson

Reykjavík 4. des. 1932.

Blávi minur!

Ég þakka þér þarlega fyrir bréf þitt frá 17. nóv. Þú er að hugsa, að þér skuli kafa „skagit niður“ og deöl þín lengst farna fram yfir þat, sem vit var beiðt. Þona og þó, að þú vertir örtum frískur um þat leyt, sem þú fært þetta bréf; og mest er vitanlega um þat vert að ná bata áður líkur, þó hitt væri bestur ~~at~~ þat gengi sem fljótast.

Mér líkar eigi alls-þóttur allt sem þú segir: bréfi þínu, en vit eigi hvort þat tekur þér að fara að litast um þau efni; samt er samt huggt á gervanlegum misshilmingi og fessvegna leiðréttingarvert.

Mál Magnúson G. er augan veqium útrætt aða atþugasemdir þar um eftir dikk og disk, þó mi komi.

1. Dikk má um, hvort gera hef: átt M. G. að ráðherra. Allir lögfræðingar töldu þat óhætt, og sakfelldómur útlöskatan. Ég er á þér, að óheppilegt hef: verið að láta best: löm ganga um málið og M. G. fara í ráðherra set. Ér þú undirskinnari áfelli má segja at málsköltun hef: þú elki verið áttatuklaus (sem þú þér vanverulega er) og þú er rangt, að M. G. skuli kafa gerst ráðherra; þess er þú at geta, at mest misshilming löms valdneis var elki lægt at veikna fyrirfram.

2. M. G. hefur elki komit ósamilega fram gegn G. G. þegar áttatuklaus er tekur til greina. Ditt þau, sem þú vitnar til, köftu á lögfræðingamáli elki aðra merkingu er at M. G. mundi áfrýja áfellisdomi, og slíkt er þú atneis lægt at taka

sem hétum, at undirdómurinn hefði eitthvert af öðrum af öðrum dómum.
~~Þetta var full ástæða til~~ Til hins var full ástæða at sýna, at Gler-
manni, þó at vitanlegt var, at hann hefði: notað málið politískt
sbr. t. d. skrifaleikinn út af upplýsingum vitar. málinu gagn-
vart ritstjóra Alþbl. og Væðingbl., deilgjummar um þessu frá
þessu Petri Magn. ofl.: Timanum, þeim, sem hann veigir um
málinu og gagni þess, er full vitanlegt, at allt þetta þótt
: andstæðingablot M.-G. met vitund G.-G. og semt sbr.
heimurk fjármálaáhrifum hans og líkt hann samt á mestan
vera at rannsað ^{málið sem blálaus dómurinn} - G. þ. er annat mál, at sliðar deil. n
milli ráðherra og dómara eru lítt aðillegar, en þó leitast
sáðannar a. m. k. af einhliða.

3. Notkun M.-G. á skyldmennum skuldnum er lögleg og
alls-þeki óleitastleg, eins og sést vit athugasemur.

4. Þá gerir mér upp skotum á starfsemi lögfræðinga, sem og
þeki hefði; og ástæða og sannast sagt um, þessu óþessu manni
vilja fara þessu lengra um moralsker kröfur. En: þessu máli
hefur þessi verið farið út: þá hlit málið: opinberum um-
rættum a. m. k., og greina þessu þessu frá þessu hvar er lö? G.
er þessu gerðin þá þessi í fjórum bréfi þessu og vit þessu minnst
sem ummáli síðasta bréfs þessu. - Ámurs er min skotum
þessu, at M.-G. standi um þá betur út frá moralsker sjónarmið:
er nokkurn tíma lögfræðilegar. Hann hefði semilaga getað haft
sveigast upp um málinu fjárhagslega þá B. hefði verið gerður
gjaldfróta 1929. - Sbr. venur þessu var þessu fullilega hæfilegt at
hjálpa þessu til at fullnægja kröfur út af einþessu
sjóð þessu, sem ástæða var, og hefði: enginn lögfræðingur þessu

vísat því máli frá sér. Með þessum mátti: þá eðlir ganga á
hluta annara breytinga, og H. G. gætti þess einmitt vandlega
at svo væri eðlir gætt. Skv. þeim upplýsingum, sem fyrir
hefur verið lagðar, og er eðlert annað en vitfirring at þar
er gætt: skift máli vitneskja, sem hefur þekkt: fyrsta lagi
5 mínúttum síðar er ástandið þá, at breyting atstat-
um.

5. Aðdróttarinn þinn at hest:rétti: eru byggðar á skunna-
leik. Þá er rétt, at sumir dómur hefur eru vafsamir, og þá
þar með sumir þeirra, sem mest hefur verið um deilt: í polit.
En yfirleitt eru þeir þá eðlir, og: heild er eðlir þá raka-
laus byggj, at þar hefur þessi polit:skvott skotana dómavarna.
Undanfarna mátt: hef: og stundast löma hestarettar sín.
^{þessi laga} ~~þessi laga~~ at, at vissir eðlir réttalega með þetta fyrir augum,
er at þeim hestri lobarum er og miklu samfaritari er
áður um, at hest:réttur er göður lömsköll, sem ástætur
hefur hefur verið svívirkur af vitlaerum og þekkingar-
lausum mánnum.

6. Dómur Glannans þar eðlir stöðist. Með einblita frásögu,
rangfarshum og hártogumum tekst at gera H. G. forbyggilegan,
(er heita manni mátti eðlir gera þá með sömum atfert?). Lög-
sáttum fyrir skat H. G. hefur H. G. eðlir tekist at ~~þessa~~ þrátt
fyrir þessa atfert, og þá hest:réttur ~~at~~ sakfelldi H. G. vegna
hans framfaris, er þá þri: og eðlir, þá verður hann at húa
til nýjar forsendur, þá at þessar fá eðlir stöðist sama
eðlir þá, sem þar eiga at gera.

7. Þá gerir of mikil er þá, at menn sín valdir: í ratherra-

stól f. g. einum til hátungar. Þessum mun H. G. ein hafa fengist
og sýnt er mi at segja um D. Th.. Mann er ekki ákallur til at fara
sinn i stjórna sinn og mi standa aðrir, ekki síst þegar embættistíminn á
sinnvegis at vera h. u. b. minnstur, slv. þvi, sem vát er fyrir gest.
þá er þess at geta, at af hartsbeigðum forvunáminnum hafa sjálfst.
ekki marga, en slíks þótti mi vit þurfa. Einn þat, at D. Th. stund
er A. A. nær en flestir - eta allir er óhætt at segja - at vi sjálfst.
og þvi atlílegt at hann taki vit, er ella get verið kalla á, at
öll samvinna fælli vitur, ein og mi var, og at þat var til
af hálfru f. g. & Co. - Slv er heldur ekki sem kvíma flokkstíminn
at vata og horfir þá alt öðru vísi vit um lögfræðing sem
dómsmálarb. en ella, þegar um 3 er at gera en ekki 1, enda
mi um kvíma brátaþingda ráðstöfun at vata ^{með} ~~með~~ slv
óvenjulegum atvikum. - þessv. var at tala um ófari at eta þ.
Annars er mægt á huldur. f. g. mun hafa bet:ð fullkominn

ósigur á flokkstíminnum ávistar fjalls og er mi sem sinn sig
af honum drög. Þu þat bil er dómsminn á H. G. þann var
hann upp á sitt spráka, og sagt: Tíminn þá kvínt, at
grundvöllur er samsteyptgjáminnar veri horfir, og
er Truggi metmalt: i mesta blati var kvínt kommentar
vit grein hans og kvíntis sennit vit in hann! þat mun
Fv. og A. þá hafa þótt fulltar hit: til at bygja og
óvíst þvi hafa vát yfir blatinu at mesta sitan,
kvínt þvigi sem þat stendur, enda munu mi i at sigi
hit in di, sem yta vit f. g. óþegilega at siginn dómi hans.

Ég þat þáttur um daginn at sigra þvi kvínt vit af
upp þatinn q. v. o., og er ekki miklu vit þat at vata.

Þann sökna : þú málir sjálfst gænga best, og veit ég ekki gænga
best veldur. Þóandi ventur þú heyringar þar frá á kvort-
vöngum þeim, sem þú vottur að verla, og til mest, en þú mit-
ur munu þessi þeirra hafa þegar en atlat var : fyrstur, enda
ekki um gott að gæra, þegar flest höggis vottur veitt aftan
þú : mikilli mannföruga; um þessu dvergþeg að standa
vit annis verla er vitanlega ekki að nota þjá þessum
þekki gæpamanna. - Stofnun mikilögður : einhverri mynd
er vitanlega óþjáþessum náttúru, og um skrif Alþbl. (er
ekki sé minst á gæpamannaþessum Verlaþessum.) : meira lagi
þáranlega og örökstudd. Einum er framminstata Gletis veld.
þessu „blán“. Fyrst er Alþbl. látit þessu óeirþessum
og skella öllu á þessum minsta, og G. U. sjálfur létit afsök-
unar þjá stjórnaþessum. Síðan mestest Alþbl. og Vísir til
litill. að gæta um stólabrot Gletis, en þú mjög veigi-
lega. þú létit G. U. sjálfur óþjáþessum fram á viggullis,
er at þessum 9. nóv. og heintar af þessu varalþessum, og
þessum þessu þessu óþjáþessum fram, að þessum er þessum um
að þú þessum að verla beitt gæra sjálfum þessum.
Þessi þessum þessum^{er} sem þessum þessum, þessum : þessum : þessum
þessum þessum.

Af sjálfum mér er ekker að segja. Þessum gænga þessum
þessum mér, er þessum öðru þessum er um þessum þessum um á milli.
Þessum þessum þessum þessum : sambandi við Stúdentabl. 1. des. - Þessum
þessum þessum þessum þessum þessum. Þessum þessum þessum
þessum þessum þessum þessum þessum þessum þessum þessum,
sem átti að þessum þessum. Þessum þessum að þessum þessum.

Þetta var mest þort: mannaföt og sat: kemurastóli, allt mest
ljótasta mót: og óþegunt á at líta. Spurt: G. hvort mér væri
á mót: skapir at mynd þessi birt: at: blattinu, en gef þá er áttón
en og get skili öðru vísi stóttu en hann var sjálfur á mót: þvi at þetta kemur áttón-
skjeringar L - Eg tók þessu vitanlega fálaga: sagt: at mér myndist
myndin ósamdæleg og sei litla myndin: kemur, en þvi réttu
hvort birt: at: blattinu en skai eg og þessumlega væri mér
á sama - þitt á eftir geng og út og hitt: ^{at f: lúkkum} mér einn in stúdentu
ráti: og spyr hann nafn ein þessa mynd. Segir hann mér
þá, at allt sé: upprámi út af kemur. Flestum ráttmánum,
ein þess fulltrúum lagadeildar, þessi þot skai mér meinni átt
líta óskaprat þenna, en þó kemur Sv. leggi gífurlega mikitt
þapp á þot svo at mérri stappi at ein breiðan: illvilja sé
at rata: minn gort. Sí eg þá tilgang G. G., sem sé at þá
myndina ein: blatt: mest þvi at þessa fygir sig, at eg
heft: skert á mót: kemur, sem sagt óþrang skapur og lit: l-
mensta: mesta máta. Slan eg á legur, at G. þann blablaði
mest þetta sitt in vitratu skapar, en þot vart þá ofan: kemur
þvitt, og heftat: máhinn svo, at G. kröblat: frá blattinu
mest þetta áttförtur sitt! - Sílk stólk en leitirleg; skai rist er
sem hér uppgötvat: st lausleg arís, frá kemur, sem eg hef: skert
heft saman vit at salda þvorki gott né illt; en vit: frá heft:
skai verit heft at taka þeirkingu ófátis þessa: leit: skert
stúdentu öðru vísi en sem f: lúkkum einn, at eg væri þalinn
mest átt tuddi: stúdentahöpi: alment!

Þetta verður at deiga fyrst um sínu. Vona at þvi
lit: vel: þinn einlegur vinur

Þjarni Benediktsson.

Áhrif yfir -

Reykjavík 12. jan. 1933.

377-13
182
191-17

Áhri minn!

Stundlaust er og þakka fyrir hin listur! Svo og bréf frá D. Des. læst, fróðlaust og skamtlaust. - Stótt þótti mér að sjá, að þú ert enn á spítalanum, en vonandi hressist þú brátt og vitanlega er mest um það vert, að kærleikur verti góður og varanlegur þegar hann kemur.

Vit dæmi hvort og á sum að leggja í þrötu út af M. G. til einungis taka fram: Annals G. G. & Co gefu fult tilhlutning til að etla, að M. G. hefði verið drögmín um: málið, þegar "bætur P. M.", og hefði D. Th. dæmi vitat meira um málið en þá bætur, og skv. annaðhvort G. G. var hann dæmi skyldugur til að vita meira, þá finnst mér dæmi athugasemur við það er þú hefur eftir hann og erum þá situr þú hann stóðdi M. G. til rithennar-tíðar! Annars skal og gáta að mér er óþakkaðtt hefur hann sáttur þér fram á málinu áður en M. G. var gertur rithenna.

Blítt vit og, að G. G. stótt sjálfur að a. m. G. sennum ávarsgreininum á M. G., tré og listur þar: Alþbl., og er þú dæmi ósennilegt, að hann hefði þér þessu laust til dæmi: þat, sem listist: Tímansum. - Ánda þessa er mér einnig þakkaðtt, að: Væðingstíðingur hefur þegar: stótt list þegar frá skrifstofu lögreglustj. sem þat er átti að vera þakkaðtt, og var: þú tilfelli næmst annari list til að dreifa er, að G. G. hefði sést G. G., sem þakka til þessu þessu dag, og G. G. blötinu! Þakka þar svo á

milli, og sigrir slágt sambandið. En til þess bendir margt fleira
Eugenia vel: er heldur á, að Orðalýðsl. hefur ákveðið að hefja
heft atvögun á skjölinum málinum, á sama tíma sem St.-G.
þó hefur: sigrir, að hann vildi skammt láta uppi um málið,
en skjölin vora á þessum tíma skil: hörsdum annars
en hans sjálfs ^{og dómsráðgjafar: hans} skilt má vel vera, að hann hefði látið St.-G.
þá þau og St.-G. G.G. og G.G. St.-P., en það líklegur skil
úr því, að St.-G. lét nota þau til polit:skra árið á
St.-G. - Þannar sö og skjölin um líkt heft: - eta afrit - en
það var: gegnum dómsráðgjafar: og sakbrenning

því gleggnir því, að þú segir, að M.-G. heft: - i grein
ninni hótað St.-G., en því svarati og svo, að allt hans
þjódin skil annað er að hann mundi áfrýja og er
það rétt. - En það annað gat M.-G. sagt um vartanlegan
áfallisdóm, sem á þessum stigi var vitastar, en að hann
vari „polit:skur“? Skilt er það vægasta.

Um moraliun: málinu skal og skil deila. Vil sigrir
fullgætt, að margt mundi teljast á moralskít: vitshifka lífi
af þetta gró: svo talið. Þó þú þessur er matar óþr: t:skur
og vit Eugenia hefurja hann skóðum hann hefur: þeir
áfrum, en hann segir: vit mig eftir að hefja atvögun
skjölin er á þar kv. dómur gæla „að hefja málaforvélur
matar sem er, mundi hefja viðlegt Bálvius þat sama
og M.-G.“

P.-E. og endannir þessa þessu máli skil vit. Meir álveg
óþannugt um innleiðtar M.-G. þágrir þessur.

Annars hefur löggfr. þá þessur vitat þess greinar um málið

Í þessu niðurlagi, sem ritstjórnargreinar, og skal ég veðja
að sjá um, að þar verði sendar þeir, er þess er að
sá þessu þar en verit er að þeir ni. —

Glefi elski þessu þessu Einveitargrein, en efleust
mun ég gera þessu þessu til að vera saman við
þessu þessu, sem mér er til að miðla þessu: skynsamleg
og vantar þessu þessu til að deila við þessu, þar sem ég
mundi e. t. v. vera þessu þessu.

Þessu þessu efleust þessu: tarlega um borgarstjórn
þessu þessu þessu og um öll þessu þessu, sem: sambandi
við þessu þessu. — Smíning Gjalta, að þessu þessu Páls E. D.,
atvölu þessu þessu og anderssmíning Gjalta. — Þessu þessu
þessu þessu: tarlega um þessu og þessu þessu þessu
þessu þessu þessu, af þessu þessu, þessu þessu þessu þessu
þessu þessu.

Þessu þessu um artíun b-u-b. gótar aftur, þessu þessu
að þessu þessu þessu til þessu og þessu þessu: þessu þessu
og er mér þessu, að þessu þessu a-u-b. þessu þessu við
þessu þessu þessu aftur.

Þessu þessu og eftir þessu þessu þessu þessu, en þessu
þessu, að þessu þessu er að þessu þessu, að þessu þessu: „þessu þessu“
er þessu þessu: að þessu þessu: verit þessu á þessu. Þessu
þessu þessu þessu þessu og þessu þessu þessu þessu
þessu þessu, en þessu þessu eftir þessu þessu þessu. Þessu
þessu þessu að þessu þessu, en þessu þessu við þessu á
þessu þessu, og þessu þessu til þessu þessu er þessu þessu
og þessu þessu! — Þessu þessu þessu, að þessu þessu: verit þessu þessu

: andlit; eftir þetta ferðaleg, og sagt hafa fengið það vit
að detta af skitum, en hitt er fullgert að veigum sujar hafi
verið á þeim stötum, en þeir fóru enn, og talið mist
að þetta hafi stætt inni: hilmum! - Svona segist borgis-
mann hér, en engi ábyrgð tala og á því, þó þessir:ldar-
mann hafi náman verið raktir fyrir mér með samilegum
hætti.

Hel: heyrir í Fransóknarherluttum-, at vit hvið sé, at
samkomuleg komist á milli N.G. og D.Th. annarsvegum og
A.A. og Tv. þ. hinsvegar í kjördanumálum. Fylgdi þó T
sögummi, at ef svo gæti mundi Fransóknar springa þegar
er þetta gæti gert heyrnum kunnugt og þá samilega
ni þegar fyrir þing! Segja þó semir at Tv. sé enn
þegja blands, en atnir at hann sé hinn skaleggasti á
möt: þ. þ.

Ég atla at komna þessa minna með þessum, en hvi
er alveg á fövum og vert og þessvegna at hatta.

Af mér sjálfum elskert at segja.

Svona þér lit: vel og verðir orðum þessum.
Þú fært þetta bréf.

Með bestu þakgjöf

þinn einlægur vinur

Þjanni Benediktsson

Reykjavík 24. febr. 1933.

Sláni minur!

Þú þakkaði hið besta ágætt bréf frá þeim dags. 1. febrúar.

Athugasemur þessum finnum við blöðugveinar þær er og sandi þeir er og að miðum lægt: samþykkan. Til afhötuunar höfundu vil ég þú geta þessa: þegar um svindilleg mál er skrifað er erfitt að halda sér frá stövgötum, einhvern þegar þær eru óþakkt notuð af öðrum, en um vandræðit hinsvegar þannig að þú þarft upplýsingar um. En auk þess er og sam-
 iála Kristjáni Albertson (vartanlega!) : þeir, að bygja á
 að halda þess og rangdæmi á að halda rangdæmi. Þú er
 út af fyrir sig ekki stövgötin, sem er mest lýti: á þessum
 blöðum endur þú, heldur þess á byrgdarlaeri rög þessum
 og magdijushættum, og vartan þessum skýlt að sjá aldrei neitt
 gott hjá endstæðing sínum. - Fram hjá þessum vildi höfundur
 þess þessum stýra, en ef sattu skal segja er slíkt þessum sagt
 er gert, ^{og myndu þessum lit:lega að þú um þessum} þessum at þessum lægt: þessum sláni. Þ. liggur at: þú gnumur
 um ósamlega framboða: R. S. R. - máli, sláti óþakkt at-
 'slá þessum er þessum þessum at og samlega ósamlegt. - Þessum
 li G. G. ein staklega vel við höggi: þessum slá, og vart þessum
 ingin af miðil at nota sér þessum slá, þessum þessum gótar
 í setning: en þessum þessum þessum frá gægt at óþakkt
 vart at höggi! A þessum þessum eru at vart þessum þessum
 þessum á G. G. : atal þessum þessum, en rök þessum þessum
 þessum þessum, og þessum þessum at: : höfund- at þessum
 óþakkt þessum og er og þessum þessum at þessum þessum
 at G. G. myndi þessum þessum ranglat: sitt, ef óþakkt máli

vari höfð at gegn honum. H. G. og spít at fara: meitgrá-
mál, og var hann eða þinn at tilkyrma, at svo mundi gert
næstan minni sálin voru á hann bannar, en hann virt: st
lefa höfðit frá því eftir ~~þess~~ ^{ad} ávísningar höfðmætt. — Þá
er þess og at gæta, at greinar þessar voru ritatar sem rit-
stjórnargreinar og vart: semu at fara at óskum rit-
stjórnar, eða bati: hann semu inn um heinsku H. G. — Þess
þat atviti: er þat ^{annars} Lat segja, at ímögulegt er at lesa dórn
H. G. með brit: skum augum og af þekkingu á þess at
undrast heinsku mannsins og grunnsfærni, og ná er
lítil ástæða at vera sýna heinsku- broka hans með því
at láta sem um annat væri at ræta sýn vor. — Þess
er þess þat skylt, at freisting er til at vera naldann
kantar: ortum þegar annar ber á byrgtina en matar
sjálfur, og hann þetta sinnig at lefa þessit þess til,
þó eðla sé þat lofsvert, en e. t. v. afþakalegt þegar sá sem
á byrgtina ber, hvetur til þess. — Þó er eitt, sem þess
vefir, sýn og veit, at umræddur lögfrætingur mundi standa
vit lesta og hvarer sem vari og þat er lömunum, r
blatannurður S. S. — Glef: vatt málit svo: itarlega vegna
þess at mér þótti: vart um þessit: la þess og vor á brota
er dala nema orsálin breisbleikans þessit.

At þessingur þess á lagfræði: H. Th.: sambandi vit
blatfiskinn sem aflæust þessit: st ríttar. En mér virt: st
málit lefa svo: Eftirspurnin þessar ⁿⁱ slíkt vart, sem þess um
líl svarar til framleitlu- og verþunarbostatar. Þá blatt-
fiskunum ni ræddur venulega undir framleitluverti (og þat

hefist sé, að þeir sjálfstær, sem eindregnastir eru í þeirri
máli get: sett sig við það. Töflum er, hve mörg upplöstanat:
eiga að verða, þar sem á þessum löngum er atlast til að
að minnverandi björðinni heldist óbreytt, skilst mér, hef: skali
af þessu náttur freguir. Löngu ganga þess samminnslit flokk
anna o.þ.h., en mjög gótar heiminildir hef: og freguir þess,
að næstast sé hatta á slíku, a.m.k. skali mi strax. Þess
þetta annars þessa ljósar fram mi bráttum og eg vænan
þá skilviri freguir um þessum alment innar skannum, og
væri eg þá viss met að láta þess frá mér hegra, annaðhve
heint áta gærun þess.

Öllum freguum þess saman um það, að þ.þ. sé mjög
sinnagratar: þess flokki Framsóknar og sé næstast
þess 2-3 menn vissir fylgendum þess (þ.þ. og þ.þ. og
s.t.v. Stings.) en Þess og Þess hef: a.m.k. 14 ein-
dregna þess megin. - Þess þess þetta er þess alt: óvissu.

Þess heyrja þess séttu: þessum og er skali mikitt um það
að segja. Fylgendum þ.þ. þess þess þess hef: sétt sig
itt in þessu vel eftir atviki, en þess þess þess um
að þess hef: þess aldrei: þess þess þess lagt. Vitan,
þess er, að: Þesslandi og Englandi er sagt að ráðh. sé
þessu skrifstofustjórnun, og er nokkurt til: þess aldatu
er þess er þess s.t.v. sína þess þess þess, en er þess þess að
þess þess: þess.

Þess að þess: þess þess og þessum 3 vikur í þess.
Þess: þess þess þess þess og þess eftir þess
þessum. þess þess þess þess. að þess til, að þess
þess. þess þess þess þess þess, og skali þess þess
þess þess þess til þess þess: þess.
Þess þess þess þess og þess þess: þess. Gleggi
þess þess þess þess þess þess þess þess þess.

Reykjaví 26. febr. 1933 -

Gævi minur!

Gæbba bréf dags. 17. febr., fela þat : gæmmorgun og þar
 þá þegar : stjórnsarráðit og gæbb á milli Gævodesar og Pílatasar
 eiss og vent er á æpinberum skrifstofum, sem eiss og þennast
 er kafa þat að hi, þar vísar stit þer starfsmatur á annar og
 þer skrifstofa á þina, þar t:ð at situatu eirþer ægini manni
 þer eirþtöku góðvild at taka mit evendinn, þá manni skilgjnt
 samt, at eirþilega þer þat mi undir eirþerum annar. - Þer gæbb
 þá t:ðtölulega vel og var þat gæmmendur Gævibjörnseson, sem
 annarþat: sig ægiss mig. Þofat: þerur öllu þögum og kvætt
 skuldu sig um, at þendilegna ært: skrifat mi með skipinu, í þavöld
 og þerum ægiss unvædd þeriviskipum og fela og slaki annar
 skilit er allur styrkuminn manni gæviddur : eiss. Þina þerur
 þofat: þerur alveg skilgjnt og vilt:st, at þerurum upplýsingum
 skilgjnt kafa á mit: þerur ritara, svo og sem sagt skilgjnt og
 skilgjnt at skilja framþerur þerur sem samþykki á þer!
 Þit þer og skrifat: þerur í þerurdag þerur og þerur ^{þerur og vil þerur þerur}
 í ritaraþerurum státt um þerur þerur þerur þerur. A. A., er þat
 var skilgjnt þerur þerur - í þerur og þerur þerur þerur þerur
 inni eirþerum allra þerur degra. ! Þerurandi þerur þerur þerur
 öll þerur, þá þá: þerur þerur. alls þerur t:ð mit þerur. Upplýtt
 þat: vent: þerur og vent: þerur skilgjnt mitur á þerur þerur þerur
 þerur mit þerur þerur þerur þerur í öllu þerur, er þerur þerur
 þerur þerur þerur þerur þerur þerur, þerur þerur,

sem hafa gengið hlutfallslega flest atkvætt: hver í sínu björðum.
Sambjör falli niður. - Þar var sagt, að slv. stúrtu kosningum
myndi fætta fyrir kosningu hafa verbað svo, að sjálfstn. hefðu
fengið ²⁵⁻²¹ ~~20-21~~ þm., framsókn ~~20~~ og jafnastannum 7-8. þ.e.
framsókn fengi um eitthvað litils háttar af marga.

A.A. þu segja, að hann ábyrgið einangis sitt eigið atkvætt:
með þessum tillögum, en veiktast er með, að hann hef-
meini hluta framsóknar eða a.m.k. nógu marga til þess að myndu
meini hluta þings með sjálfstn. öðrum. Þá, er sagt: meir,
taldi nafalaust að meini hlut: sjálfstfn. myndi fallast á
þessum till. og væru einangis óvíst um þeir þarf., en
undir þessum höft: þv. í þessum myndi slaki verið þaríð þv
er stóri hluta dags: gær, og vissi keimildannastur minn
slaki um þess afstötur. - Samvinst nógu margir um fætta
þv., eins og þarfur er á, mun meiningin, að samf. þv og
mjúla þing og, að þvgerður þess ~~er~~ er sjálfst. fl. og framsókn
gengi saman til kosninga.

Hilbar segur höftu gengið um samvinstu og afsögu M.G.
af þess sökum, en þv alt út: bláum. - Glitt er víst, að
hlut:ð sleindallur (Lig. blást.) mun gæva alt til að spilla sam-
komu þess.

Varðar að dags: bili.

Þv talar, að eg verð: a.f.v. hessa á annars þess um my
þvok sáluga. Að vísu er þv rétt, að eg hefð: slakið á þv,
að rest minn myndi verið skoplagur, en eg hefð: einmitt
verið að þvga um á þv er eg þvok þvif þvif, að miðill
slaki: verið að slaki þvif þvif þvif og að þv myndi þvif
slaki þvif þvif. Þvif þvif, að eg hefð: slakið á þvif þvif á
þvif þvif, þvif að þvif þvif þvif og um þvif þvif
af þvif þvif þvif. Þvif þvif þvif: vel og sirt þvif
þvif. Þvif þvif þvif þvif þvif þvif þvif þvif.

Reykjavík 27. mars. 1933.

Stærni mínur!

Nóðveran þínur til að þakka þitt ágata bréf frá 13. þ. m. Aths. þínar um bláttan erlæna vitanlega réttar þátt sem þar ná. Skilt er annað mál að seint mun verða komit í veg fyrir blekkingar hjá blótum sem öðrum. Þátt er svo miklu þáttur í mannlægu eðli að vilja hafa skotun sína fram og umfram allt að þannast ebbi vit að hafa blausit á sig sta hafa haft rangt fyrir sér, að hatti er vit að menn beiti oft hálfum rennleika til að stjötja málsstað sínum, auk þess sem tilfinningin lítur oft stöð-nevndirinnar og gefur eðlitt að sjá þar rétt. En slíkt er vitanlega ebbi stöðlegt íslenskt fyrirbrigt: einöngu, þó allt of mikitt læst: af þvi hér, og þá oft: sambandi vit persónulega illiginni sta breina þáfrat: ein og: Vís. grein þeirri, sem þú minnir á. Vís. til málsbóta, og þó vafasamra, má samt minna á, að frá sögu Alþbl. af hinum sömu viðbráttum hlöf: verit um dainalegni og man og ebbi betur, en að þátt blátt beint feldi mótur er dainleikur sketturum þátt sem var verðan önnur til ólægs: samningunum, a. m. h. var reynt að gera skert úr þvi: þeim greinum er hlöf: þ hirti.

Úr þvi vit erum að tala um þakkingu D. Th., sem og þel merkum manni, er rétt að benda á, að í nokkuð sam mætti þess: Alþ. stendur, að: því sumur hlöf: engum dotti: þ: lög, að D. Th. samur. gatu hlöf þátt: þv met sér, að þ. l. mistu bjöturkast: Englandi sta vori

vannat at auka hann. Si þat rétt, at þetta hef: verið
á hit D.Th. og annara isl. stjórnaðerra sýnist vanþekking
þeirra hef: verið þar á legg og blýstunarbeygðit óneitan-
lega miðit at jöta frammi þágnir alþjótt ót: hreyddur, at
slaki hef: verið fylgast betur með en þetta mun, hvat t: h
stöt: í dttara! Slafi og lesit: þetta rétt: Mbl. þágnir mér
þat, sem sagt, með þágnir versta, en og hef: lengi séit.

Mér skilst sem slaki munni standa t: h at kjoðlana-
málit ná: fram mér, verti svalt með einhverju móti, sjálf-
stát: smíðum sem skammíot.

A.A. & Co mun atla at fara at gefa eit
seinstekt blát.

Vert at katta vegna þess at og hef: þ
verit þágnir óhef: lega, m.a. af þágnir þeifs, sem
þágnir vert svo þvífum af.

þágnir einlagur veitur
Þjanni Þenn.

Reykjavík 15. apríl 1933.

Stærni mínar!

Það var mjög : skýndi, sem ég vart að hatta mit og ljúka bréfi þvi, er ég sáði þvi um daginn. Síðan hefði ég vandan kvafast sitt hvarf kvaf þ: l. Péturs og best: t hann að láta þig sjá, ef eitthvort niðt væri: , en engu að síður virtist mér rétt að reyna bota þvi nokkurt upp þenna síðasta snepil.

Um slysfarin hinar bestarlegu og slík sköpp er mög rítt . blótum og þarf þvi ekki að vata um þau efni þvi.

Auk skulu fjögra - strandrins hefja vötnur manna undanfarið mest snúist um „Morsþing: t“ sem svo er nefnt. Setti þvi félkannlega svip á beiðum nokkura daga, að þvi best: sem ljúta rá, sem þau var, skau ein þvi þvi um ein henzalískt og húbarkap á götu að sjá. En slíkt engu reyginn sagt þ: l. hátungu, heldur einfaldlega frá stöðreynd skýrt. Soo sem vit var best: vart skriflu. Þvinnar algerlega ofan á á fundinum, en þvi skilt mér, að Tröggu og n. A. hefði komit: í veg fyrir að beiðni varþökunum gyt: ljútt á samvinnu flokkanna og þvinnar þvi þvi hefði vort at þvinnar þ: l. at slíkt gyt: gert. En hefði þvinnar Tr. og n. A. þvi best: þetta, sem reður heldur n. l. þvinnar. (Síðan hefði ég ekki freygn af þvinnar atviti) þvi mun þvi líka vera eini vinnungr þvinnar á fundinum. Skal þvi gjat, að hefði mjög óljósar freygn af samþykktum í einstökum mállum. Setti þvinnar um andann á fundinum er þvi, að

ein: bændinn, sem þorinn var: einhverja framkvæmdarmann
flökkarinn, var maður ástættur in Flótskeldi, sem upp hefti:
nisið þyr á fundinum, og sagt eitthvort á þá leið, at hvort
vari fleiri flökkarinn, sem vit situstu komningar hefti:
nisið þenna óþarflaga sigur, at liggjá ni svo manflatur
þyr in haldinu sem vaur vari á ortin! -- Á fundinum
þann þyr atvika, sem at þunna best: er gaurar at, þá illa
endsti: Þun: fundarsakinn þannur maður og sér þar marga
smáþinga þar sem maður er at heilbætt og ræða saman.
Þann ríkur sér at einum köpnum og spyr, hvort þat sé
altri þessa þyrinn ráðherra, sem þann rjá: þanna á l. dattu
á. Ragnfríð þat rétt vera og svör þ.þ. sér at komnum
þáur: hönd þorinn, þjár og spyr um litan þessa
þjá þorinn, þyrforða, skapshöld, vetturleg og annat,
þann atla ni, at einum þanda sé ant um. Þomunatur
þvaur þessu, er spyr sitan skýndilega: „Eru þat
leit: og annars?“ þ.þ. vart svarfátt, þat at þann þar engin
þend á maunum, og er sé sitarnefndi þyrjat: at maura um
þals, þyrþála, þvauri ofl. gert:st þ. niður litur og hefti:
þig þat þráttara þert. Þomunatur þinsvegar vart so
þáur, at þorinn vart at þaura ut og þyltat: þigi
þert þann þyr en þann var lagður inn á þlepp sem
þjúbþingur. - Ragnfríð þetta vera gert:þann maður Níels
þolþann þlallþinnsson frá Þunnesstötum á Þyrnum.
Þann er. áreitunlega sönn!

Fullgott er, at A.Þ. mönnum þyrki ritritin á Mosa-
þinginu all-ilk og er svo sagt, at niög sé óþarflaga:

þeim, að hljófa sig niðver frá G.-B.-kvikunni, og væri
óskandi að úr þeim gæti: Steit og met vissu, að bolhaðg-
ingur eru niðver um þetta þessa helgidaga, en hitt veit
og ekki hvernig mákem horfir við sem stendur niðver
hefur niðversta vertur. - Sjálftr. eru og: vandratum
út af stjör. þeir þorl. þeir heinta framgang þeirra eta
samvinnuslit ella, en flestin eta alþing þeirra atur
till: að láta málit selva eru, ef heit er met gótu máti.
þá er veizul. óánægja: flokkunum heit út af athafnaðgri
osfr. og smjst þeir niðver gegn vörður samvinnu
þessa dagana. þessa óánægja heitast Gíslí Sigbj. nota
til stofnunar vinnuþar facista flokkar, og var og á
fundir: Gleindalli, þar sem Gíslí heit svo sem hann
heft: þessandi stutningsmanna; vart hann heit þar til
háborinnar vinnuþar þeir gersamlega var þessingur
á undirstötu aturum þjóðskipulagis, og má þar
vera niðver skvill sem hann (þess) þessingja.

Þinn börða hitt: og, ~~er~~ vart okkur vatt um
skuldaþessingja. Geyrt: og á þessum, at hann taldi
njög ósamgjamt at stjör kaupfélaganna þess:
þessa vartanlega skuldaþessingja, taldi hitt sjálfrogt,
at þeir þessingja at heitast óskertir er niðver heit: kaup-
félagunum till þessingja till at þessingja get: ~~þessingja~~ ^{gætt} þessingja
skuldaga með þessingja vinnu skuldaga!! þessingja ekki
ortþessingja vart eta um vart, þessingja og vart þessingja
ortum svo autsar! - Vartur at þessingja. Þona þessingja
heft: vel og og þessingja bráðlega frá þessingja. þessingja vinnu-
þessingja þessingja þessingja.

Reykjavík 18. maí 1933

Ókær vinur!

Þakka þér dags. 14 f. m. ásamt áminningum.
Ligg þér (virkur) minni og á þína óhætt mat til skrifa.
Hefi nú lagið af virkur: Þrjústíminna bólagi og þessum
öðrum skýldum sjúkdómum, en nú að verða gáttur,
en samt eru ekki alveg hitalaus og vátlegt frá að
vegur að bláða þig þú en þarast virkur, ná og
ekki, ^{minni} veira vera af og á að geta þróað.

Viðanlega en ég þús á að hjálpa þér hvar og get
við þliggionsvittinum, en hett er við að hitið hit varð.
Í minni þú að aldrei þarast og til að lesa þessu mynd.
Vetur þess og þú hefti þessu, þessu þessu, þessu þessu
þessu undir öllum þessu. Þessu getum við
þessu minni en þetta.

Þessu veit og engar. Þessu er minn talið min sam-
minni gjölfet. og þessu þessu, og engar veitur
vit: þessu að allt þessu og þessu upp í loft, þessu þessu
þessu við veit engar. — Allt þessu þessu: Þessu þessu
og Þessu þessu minni: minni þessu að þessu
þessu minni þessu þessu þessu þessu minni þessu
þessu "þessu þessu", enda gátt þessu undir þessu
en þessu þessu við þessu þessu þessu þessu

Urdur að þessu, þessu þessu

þessu minni þessu þessu þessu.

Reykjavík 10. júní 1933

Stari vinur!

Ég þakka þér bréf þitt frá 27. f.m., ákætt að vanda. Én mi þannig á fatun og orðum þessra farða þar, þó ég veinar þinni ein nokkurn mun frá því að vera aðheilbrigður. Síðan ég komst á fatun þefi ég verið : prófi, þ.e. að lesa ~~Stjórntin~~ og mi að brúa mig undir skriflega munlega prófi, sem byrjar : næstu vikun. - Vonast til, að þú sért að bressast og blakka til að sjá þig er þú kemur heim. Svá sem þú hefur sétt feldur þér styrkin til þín, en veittu hinsvegar Mentu. málaráði aukit þú og er þú sjálfsagt fyrir þig að sakja til þess, þegar þú at kemur.

Nú smjót þest ein þorringarnar. Frambot munu ein nitast í ákættin, nema ein gömdu þingmennina. Því : þvík verða af sjálfstun. þálfu þér sömnu og áttur, en þó kann Hóller semilega í 4. satti með lofordi. ein að halda sattu eit þegar þú. verður þjölgað, og nefur þann þú allur líkur til að komast að. Í Smafellsnes siglu mun Stalldór st. semilega draga sig til baka skv. áskorunum þjósenda þar og mun þú : ráð : að Thor Thors þari þar fram, mun þú ein stranda í mótstötu þinna Stvöld vilfmannna, sem mun þykja nóg að þafa d.Th. einar : stjórnmálaþró er þú st vit að þetta lit þist. Í þó þann verður semilega þorsteinu siglu matar, þ.é. hefur þú þú þv,

þvínað g. þessum skili bjóða sig fram, forsteinn Þorsteinsson fær
seminlega: hans stað, Tíma- Síðli hefti þaríð vertur
um daginn og stóla at leggja lög at framboð: þar,
en enginn hefur heftið einhverja prófkönnun milli hans
og H. Þ. - Á bantastrónd stendur Þorsteinsson köllum
fat: segja köflaesson óreglu, þó er þú: st vit at hann
muni ná korninu, móti: hann fær e. k. v. S. Gunnar
Gjörðsson. - Í Eyjafjörð fær bantast forsteinnsson. - Á
Haukavogi seminlega Ísberg. - V. sk. Síðli Sveinsson. -
Á Langavelli G. D. og seminlega Pétur Magnússon. - Ánes-
sýsla Lúdvík Nordal og Síðliker eta Gestmunder Þan.,
þó á ákveðið. Í Glafnarfj. Þj. Sve. og Þjartan D.
Jafnastarmatar, sem tákinn er hafa mikil fylgi.

Þjóðneissinnar munu hafa sterklega í huga at
stilla upp menni gegn Ólaf: Thors og Jafnvel heir í
þvík. - Fær fram á „samveini“ vit sjálfst. en var
sem betur fór sýnt þessum á öðrum grundvelli en
þeir at þeir byggðu sig undir flokkstjórn og gæms
í félögum flokkarís sker. hans stefuskrá. - Tal og við
orkilegt at þessi fjöl komi beint fram og opinber
köflunin verði milli þeirra og sjálfst. í þó flokkar
inn megi sípa seytið af heimskaðlegri afstöðu blotans
af köflunin verður, og svari þó slíkt skili nema
makleyst þeir at kampa þessum skapnum. (Má þó
þjartarinn vita nema sjálfst. gegni enn þeir þeir!).

Haukavagi hefur þaríð til orða hvort og sé þáanlegur
til framboðs. Slou þó einn S. - Miklasýsla til gæms,

þ.e. at ég fari þar : stótt Anna Pálssonar, sem ekki
þykist hafa tíma til (framboðs eða) þingsetu. Þetta
stranda þó þegar á fari at kanna vaða mér frá
at fara ni í svo erfitt ferðavolk, sem til framboðs
: þessari sjólu er nauðsynlegt. Geri ég fari vað
þegar at sitja : fríði at síni, enda : sjálfa sér
á vaðlegt þegar mig at veyna at komast á þing
á metan ég er ein at banna mér þegar : starfi
mín, og m. a. s. á vaðit kvort ég held fari.

Audvitat þessi þó ekki til mála þó ég fari fram :
þjóðdani, sem ég geti verið ni, heldur miðat við,
at komast á landlistan eftir stjór. lög, en það
þessum þeir audvitat ganga þegar, sem áður hafa
botit sig fram. - En sem sagt til þess
þessa mun banna, þar at ég þig heldur at vera :
meti. (Þetta ferða ekki met : áður, getur þó sýnt þess,
þar at ég þess ekki til at skrifa þessum ni).

Um almenn mál veit ég lítið sem stundur, it
af þar sem þú segir um þess, er þess at geta at menn
eru glíðleith samunala um at hjálpa þess eftir þar sem
þing eru á. Mér heft : þó þótt vitunþess at samþykka
ni einungis gjaldþrest o. f. l., þar at mér virðist tíminn
eru als eigi til þess þessum at segja um endanlega
samþykka gjaldþess þessum ni heldur annara landsþess,
sem at lokum verða at vera þessur ilögur. "Litt ni
audvitat segja at einn samþess ni : at loka menn
þessa skuld at fullu þessum þessur, sem alt veltur á

hafa stórlábskað frá því skuldirnar voru teknar. En mér virdist
at þetta gildi ekki um bandaríska heilbrigðis og alla fram-
leiðendur og er það lítið freygið, frá heildarinnar sjávar-
miði, með því at flestja skuldirnar af einum á annan,
sem sist er betur stætur. Þaða delandi heir er og gfi þitt
þannit it i slíkar öfgar at eiga tali tekur, og er þatt mit
at „reaktionin“ verði bjarna svörf, en slíkt gæti þá
ekki sist at benda „arrogance“ bandarískra þakanna, svo
at eg neti þeir ort!

þetta verður at duga i bili. Þitt at heilsa
þátri. - Tona at þá líti vel og eg heyr-
bráðlega frá þá.

þinn einlægur veirer
Þjanni Þauðtiktsson

Reykjavík 17. ágúst 1933.

Blasi vinur!

þakka þitt besta bréf þitt frá 15. júlí s. l. E- þat þann
t:il landvæðis var eg á ferð norður: laundi og lá þat heima,
þegar eg þann fyrir kaupum hálfum mánuði. Því sök þessara
ferða minna var helat þin eilífa migning þar sunnanlands,
enda vart mér at þú at fara norður, þú at þar var hver
degunin öðrum betri. Eg þó vita um, þar sem eg heft: aldrei
þómt áður, þú at eg heft: aldrei þómt áður til Norðurlands
áttan Siglufjarða og Akureyrna. Nú þó eg með skipi til Akureyrna,
þatun landveg norður á þórskeiðu á Langanesi. þatun með skipum
t:il Siglufjarða ~~var~~ Akureyrna um ~~þ~~ minsey og Siglufjörð. Frá
Akureyrri svo landveg reitar. V:ta skulð var eg of fljótur: þatun
t:il at eg gat. þvæt þóki áta eit landit nema vilt t:il gfrilits.
Þóki vart eg var eit mikla „þveppi“ þar sem eg þann, enda var
þat þóki gíða vita, en þessvættu var þómt svo vel á móti:
at t:il vandvættu heft: og vart eg þessvættu veiker of óþjá-
þessvættu þessvættu átt: í þessvættu þessvættu um miklin Fran-
sóþessvættu og þjáin sigi at vata vit þá um stjórn mák, þú at
þessvættu þessvættu þessvættu þessvættu þessvættu: eg, at
þessvættu þessvættu þessvættu: illa vit þessvættu: og þessvættu
þóki mikitt at marku þann. Sama þessvættu eg þessvættu in öðrum
þessvættu. - V:in heft: mér óþvætandi, þessvættu þessvættu þessvættu
þessvættu og vart þessvættu t:il þess, at þessvættu þessvættu þessvættu,
at eg var „at undirþessvættu þessvættu“ þessvættu norður. þó

í þorfi sé, má geta fess, at slíkt flaug mér ekki: hug, því at eg
hefi ekki: huggja at gefa skilg i þessu fyrst um sinn og þá síð
þanna vortur frá.

Þá er at vortur kann hef: eg at mestu heldið býnu fyrir, at
öðru er því at eg skreypt til þingvalla mi um stúrtu helgi. Þar var
gagnandi ríking og skert upplifgandi, nema helst kjaltarögn um
haus komuþlegu tígu ríkisarfau, sem heft: drukkitt þar all-þart
og verið h.u.b. dattin: þingvallastar er kann var at þatna líflæni
sinn. þar á vortu bakkanum, vart at taka báta og drukk þeim fjár
hattunni!

Mjög þar mi halabandi þegar þeirra gómunu skrifstofufjóna lauru
þó hannsonar: Magnúsar Guðm. og Gaudars Þorsteinssonar. Éru
þeir mi hinni stútu menn: þessum þá, þvor á sinni viti,
Magnús sem vara-Argeir og Gaudar sem vara borgarstjórn. Vil
og svo vel til, at þeir hafa getat sýnt sig: tígu sinni þessa
daga vit at taka á meti: einum frægasta manni svealdarinnar þann
si þeir þessu þing þessu. Þá þeir segja at samd þinnar upplýsing
málþætningsskrifstofu sé mi vel þorgrit, ekki ritur en lauchis,
ekki rit þar sem „principalinn“ sjálfur h. f. er á góðri leit
met at vortu milljónum á máli sínu vit landit at af þessu
öðru Blöndu-Þorðar.

Stjórnvaldameuninir hafa megrat miklu þoku: þannigum sig, svo
at augin vit um þertin þeirra ná at þann. Blötin á þessu þvort
annat um vortu vit „sumarþingit“, og er Alþbl. sérstaklega
mi þ þeir þar at M. S. skuldi ekki segja af sér „til at þessu
málit fram“ segir blötit sjálf, en andstætingar þess „segja, at
stúrnir hef: verið at þessa Vilmund upp: vortu þann og

af þessum meiningu sé eit af því, að honum gefit elski sem slíkum
tali þess til að sýna hit helga málefni, samarþingit. - É alvöru
tala þess um elskit, hvat ni stendur til. É hef: sjálfur
talið eitilegast, að 'A.A.' hef: litið þ. Þ. segja af sér og tala
D.Th. - í þessu stöð. Men sjálfur og vera að þessu því sé um
þetta, en þó tala vonlaust að þess hef: fram, hit gjótt líklega
að eit væri að þessa D.Th. að sem fjórta manni, ¹²er mér sagt, að
þess mundi hafa mátt, ef að því hef: verið undir bráttur þess
strax eftir kosningar, en ni sé til þessa litlar líkur, eftir að
samarþingit hefur spilt öllu samhyndi. Énda munu samarþingit
tala hitum vinnu í þessu, hit byggilega að hita Fransöku
sem þess atalábyrgtina fram eftir kosningar. Þess vilja taka
A.Þ. þess og hita Fransöku og socialista þess sig um á opin-
berni samvinnu, tala og að 'A.A.' hef: undanfarið sýnt sig
sva illan vit þess að óvænandi sé að vera að haldra þessum
uppi með stundunni sjálfstæðis. Almenninger þess: þess er valdlaust
með þess eitast hef: þess, en ég því þess elski að segja
hvati ofan á þessu. Þess: ég, þó mundi ég þess 2 þess
af sjálfur. í stjórnsíða og slita samvinnu þess ella, því að
þess endur sjálfst. atlast til að ríger flokki þess þess
árangur og óvænandi að vinna með hef: þess flóki
uppi á þess spitar að þess hef: $\frac{2}{3}$ stjórnsíðar. Þ.Þ.
vinnu að því að samræða socialista og Fransöku eftir, og
er elski annast þess af A.Þ.Þ., en þess sé þess til samvinnu,
enda þess hef: eftir þess 15., sem þó hefur verið þess
meður andstæðinger þess haldra landslags, að „alt væri þess er
í haldið“. Þess Fransöku er og þess að hita þessum

möguleika, en þú vert ég að segja, að ég hef ekki mikla trú á,
að þeir leggi: slíka samvinna með kosningum yfir loft: sér
eftir 9-10 mánuði:.

Þú þykir vinnurinn kommunista hörmulegur og get ég vel á
þat fallist, en þetta kemur af samfélagsi eynud alþýðuflokkins,
sem þú sérstaklega hefur verið málhafi og ver þú málhafi á
þessu heilbrigðasta og hágrasta hátt sem hugsanlegt er. Enda
er ómögulegt að mæla þú: gegn að foringjar hans eru skert
annat verslunarværa, heilbrigðandi t.ö. sölu, skr. þingmann
flokkins: bankastjórnari, landlæni, auðvængisframburðarvæðing,
og samvinnufélagsstjórn, sem gjarnan hefur vilja verða aðal-
meistarar. Mú þú eftir þessu þessu þessu: fyrir ómögulegum
árásum, en við hlökkum: hugum er ómögulegt að komast hjá að
sjá, að þú er þú svartasta spillingur með: leik. - Alþýðuf. heiligt
annat um yfir aukna þygi, en þetta er vitanlega rangt, þú að
framsíðan hefur beinlínis "lánað" honum milli 1000-1500 atkav.
við þessu kosningum ²⁰⁰ þessu auðvængis er, af matar atkavum þessu. Þú þú
eigi, Vestmannaeyjar, Sættisfjöld og N. - Íslandarvæðing.

Þú, gótt: þú, þetta verður þú að deiga að síni. Vonast
tú að mest er ég skrifa þú, þú vertur þú slopin af þessu,
og heiligt, að ég sjá þú: málhafi þú þessu. Þú þú
er þú að gata, að loftloft þú er miklu kaldara og verra
er manni ^{minni} þessu þessu: útloftum er, og verður
þú þú að gata þessu að fara ekki þessu þessu þessu þessu
þessu. - Skrifðu þú þessu þessu.

Með bestu hvetjum

þessu einlægum þessu

Þjanni Benediktsson

Reykjavík 20. sept. 1933.

Blasi vinur!

Þú hefur skrifað: mér mið : vikunnar, að þú hefur lagt :
mámið eftur. Þú hefur ekki átt tala fram, að ég óska að þú
verð: ekki langvarandi, og þú sért mi þegar örtíun þúttur
eftur.

Mér var sagt fyrir nokkum, að þú ættir að verða ritstjóri
Alþýðublaðsins ásamt F.R.V. Trút: og þessu vort, og hef: ekki
frókara um þetta heyr. V.S.V., Alþbl.-Matur var rá, er þetta
sagt: . Þi þetta sattu, en ekki annað en að taka þú, þú og
hann, að minn best: vinur skil sé saman við þú hefur.
sem þú er að verki. En einnig má líta á hina hlíf mála
og segja, að ekki veit: af einum heitarlegum manni: þetta
úlfabali. En best þegar einn rétt lítur: - Samlega er þetta
hugaburður allt saman og þessu hugleitunum þú þarfar.

Ég er örtíun lítur á stjórnmálafólinu hér. Þaðagentíun
er svo djúpar að mannlegum skilningi er ofbót:it, og þú
og ekert annað séit og skilít er dótleyri og ómöguleika:
hvirvna. Þú hefur fyrst og ofan: it svo. Líf:it er af þil vill
svona. En er þú ekki miklu betra að vera ekki að skilfta
sér af veinu? Þú átt allt sigla sínu sjó og veigja einungis at
vera þúv yfir sínu þundi. Matur er bestur sem er sjálfur
vigi sögu storkur þil at koma þú fram, sem rétt vort:it,
og létur áttur en varir þelgjart: it vangalet:it. Tanta og
trína á sínu máttat, þú matur e.t.v. haldi, að kann sé

réttur. En til hvers að er að segja að vera á huga saman, þegar trúa
vanta á málstatuna og sjálfan sig? Fyrirhittunin á öðrum hefur að
flesta mánnum eitthvát áleit-ís er ekki svo langt sem þarf. - Þetta best
er að láta vera að skrifa þar þessar hugleiðingar, enda svo, að tilviljun
við:st rít öllu og mestur sjálfur lítur um athafnir sínar.

Þeir gerist fátt annað en svik og glöpin. Alþingi óánægðin með
alt, sífellt fimmandi að öllu, en rít hefur ef ákvörðun þarf að
taka. - Nú byrjar háskólinn aftur nokkura daga og hlakka og vænar
heldur til þess, dælitil tilbræntu: þvi að meta þar: tímum og
trót. Þetta þekki: þessa vesalunga. En er ni „deildarforseti“, vent
og að segja, að sjálfum þviast mér þviast vera hátt, þviast: við deildina
og sjálfan mig, en undan þviast vant ekki komist, þviast of af öðrum
veigði þviast. - Þviast er eg: nefnd ósamt Alexander og Heugni: gættu.
sem á að standa fyrir heppdrætt: þviast, sem komna á upp til að segja
þviast þvínunna til háskólaþyggningar. Get eg ekki sagt, að eg hef
mátt við á þviast máli, né heldur að eg hef: mikla von um að
þviast blæst. En við ventum við að vona, að allt gangi vel og
dröttinn gefi þvínun, sem hefur þviast þviast þviast þviast, annig
þviast þviast þviast til að segja þviast ni eins og svo oft áður. Þviast
held eg þviast að bláður leit: bláður. Við höfum samt veigði þviast um
heppdrætt: þviast þvínun komna í stj: við: þviast sagt: skrifstofu: þviast.
Þviast, að þvínun væri óþögga og viss ákv. við stj: þviast heppdrætt: þviast
væna „veigði“! Við ákv: þvínun þviast þviast: þviast, að þvínun hef: ekki
þviast þvínun að lesa þvínun sjálf, áður en þvínun gætt: ath: sínar,
og stj: þviast þvínun þvínun þvínun þvínun þvínun þvínun þvínun þvínun
: „af mestur þvínun“. Svona eru ni stj: þvínun þvínun!

Vanta að daga, vanta blæstun og salk

þvínun þvínun þvínun

Þvínun Þvínun þvínun.

Reykjavík 10. nóv. '33.

Deari vinur!

Í þessari hefur drægt að þakka þér ágætt bréf dagsitt 17. okt. En
ég hef: stótt þótt vera svo upptekið um skipsferðir og að einhverja
lest: stótt: illa á, að ég hef: aldrei komið mér t.í.l. að skrifa þér
og oft hef: athlæt þótt. Þú bitur mig að hafa slaki orð á þér,
að þú munir e.t.v. gævast einhvarn aðstæðumötun F.R.V. við
Alþbl. Ut af þessu vil ég strax taka fram, að skömmu áður
en ég fékk bréf þitt, þá hefði stjórna þin þringt: mig og
spurt, hvort ég hefði nokkurt frá þér frétt. Sagði ég þessu
þá þessa þregu, þar sem ég vissi, að búi: U.S.V. og F.R.V. söstun
hava övít komandi mönnum öhibat, og hugði: ég hafa þér slaki
leguðumál. Á þessu búi:st afþökunar þar með.

þakka: og þig vilk mun þér um þessu mundu þakka einna mestur
hugsa á að þessa eitthvát frá stjórnaþingdu:inni. Þú verður mi
eflaust kominn: þvinga er þú þótt þessu þinu og þar þú þá
örðnar úviltan er engu að síður mun vilk að gefa þráta þínt
skjól. Stjórnun er að mér hl. Franssóknar hefur sam þýgt
at stj. segi af sér og að leita skuli samkomulags við socialista.
Á mót: munu hafa verið: A.A. gjálfr, Tryggvi, sem sagði: af sér
formannstjórnun, en hann leut: í minnihluta, þar: í Stóradal, og þessu
á Hvamnstanga og Halldór Stef.. Þáll þessu. mun slaki hafa
þreitt atker. Þessu þessu munu hafa stótt: en þá þú þátt er
á átt: at þersta: Þessu þessu, þessu á Eyranlandi, þá þessu þessu
og þessu þessu, þá stótt: vinstra megin er mót: þessu þessu þessu
þessu þessu þessu og þessu socialista-þessu. - Mun vita slaki

gerla, hvernig málin standa mi. Þitt sýnist hela gert síðustu 2-3
daga, en heldur er gert rétt fyrir þeir at socialista-stjórn talaist.
Stóraðals-þeir og Skammstanga-Slauer kvætu þá vera eindregin
og þessu er þitt er rétt at þeir gangi þá og þegar, þeir at
vit þeim hlesin brottreiðastur in flokknum ef þeir hljóta elbi, Tveggja
gangur þetta þó eft, þeir at Alþfl. er í viku þitt at segja, at í dag eta á
morgun þeir stjórnm, enda hljóta Alþfl. menn at leggja gítar mikit
þegg á at úr þessu verði eftir hma opinberu boinort þá ef. V. í
síðustu viku. þeir er hveft mi, at sannilegasta lausanin muni verði
áður Ásgeirsmelur, þeir at annars þáist þeir elbi, og einn socialist-
(V. þ. m. undir: slé. um?).

Þú sem marni má geta er borgurumum heldur þitt gefit um at
þá þessa heffa í stjórnm. Stömmur þitt rétt réttastatur mest
mynd ef gítarstörvi þis eft, sem mynd "flatsangurinnar", er
þat ort er mi einn mest notat þessa daga. - Þú gjallfr séi þá má
vel vera at einn socialistar vinni sithvatt á vit þat at komast í
stjórn, at allþega prest- og auk þessu mairuina og sá stjórnsjóni
verði eftir þeim ein vit komingar at vori. Eftir er líka á einn
si at stela landsfé: agitationi og gæva einhver þervirk: vetur þil
at sjna degnast sinn. En þá eftir og um at þessi spekulacion sé rétt.
Stömmunistar hljóta at gæta á þessu þil leygur. Þat gamla þessu
upp, at menn ruglast í hvert þeir eiga at vera socialistar eta
Fransókanum, seg gætur þat valdit óþægilegum vonbrigðum
á þjórdag a. m. k. þjá öðrum þessum. þá verður afstata
Fransókanar ein venni er áður. Þinn sjóni gersam þest þinn
þessi og slíkt flókt þil og þá, at þjósendum hlýtur at ofhljóta

þetta ferir hinsvegar sambeldni sjálfstæðisanna og útlöskan
alla sundrunarhættu vegna nasista-fálsusins, sem annars getur
geft tjón a. m. b. hér : þó, þó aldrei verti þeir mjög fjölmennir.
Að stötan er slík, að hvað sem ofan á verður, mega sjálfstæðis-
menn samulega vit um.

Mjög : miðlepli viðbrotanna mi er málning lögregluþjónanna hér
í heilbrigðis- og Fransískan og Alþfl. eru jafnsammála um, að
Maga. S. verti að fara frá til að hann harki ekki Slemman S.
burt, sem og samur hafi litla von um að hann geri, þótt hann
hefti til þess gott tón. Málið hefur frá upphafi verið borið fram
af þjóðmáttum á báta löga og að stötan slík mi, að þegar stjórn
má alls ekki láta sig, þó hinu fornlegi ritkun sé að minn
vit: nokkurt vafasaman og samulega á mót: henni.

Svo og viki, að deilifni siturur breifa, en þess og þó vilji hafa
nokkur áhrif á þig, þó hefur F. R. V. strax í fyrsta blati aflygipt
fljótleymi sína og leitirlegt : unvat. Á og þar vit skrif þess um
"máttur" þjóðs s. l. samur. Skal gæta þess strax, að eg er þú öld-
maga sammála, að framkomu M. S. í málinu sé best: lítill vaxin-
leg og skiljanleg. Eigi nokkur máttur hér á landi heima : stáin-
inum þó er þátt B. S. og má samurlega ekki sleppa þessum
muna menn sé best til þess vandbera. En þátt sem M. S.
gefti var þó ekki annað en þátt, að hann tók vafasöm lög
vottant s. l. : státt þess að þá þar vafalaus, en skipti hinsvegar
svo fyrir at B. S. gefti setkur inn strax og hann þyldi. Þú
þessu gefti Alþfl. fullkomna máttur og hefur síðan verið at
vegna at venja þátt ort met dómalegum ávörsum á Stjórnvöld.

En með þessu töluhlutum erum við að koma svo um, sem verjandi
M. S. gátu eftir atvikum best óskad, þeir sleppu við að verja málið
sjálft en gátu haldið sér at því, at Alþý. hefði farið með
leggi og veitt hana aftur með mikilli vandlátungr. Vortur
heldur dæmi annat sagt, en sirtaklega óheppilega hefði verið af stöð
farið.

Stöðvan óstíttir vortur hér: gærhöldi af handi kommúnista
svo sem til at minna ~~þing~~ þingvarana á vortu þess mikis lögreglu,
sem þeim annars var farið at aflyjóta kostnaðinum við.

Þetta vortur at deiga. Vona þú sért þess og þú
hitt: vel, og láttir bráðlega frá þú þess.

Bestu kveðjur, þinn sirl. vinur

Þjónni Benediktsson.

Reykjavík 15. janúar 1934.

Slari minn!

Nijög hefi og miðum stundum áður farið hella í okkur miðskiftum, þar sem þú átt eiginlega tvö bréf hjá mér að þessu sinni. Mær til af-
rökunar er, að eg hefi eiginlega aldrei fengið heft: eins miklu að svara
á eftirni eins og miðasta mánuðinum og þér frestat öllu sem frestat
vert til áttari tíma, þ.á.m. að skrifa þér. Annars þakka eg þér bréf
þitt og þessu gott, að þér lítur þó samlega og vona af heitum hug,
að þú ventir um á hátavgi eta fullvers er þú fært þetta bréf.

Þetta hefi og skrifað út af útstötum mínum vegna prof. J. Magnú-
sonar, en miðum vit sambæraver hans og minnir að reyna
að „brækja“ hann frá embætti. Ég fát ekki gert eanum fagn, þú
átt sennest sagt hefur M. undan farið verið háskolanum til opin-
beran hátavgi enda eragan veginn með réttu máti.

Í blötum hefur þú sátt um mína niðri tígn, þegar fulltíma-
stötuna. Ég fát fagnir margvisleg atviki og þar sem, er mest
rétt, þessu persónuleg, að eg tók sátt: í þessum þjáningar-
líta, þú átt eiginlega heft: og alls ekki atviki mér þá „vestallur“.
Ég er eg heldur á þér, að þú hefi verið viklega af mér að
fara í þetta, en er þú sem þú er, vertur þú að reyna að
gera gott úr þér og standa sig sem best. Ég þakka gott og röt fagnir
átt verða nijög þessu til að byrja með, minn reyna að setja
þig sem best: minn: allan gang málauma áttur er eg rötst
: þessu stöðvati. „Þessu hefi og fullan hug á að láta
gott af mér líta og þessa fram um þetta sem sem þing
er til. Þú með nokkum sanni sé sagt, að „heftit“ hefi áttur
fagnir átt verið erit þessu þessu, þú er þú miðum málauma

þekki sít þeirra, sem mestu máta, at þessa skrifarlagi verti: at halda af meiri hluti þegar manna eigi enn at halda þryggt við flokkinn. En þeir at vona, at mörgu megi breyta til bota á næstu 4 árum þó þeir séu ekki at dýgjast, at áhrif og vald þesslíkvar stofnunar sem þegarstjórnar er miklu minna en menn skyldu halda af skrifum svoa rétt í kringum kosningar. - Það er mátt vona at vinning sinn megi jafnastarmann mikitt þesska þegarstjórnter flegra sínni, sem þeir agiteratu meijög upp í blattinn, en það var óvæntanlega rösklega skrifat, þótt húbakskaperinn og lýsinn væri þar svipur og átur. Af þessu er minnist á þessa herra, þó þið séu út af lesendum þessum: síðasta bréfi, taka það skýrt fram, at ég meina það í fullri alvönn, at þeir hef: í haust viljast ná ríkisstjórninni: sínar hendur til þess fyrst og fremst at bæta kosninga lagum: voru og til „at stela landsfi: agitation“ lítur þeir á þessa „flokksbrætur“ þessa öðru vici en sem kvæna manninga, síðlausa og singjanna, þá antu hef:lega blættur, og væri betur at augu þessu opnuðust fyrir en sítar.

Fregni af stjórnmálum eru heldur litlar fyrir utan þetta. Fransókur hefur mi vartanlega þryggt sínn þannarita sem „bær flokkur“, lítur eftir at vita hvern vel þryggva tæst vel at þessa þessa afkvarni sínu ata upplíki fyrir, at þessu: sveitun- um. Jónes þýtur um og agitarar, verður sjálfstætt sítthvætt ágreyst er þó hepit það hrókku til at hressa sít hvætt við.

Þetta verður at duga um sínn. Glefintu gótar hug- myndir um framfarir heilgjarnir þess, þá lítur mig vita!!
Vona at þeir lít: vel og séu hegni bráðlega frá þessu.
Bestu kvættur þessu einlegan umis
Þjarni ~~Þessu~~

Reykjavík 24. apríl 1934.

Skari minn!

Unga lét: og undarbráttarsemi hefi og vanþætt til þessa að þakka þér hið hantvota bréf þitt frá 19. febr. Ég þot æt heit mest, þótt ekki hef þot fengið mér öblandinna á mægju.

Þú skrifar mér mjlega, að þér liggir, að vinnu ekki mihið vinnu. Þarf og ekki að taka fram, hvernig íll frétt mér þótti þetta. Vonu, að þú sért mi aftur orðinn hvers, og verður mi fyrir fullt og allt heill af þessari þessari.

Þér þykir og hafa tekið furtulaga fljótt sinnskiftum. Ég vonu og veru má vel vera, að þér hefir rétt fyrir þér, enda er þot svo, að minni innvi meistar sagt: mér hefir, heort þann æfir þot ein, er mér sjálfum ekki ljóst, að og efti: ekki að gefa þot á mér til þessa né annars opinberra starfa; ^{áttu þann} Margan ástætur, gtri og innvi, réttir úrskitum, e.t.c. þot einu mest, að og hefti: um þessan myndir ~~þessari myndir~~ þessari myndir ~~þessari myndir~~. Þetta stranglega okkar á milli, er þot sjáin, að hinna byrlegustu ástætur geta lægð til jafn þessari les hlutar sem hefir stjórnaframbots. Meist annað þann sem sagt til, er: hvernig þú sést þess og, að þetta hef heft töluvert áhrif!

Á þér réttur, þú sé og ekki eftir þessari. Þú þyggja vinnu.

lega nokkvar frátalir. Þvívegna býgint matar, einbunum í heilgum
vátinu gæsum málfurum og mönnum og þar upphót á sinni
of bóklega þekkingu, og ventur frekar læst við þá tilfinningu
at vera utanveltur, sem stíflað þyglur sífeldri bóka yfirsetur. Þá
þótt sknit:it sé byggð og mig gæta gætt nokkurt gætt í þessu,
bat: sem kóng fróttin og sem heillega kvit:serandi af innan
flóðsins. Annars vint:it mér, at þannum sé vel stjórnað, og
þar þarfrá er miklu meiri framfarum matar og annars um
félagslegar umbætur, en ~~annars~~ skyldu halda sambærilegt ut-
spökni þeir, sem af þessum hefur þar. Slæm hefur ávættur
þessir ástæður, sem þann vinnur at málfurins reyna, og
stífla þar allan til umbóta á heilgum áskunnings og heilgum
heilguleysis.

Því sem þeir e.t.v. sént af blótum, þá tókum við
upp þat, sem þeir sagdir: bréfi þeir, at þann upp
byggjngarfélagi til at þann upp renaverka manna heilsum
: stat störu sambyggjnganna, til at skilgi gætt: heilgt at
þann þar upp fleiri verkamannaheilsum, at þann við heilsum
blót bat gætt heilsum!! Þá alþömu talað finst meir
þessir á þessum heilsum ut af erjum þeirra Vinnu-
þess. Þá er öðrum meir at þessum þessir landi, en löngu
er og heilsum at heilsum þessir á heilsum heilsum þessir
þann gætt þessir heilsum blót:is og „Manchester Guardian“
þess og tali við skilgi um þessir. Um gætt þessir
vint:it mér þat samant, at þessir sé heilsum mest: of heilsum.
flóðsins, sem heilsum heilsum valdi, þann þessir þessir
við þessir, og talar þat gætt, en at þessir alþömu

meist, ef andstæðingarnir heita veldinu gegn þeim til að koma
í veg fyrir þeirra sífelldu uppreisnar- og hrignandi skráum. Nú
skal ég svo þess vegna mæla á mót: þvi, að mér hvarf þessu
við að heyrja um fallþyngun. Skothritina: Vín, en mér virðist
sinnuþjótur sem þeir, en til heftingarinnar stofuðu þeir í henni
meiri ábyrgð, en þeir, sem voru að verja með sinn og landins
lög. Annars er þeir s. k. v. ekki þessu um lög og með að
væta, heldur þvo mannhöfðum sem þjótinn hefur verið
skilt: fyrir stíttu katansöringur jafnastanna, og
viturðum þessu lög né síðfærðisþyngundir þins. En
þvát sem um þvát er þa og ekki séð, að þess sé hætt
að þvát af veldiþyngundum, að þeir, en svo er komið,
þvati ekkert annað en að leggja sig í höggstoblaum og
þvati þess, að öxinn við: að þvát þeir þeirra. Þa ekki ein
sinni séð, að þvát þvati þvati minsta vott um þvátandi né
vottandi skiplag, þvát þvátandi þvát þvát: höfðu til
að þvát þvát.

Þvátan er þvát að þvát. Þvátandi þvátan um: þvát-
annum, ekki síst þvátandi þvátandi, þvátandi þvátandi þvátandi
þvátandi þvátandi þvátandi og þvátandi, sem þvátandi þvátandi
vottandi um. En þvátan er við þvátandi að þvátandi? Þvátandi oft
þvátandi þvátandi þvátandi við þvátandi, að þvátandi þvátandi þvátandi
í þvátandi þvátandi „moral“ eða þvátandi þvátandi þvátandi þvátandi
þvátandi, þvátandi þvátandi þvátandi og: þvátandi. A þvátandi þvátandi: þvátandi
og þvátandi þvátandi þvátandi en þvátandi í þvátandi þvátandi, en á
þvátandi þvátandi þvátandi að þvátandi sé þvátandi þvátandi eða

valdeur líkindi sé til hata. Þar á milli lífslokunar, sem og sjálfur
er læst frá matar til at framfyllja, á þá þá fórnalendur
og ein þánni itkender, en er þá nauðsynleg sem afturkært
og þá þánni uppgegn- og upplausun- heggumarkati, sem veitur.

Vertur at deiga.

Bestu kveðjur

þánni einlægur vinur

~~Þánni einlægur vinur~~

Þjánni Benediktsson

Reykjavík 14. júní 1934.

"Gleri minn!

Aðeins nokkur tíminn hefur þess, að ég þyngist
því lengur megi draga að þessum þessum á milli dags.
1. maí og þessi síður hefur áætluð nætur hefur þessur
þessur þessur, en ég hefur með tíminni merkt á milli.

Þetta er þetta venjulega að segja. Þessi kemur
þessi þessi og mest verið að stúdera verið til að
þessi opponerat á milli þessi: Eignólfsari, sein þessi &
þessi jurisdíkta doktorsgráðu þessum 13. júní. Þessi
er: verðandi 'D. S.', og verður þessum fyrsti oppo-
nentur er, þessi þessi: Mangel af andat þessi annar
opponent. Er er: þessi, þessi og þessi þessi þessi
erit þessi þessi. Þessi þessi þessi þessi þessi
argumentation og systematik þessi, en andat
þessi: 'D. S.' þessi þessi þessi þessi, svo að er þessi
erit að þessi min verið þessi.

Undan þessum dags þessi þessi þessi þessi og
er er: þessi að þessi min af. Þessi þessi þessi
þessi þessi þessi. - Þessi þessi þessi þessi þessi
erit er sem þessi þessi þessi þessi þessi þessi
þessi. Þessi þessi þessi þessi þessi þessi, endu þessi
erit þessi þessi þessi þessi þessi þessi.

Var: gærðvöldi og morgun, áður próf hófst at
skrifa áhr. vit nýkominn bakling Stefmanns lögreglu,
um vitarforsniel. En þar (vannverulega og hlutlaust í
lit:ð) öllu meit vit í hinu hefðlegasta hætt, auk
þess sem deflexion og svivirningar vata yggi. M. a.
segir þessi undirdómari, at M. G. hef: lit:ð E. A. : harkar
vit til þess at tryggja net viturstöðu Belvans-málsins
líkaf þessu Timinum at visu vana-sagt en sýnist erit
mikiligt sagt af undirdómara um sína námuetu yfir-
botava. En slái mikil von til virtingar á lovis.
valdinn meitan svo stundur.

Hömunin þarfur er smögulegt at segja um, hver
segir það, sem hann helst iskar. Meir skilist allir
vi þó samnála um at sjálfstæðisnum, á samt bandar
flobbnumnum umni verða: meirihluta eftir kosnu
ingur. Feri og betur, at slái góð: venna en það!
Höblan togtvita vart um slápur lista sjálfst. manna
hvi: hvi, þó miklu minni en andstæðingumir
litu og meit alt öðrum hætt: t. d. en ginn sígnar-
ingur um, at fola. Hóllur skuldi þar vera.

Finntan þello. er nýbyrjatan á vana sólar bankamálum
áður hann fygri vana sólar nýg í fullkomna, en sér-
stabellega álitur hann þó atstötu bankartjórnanna
þessa.

Var at þeir lit: sem best og hverri at hvi
brótanta síntu um á helinn. Skal brótleiga skrifa
í barlagar.

Meit bestu kvæðum
þessu sírlegur vinnu
Þjanni Benediktsson

Reykjavík 3. júlí 1934.

~~Þar sem~~

Þetta mun að sjón lofti: sitasta bréfi og skrif
þeir noblunur hinar, þótt þátt ándægulegt sé að segja.

Ammannastatar hefur sjálfraegt þótt um korninga-
vísit. Mun ekki ofmelt þótt sagt sé, að þau hef-
ðumit þorra manna mjög á övart. Framsókn er lif-
reigari en munur höftu heldit og foringjar kemur
öfrentandi: agitatíon sinni og öfrentuðskap. Ni
mátt: samt litlu munu, er blit þest: vortur: Skaga-
fjörð: vortur þei, hevin framvegis eiga að fara með
völd: landinu. En engu líkara er hjótt sé að
hestast að sjálfa sér, er þei líkt kemur þynir, þar
sem þei ekki er leugur lét: þá segja að blindur hjóttum
vört: vísit um hinar þjótungarmestu mála, heldur er
þei ni sjálf þei blinda tilviljan, sem öllu á að
vörta. Ekki veit eg hvort ofan á vortur um stjórna-
myndun eta flokka samvinnu, en augljóst vört: þá
mér, að noblun sé þei veitun grundvöllur til að
stjóra landinu á ni á hinar erf: þvarta tímum, ef
þei vört er eftir þessari Skagafjartan- vöfrett.
Einbein þar sem þei flokka, er samur hafa
meiri hluta á Akfirði, en: í greinilegum minnihluta
hjá þjótt: umi gegnvalt Sjálfstjórn og Þanda flokka
Ef noblunur tíma hefur vört áttata til að beita
þingrofs vopnina þá er þei ni. Meit þei mátti tryggja
sámun og réttum máttat þau öfivört, er Skaga-
fjartan gotsvarit höft: af þorum. Samilega vortur
þei þá ekki þynir að fara, að hinar vörtandi munu
tali: í sig hjart til þessa, heldur munu þei
leggjast undir ö: höttulsins og öfurselja sig má-
löröfnum.

Eg sendi þei um daginn tísi með grein eftir mig

enn réttar farskrif Glemmanns Gissarssonar, sendi mi
í framhald deilunnar, ásamt skrifum Glemmanns. Því fór
þjónni, að ég hefði tekið allt bull G. G. til athugasemja,
hélt mér að B. G. þar sem hitti hefði orðið allt of
langt í boltaágrein. Glemmann ætti skilið opinbera birtningu
því atferli sitt: þessar máli, en ventur mi senni-
lega dömsmála rättsmála: í stöðum. Þá er því hinna
nærri málsstatur á annað hert á að rita en skili
nema gott, að því hefur bestist hinna ventur og
í hefðustu menn, er þá þó þó þó, að ámenningu
átt: sig um ritin, er málsstatur og menn eru
: kappblausi um, hver ventur geti verið.

Skritna er þar um frægirnar, sem þessa dagana
berast frá fjáskalandi. Þvítt svo sem Gísing sé mi
alveg af göfnum greinun og kenni sé skert
höf. Eitt heit er þetta einhennileg birtning, sem
byrjar með því, að allir hinna reitöldu forsvarsa
lita greipa sig heima: svefnbergjum sínum!
þarf þetta allt þó þó upplýsingar vit.

þetta ventur að duga að senni.

Vona að þú bit: vel og óska þú bráts bata.

Þinn einlægur vinur
Þjónni Benediktsson.

Reykjavík 5. ágúst '34.

Glæmi vinnur!

Þakka þér þarlega fyrir þorðfið dagsatt 13. júlí á samt
metþyngjandi einblíggjum.

Þér þykir vera um of á þér hjá mér mi ört, at
eg hit: þvint: minna politísku andstæðinga og helji: þá
hófa og illmanni. Hér vel vera at alts. finna sé at
nokkru best: réttmatar og mér hatti: um of til þessa.
Skal eg þíðlega gjata, at mér sýmist hit sama gjálfum
á stundum, þá at í raun réttari er hit miklu skamt:
legri tillitsgæm at eiga við hafa andstæðinga og vita,
at þar sé maundómur og góður hugur, sem vát: gættum
mannu, þetta at: at vera þá hægara, þar sem vitanlegt
er at á flest mál má lita frá mörgum hlutum og
: stjórnmálum er víðalega atkvæmum enn svo skamt á
veg þessum, at þá þar þjámi at hægri sé at fullgirta,
at ein niðurstaða sé óhjákvæmilega réttari en önnur.
En gegn þessum kemur a. m. l. mannlégt atki, sem tekur
þann vandan sem gegn manni er en hinu góðan, sem
mæt er. Glæti, sem um allar þessar bláblausningar er,
þá tel eg samt tvímálalegt, at sé flokkur er eg fylgi
hafi: tvímálalegt hafi: minnum á at skipa og gjf-
leitt góðvilgátri, og á eg þá vitanlega einungis við þá,
sem: þvinnu vót standa. Sjálfur tekur þá fram, at
ilt sé, ef ekki finnist hafi: dómurálarb. en H. J.
Þítan er þat ört, at hann er ekki einungis dómur-
málarb. heldur og forv. Hú er þat svo met þann
mann, at hann raunverulega er autvint: legur í skipi,
og skarpsögurinn og greindinn máttu nokkru marga ef
vit dæluum við mig. Án þess og vilji gera, mik hit úr gjf-
um mér, þá elst eg um, at þá ~~þessu~~ verit
managis, sem vit höfni á þessum efnum, sem helji: þat
sannilegt, at taka mann eftir fjúlkla útveit og gera
hann átta mann laudris. Hann, sem þar er ört: un
ekki einungis at frammalegri heimsker heldur og bein-
línis óþoklaðskap og margfaltri vísitandi heggi í skrif:
um þann mál, sem verit hafa af: starf þaus til þessa.
En þaðan mér þvinnlega, þvinnig á at hafa þú á
viti, góðvild og jafnvel hinu framstátata velsemi hýð
þá minn mannum, er velja séu slíkan foringja? Þá ein þann
þessu mannskeppna eins og H. J. er helat: þvinnantunum!

Reykjavík 17. des. 1934.

Heiti vinur!

Ég þakka þér bréf þitt 9. nóv. s. l. og leit afsökunar á, að
dregist hefur, að ég skrifaft þér. Það gleður mig, að þakka þér er
samið og vona ég, að þú fari batnandi sem fyrst og mest. Hins-
vegar samþykki ég þér samlega og lít: bróður þinn, forvalds,
sem af öllum var talið þú á gatart: matar.

Þú segur allt vinur væra gang a. m. k. á gífurðinni. Gleu-
nagun minnum kemur þó saman um, að almennir hafi aldrei
á eitru árum verið jafn-ille staddir fjárhagslega og mi áta jafn-
litit hafi verið um peninga meira á metul. Én þakka þér oft
sagt, en ávitaðast er þó, að allna öll er miklum mun verri
í ári s. l. í fyrri. Á þessu ári hefur þó afurðasala gætt sam-
lega, þar sem fjárhagsástand er, að á næsta ári munu allt ganga
þess, ef ekki breytir um, þar sem t. d. 1/2 salkfisks mun verða
í seldur um áramót og kemur þar þá: kvota næsta árs, sem
þú þakka þannig vit tilvarandi minni hluta af þess árs afla.

Þú segir þér þá, að all-þringt munu fram undan, alveg án tillita
til: umhverfis, sem ég og minir líkar þér þú lökstar.

Én þakka þér fleiri um þakka, og hefur þannig t. d. Magnús
Língardsson, sem átt hefur þitt nokkurt "vandlitatar", mi-
lega lítit eppi, á miðsamantali að vinur, að þú hafi siginlega
þakka átt sár stöð og vit völdum þakka meira, er engum
stjórnvaldum vilji hluta, þakka þar: allan sjó er
átt stöð: afsamlega veigdar, þakka þér og þakka þér til met-

fertan vandanalekna. - Nóbbit botin þat auðvitað heg manna
því þeir: he á mestu árun, at: Soðsvirkjun verður ráðist, á þat
at skapa nægilega vinna: þannu ásamt öðrum opinsberum
relastri til viðbótar einbaframkvæmdum. Eð þess at vanda,
það, at siggi úr öldredum vært: þannit áður þess Soðsvirkjun
er sig verður lokit til þess at allt leudi elki: öngfveit: þeir: he.
- auð. þann. Hæð þingmálem þessig at nautalitit, hefi nága öðru at vinna
þess og á öðrum deit leitum á skvaldri þann. Markasta málit er auð-
vitað selt: þessin þessin, sem þvötir um þessa þessa mestu þá-
- mátt. þessin, en á vitanlega verður samþykkt. Þessi skilist þó, at Slavardur
þessin þessin elki atla sín at þetta þessin, a-m-k. elki þann en full-
þessin er, at fram leitendum geti: elki gjálfi orðit á vilti sáttir.
þessin Tölumant þessin vært ut af verðannaabristötumum. Þvöktat:
þessin þessin þannig, at þessin elkan er gert ómögulegt at starfa og er
þessin vitanlega þessin mesta ofbeldi. Þessi vinnum vit, at þessi at reyna
at samanna þessin upp á einhverjan samilegan spjotur og
þessin þessin þessin þessin þessin þessin, þvöktat sem úr verður, þessin
þessin at reyna. Eð og þó elki elveg vorlaus um, at samann. nægi
þessin þessin þessin at of: þvöktat þessin þessin: þessin þessin: gert
þessin þessin þessin þessin þessin, t-d-um þessin, og er þessin vafa-
þessin þessin þessin þessin þessin at reyna þessin at þvöktat: sig samann:
þessin Elki er ein vitat þvöktat um sleppumina "væðker", þessin þessin
þessin, "væðker" þessin þessin Sl. 10. og Sl. 11. verður. þessin sáttir um auðvit
þessin vitanabruanvald til þessin og samþykkt: Nd. þessin þessin
þessin þessin þessin: at gjálftum. þessin þessin: í nefndum. Eð
þessin er gert vilt þessin þessin, at þessin vært: þessin þessin þessin
þessin til þessin, at gjálftum. þessin þessin elki þessin á at "þvöktat"

nefndar störfis, og þeir starfi: þá áfram in heis aukna
vannsóknarvalds. — Eð á samt fleirum var horiun: útvarpsrét
á síðasta sumri; þar mi öðrum at vita at þvi, at eg bröðkist in
þeirri tígnarstötu, þvi at þingit hefur samþykkt mi útvarpsl,
þar sem vit erum bestir vitur en mjúir menn öðru vísu valdu
eiga at taka vit. þessu er einbeun beint gegn sleða gljörvar,
sem mi er þarmatur, og vequn at vera ölluðvægur: starfi
sinu og þessvega fullkominnu övinnu þ. þarb., en er þessvega
at vísu eugar vequn vögu vinnvequn matu. til þess at
standa: svo á heyrðarmikilli stötu, en jafnmikil matu á:
Töluvert stöpp hefur þak vit tjöldin þvít um svolufuð atvinnu-
deild háskólu. Fyrst er málit þann þvi háskólanum lofutur
þvi þessu þ. og þar. þ. at þvítja þat sem stjór. og
þann þvi þann. En er á þing þann best: at þ. þ. sitratu
á mi: þvi og þvít: þvít, at þat vori þvít þann.
Söð þannu þar eingöngu til övild til þvít háskóla-
þannu einbeun þvít og þvi þvítu þvítu þann
þann og þat þvít þvít um annat þvít, at þvít vöft-
vöft vit þvítu þvít. þvít þvít þvít þann og þvít:
þann at þvít þvít, at ef at þvít: þvít og at
at þvít övinnu þvít: vit háskólanu gætu þvít vitu.
þvít þann þvítu málinu. Síðar þvít þvít atvni, er
þvít þvítu þvít at gætu þvít: þvít meit þannu, og
þvít málinu þvít varta þvít til varta þvítu, og
er þann þvít þann, at þat varta: þvít atvni, þvít þann
in þvít varta.

Þ háskólanum er at meit þvít þvítu, og annarsstætu
at þvít þvítu. — Þvít þvít þvít: þvít þvít og þvít
þannu þvít og atvni.
meit þvít þvítu
þvítu varta þvít þvítu þvítu

stómun flokkarinn sjálfs áta hvert leum þótt áttu sér, heldur
miðast einungis við afstöðu leum til ríkisgjalds ástunda á hverjum tíma
og þó ekki nema lítills hluta þess yfirleitt, því að engri ann
svo, að þeir vilji engu breyta, leum og leumar sem er. Sami
flokkurinn getur með sömu skoðuninni á raun og veru á
vixl verið: halds- og breytinga- flokkur, og hvert þjótti þá
átt vera með fyrirhuguð málsgjafir? Glerjum gagna þar?

þar gæva skert annað en að vegla og gagna þeim einum,
sem gættu á því að gæva hlutina öljósa. Það hefur tölu-
lega verið þjóttir að gæva sér þetta fjört, því að skoðunarmátt
þeirir sé þá þátt fjörtu, að eg og minir líkum viljum
„halda“: allt þátt, sem mi er til af illu og ósamlegu
í opinberu lífi, þar sem við höldum því aftur á milli
þar, þar, að við viljum minna fjörtu og þáttir alveg
eins og þáttir ségja að þátt gæva sjálfir, en við ségjum
þátt þátt að þátt þáttir sé þáttir en þáttir. - Nei, um
þátt þátturinn við væntanlega sétt samnála, og þáttir þáttir
átt áttir meira um þátt.

Þar hin alm. stjórnmál menni og ekki átt skrifa. Eg veit
þátt skert, sem ekki er þáttur þáttir: þáttur og er þáttir
þáttir: átt ríkja þátt. Þáttir er meir sem öttur alveg
þátturinn um, leum þátt flokkarinn þátt þáttir á lands-
málafundum þáttir, sem villega þáttir verið þáttir um þátt
átt, þáttir þáttir þáttir þáttir þáttir þáttir. En sjáttir.
þáttir: þáttir þáttir þáttir þáttir þáttir, að þáttir þáttir þáttir
þáttir þáttir þáttir þáttir, svo að við þáttir þáttir þáttir
þáttir þáttir þáttir, eins og þáttir þáttir þáttir þáttir.

Reykjavík 18. des. 1935.

Ástæði vinur!

Eg þakka þér þarlega fyrir bréf þitt frá 10. des. ásamt
metfylgjandi úrklippu, svo og fyrir bréf frá þrið-
suman, sem ég á svivirtilegan hátt hef sýkist um
að þakka þér fyrir til þessa. Samant sagt mun ég
hafa verið töluvert hneykslaður á einhverjum stöðum
þeirum, sem þú hafa þannig komið, og sáði þú þess
til að fara tilfast við þig um blátt, sem mér virtast
auðsáir og svo ljósi, að vit-bannum niðurnem, eins
og þér allt: að vera vorbannaðust að líta á réttum
augum. Þetta og svo útrætt um þetta.

Þú þarf virtast mér af þér að fara af afneita Gunnar
Thoroddsen frammi fyrir Dönum. Ég sé ekki séit, er
væða Gunnars var þitt í suman, að í þessum væri
veitt áttat er þetta, sem þú á hendi hefur allt
þil þessa af öllum flokkum verið haldið af þolki
sem gjáfrögðum blátt. - Þitt skal ég gjata, að ég sjálfur
hef verið að-þessi töluvert afins í þrið, þvert nokkur
vissingur væri að þú að líta sambandinu við Dani,
og virtast ástand lands og fjötur sítt farast í þá allt,
að slíkt sé þetta. Þetta sýnist næmest vera seilaga miðit
stórnál, a. m. k. á ég erfitt met að sjá þetta top, sem
við væmverulega berum af sambandinu, er þitt virtast
þessum, að öryggi landsins gæti þú ein þá minna
af vit þessum úr þessum tengslum við Dani. Þrátt fyrir
þetta álit mitt get ég sáði sagt, að ég sé með sambandinu
þú að eðlileg sjálfstæðis frá fjötuminnar háttur að
þess þess að þessum vit þessum situatu, e. t. v.
meirleusa lifan, sambands, sem í heild hefur þetta
landinu ómetanlega höfðum. Auk þess þessum til sí-
feldum kvíðisþáttum Dani: Þess þessum gætt og
þessum þessum þessum, sem þú sjúna við flest takifari. Er
þú samlega erfitt að þessum að vera í sambandi við slíkt
fólki.

X

Um stjórnmál veit ég ekki neitt annað en það, sem í blötum stöndur. Év læst víðan og hef: hitt noblesse unum, er veit hvað þak við fjöldis gerist, en ein og meður veit er miðit af þeir, sem opinberlega þennur fram loddaraskapur einn og latalat: til atkvætaeita. Amans virt:at allt stefna at alvættum markni, sem sé algern gjaldþrot: vikis, þaja og óvinstaklinga. Virt:at gjóst, at lífsstandard þjóðarinnar er hæveri en þeir má við slar. óqualag sínum, og skaltan eru orðnir svo þungin, at atvinnurekendum leggja ekki neitt til hlítar til styrktar og aukningar atvinnu sínnar, þótt þeir vent: ekki neitt, at læst er frá, at gjarni sjáni það: lífs-
 háttum sínum, at þröngt sé: þeir: - Slítt skal eg sjáta, at ekki skal eg, þennig á at framkvæma þann niðurskurt, sem flakksbrætur míni atötuast segja at gera þurfi. Meis virt:at hann hljóta at leita til einn meira atvinnu kos-
 is og þar af leitandi vandræta er mi evn. Sjáni þetta allt vera einn þannar circulus vitiosus, sem erf:th er at finna endi á. - - Polit:íski skandala venjín fremur veit eg þá um. Þorgerðinga þingmáttuminn og bankastjórninn
 Bjarni Þorgeirsson er einn þannar myndi at þá gerðar upp sínnar Leo þingmáttuminn skuldi. Év veitgent, at hann greit: venjulegum kreditarum 5%. -- þá er sagt, at þeir hef: flögjat á á þingnefndar fundi Gleitinn vald. og þar þeir þeirsson. Á þeir veit eg ekki sönnun, en sé, at Mbl. er þarit at deylja met það. - Slan aldrei þannar vant inn: þing: í dag og er ómót málauklegt, at þar virt:at vikja full-
 þominn og alger upplæsur, enda ekki þent at hefa atkvæta- greitðum nema einstökun sínum unngan: einn. Ella næst ekki: menn. Þótt eg sé "þingmáttuminn" þá virt:at allt þenda til, at það sé mi orðit einelt skiptu-
 ley, of- umbríta miðit er innvita læst og þarit.

Vantun at duga: í brátt. Vona, at þeir lit: vel og eg þeir bráttlega frá þeir. Glemmtu þetta: í vor!

Meit bestu bestjun
 þinn einlægur vinur
 Bjarni Þorgeirsson

þessi er sýning myndanna frá 1936.
þessi myndir eru sýndar í Reykjavík 1. maí 1936.

Þessi myndir eru sýndar í Reykjavík 1. maí 1936.
Þessi myndir eru sýndar í Reykjavík 1. maí 1936.

Þessi myndir eru sýndar í Reykjavík 1. maí 1936.
Þessi myndir eru sýndar í Reykjavík 1. maí 1936.

Þessi myndir eru sýndar í Reykjavík 1. maí 1936.
Þessi myndir eru sýndar í Reykjavík 1. maí 1936.

Þessi myndir eru sýndar í Reykjavík 1. maí 1936.
Þessi myndir eru sýndar í Reykjavík 1. maí 1936.

Blöfi, og virðist hannum kannuður. Þá er hann og
 bróðir socialistar-þinn. Þá er hann og
 hann hefur all-göta atstöðu. Én þremur veit ég,
 at Gunnar V. þar hefur lengi á þessu. - Af þessu
 miðu náða, at við nokkur vandkerfi: sé at stjór-

niðir, og er þú eigan veginn ástæða til at láta
 þá niður, falla þessu í stöð. At vísu er, hefur eftir
 mig ög lítill at slögast um þetta gati: verit góð við-
 þjá. Þó við annað, og eða eigan veginn óskulegt, at
 von bráta býrni at vaxa upp in þessu full-

-dótturinn er bált. - Ef þú vilt ein þetta heysa, þarfa
 -tara þú: at sá, at ég mun eftir þingum, stjórja þig
 þá til þess. Séu þessu, þá þú til at þessu, at
 skan mig líklegt er, at ágr. verit - in þessu við stjór-
 -tara þina út af manni í prófessorat þ. E. Þá er ég þú

iddu me mitt þig, at við þ. þ. þessu me þessu at þessu
 vinnu öðru saman um tillögur um, meir þá bráta
 - þessu stjórntun, þá at vitanlega verit in vilji deildarinnar
 in þessu þessu övintun, þá þessu verit in þessu. Vilji

átt þú þessu þessu, meir og þessu þessu, at þú lítill
 annars þessu socialistar þessu þessu at þessu áhrif á
 þessu meirald þessu, at þessu þessu: þessu lítill þessu, gati:
 meirald þessu þessu þessu, at meirald þessu. Þessu lítill meirald
 þessu vitu, þessu þessu.

Þessu meirald þessu þessu meirald þessu þessu þessu þessu
 meirald þessu þessu þessu þessu þessu þessu þessu þessu þessu
 meirald þessu þessu þessu þessu þessu þessu þessu þessu þessu

Handwritten text at the top of the page, including a date: 11. júlí 1936.

Main body of handwritten text, appearing to be a letter or a journal entry, written in Icelandic. It contains several paragraphs of text, including phrases like 'Eg þakka þér fyrir a.m.k. 3 bréf', 'þú hefur verið', and 'þú hefur verið'. The handwriting is cursive and somewhat faded.

X

hvernig, hvernig málið stendur, og máttu ekki fast
 á því, að eg geri þrátt og get til þess að koma málinu
 fram, þó að eg vilji skinnast við að hljófa deilðum rit
 af þvi, enda vafasamt hvernig heppileg ástæða væri, fyrir
 stóla þessara, hluta sakir. Því átti að skrifa þetta og koma
 inn þann þjá sem, að hversu miklu þá. Því ekki að gera meira
 innu, broddalinn, af til þess. Eg vil að málinu, við þ. í
 studentafélaginu um daginn, og virtist mér þann góður,
 og eg get eit ekki, þótt þann séit þess allra glæ. Því
 þess þessari V:tar, sem þú veður um daginn, og el
 þ:tes þvi övuggara, af þvi líkum þess. Því ástæða málinu,
 myndu þessur var þvi sem gætt mig og velviljater.

því mér átti sagt: Þjórn Þjórnsson, sem áður þessur vout
 -skilkerið: mig mi í þessum dag á samt þessari þ:gunjaris-
 us þessari, að þú hefur í gíft þess þá fyrir nokkrunum dögum.
 þó í þessu er, þel eg þessu stíkk. Stíllingur af þess, að láta
 myndu vera að dreypa á slíkan ástand á þessu átt: :
 að þess þessu áttast. Því. Þrátt sem um þess er, þá í þess
 þess eg þess í miklu þess þess þess, og þess, að þess verði
 þess þess þess þess þess þess þess þess þess þess þess þess
 þess, og þess, sem eg þess þess þess þess þess þess þess þess

þess, sem þess Almann þess þess þess þess þess þess þess þess þess
 o.þ.þ. átt þess í þessum. Þann ekki eftir þess þess þess þess
 -þess þess þess, sem ekki þess þess þess þess þess þess þess þess
 þess þess þess. -- Eg þess mi frá þess þess þess þess þess þess
 þess þess þess: myndu þess þess þess, sem mi þess þess þess þess
 þess og þess eg mátt þess að halda þess þess þess: þess þess
 : þessum. Þess þess þess þess, þess þess þess þess þess þess þess

Stjórnunin er aðaldrátturinn í þessu, þar sem hvar og ein er aðaldrátturinn.

Hættu vinur!
Aðrir jóna órt. Þyngst er að þakka þér þetta
brið frá 31. júlí '36, sem ég feldi í gær. Það gleðir mig
að þessi hefur verið áskota til að gefa þessum app-
skurð og vora og þarlega, að þú mair sem þyngst
fullum bata.

Svo sem vanta mátt, hefur þú nokkru mis-
skilið þetta mitt. Þú mátt ekki koma þú delta
í þessu átt er og einhvers vegna, að þú
þess þessu þessu þessu: heildinni, n. a. vitanlega
af þú að ég tel þig hefðstær umsejardann.
En þú þessu þessu að gefa mér hefi til að segja
þú þessu þessu út, að ég þessu: þú ekki til þessu,
þú að slíkt hefur mér aldrei dottið í þessu, og
þú þessu þessu þú á þessu þessu, að ég þessu:
þú þessu þessu þessu. Og mér gefa allt, sem ég tel
hefðstær til að þessu þessu þessu þessu minni
þessu. En þú þessu þessu að gefa, að ég tel að
málinn eigi að rita til þessu innan heildarinnar
og mér þessu þessu þessu, eiss og ég hefð stætt, þessu
eiss út: þessu að þessu þessu þessu þessu þessu.
þessu. Þessu vel þessu, að þessu þessu: að einhverju
þessu: þessu, að ég vil þessu þessu þessu á met:
þ. s., af þessu þessu þessu þessu þessu. En

18. Lásinn þannig þó lítt, að úr þrá háskólans sýna umiti-
 tel og mjög óheppilegt, að deildinnar komi fram
 blöfnar í svo máleum. En mér þótt mjög ríkt í
 þess sambandi er mitt minni þegar þ. E. hefur deildina í
 sínu málum þar skuggi á sér að láta stjórnmála gæta vait: þ þar,
 - og sá hvern professorat: þ þar. - En eum þar er alls-
 torg? til þess að þátt veig, hvernig þar innar deild
 annar, og er heldur augur veiginn þartráttum
 - sá hvern þar, þar er gætt af stórum skotum verður
 stöð í þess málum, þó að er vilji: telji þruga dult á, að er
 í þess málum sálla vait að gæta meitt: máleum
 gætt af svo verður. En þar meitt þar um fram allt
 meitt telji taka svo, að er vilji telji þar blit fram.
 sá þar á hvern þar: máleum þartrátt af þess um sínum,
 sá þar á hvern þartrátt til sá þar sá þar sá meitt
 og, þar professorat: þ þar. Í þess málum þartrátt sá þar
 - þar þar þartráttum um þetta. Vilji mér að eris
 þar er taka af allan vafa um, að er vilji að þar þar þetta
 um sínum meitt vait að þartrátt til þess meitt gætt
 þar þar þar, sá þar þar meitt þess meitt þess meitt
 um sínum meitt meitt stöð þartráttum um sínum
 um, þar er þar þar sá, þartrátt þartráttum
 í meitt: þar meitt meitt sá þar þar: þar meitt
 um sínum þar: þar meitt þar, þar þar meitt meitt
 - þar í þess meitt meitt þess þar þar, sá þar þar
 meitt. Þartrátt þartrátt meitt þar meitt þar, . . .